

DIÓSGYŐR

EGYKORI TÖRTÉNELMI JELENTŐSÉGE.

WENZEL GUSZTÁV,

RENDES TAGTÓL.

(Olvastatott a M. Tud. Akadémia 1872. november 11-ki ülésén)

PEST, 1872.

EGGENBERGER-FÉLE AKAD. KÖNYVKERESKEDÉS.

(Hoffmann és Molnár.)

DIÓSGYÖR

egykori történelmi jelentősége.

Dr. WENZEL GUSZTÁV

rendes tagtól.

„Borsod megye régióban a Bükk között — úgy mond Vahot Imre — Miskolctól félóra távolban, hol a szem elől elrejtve tündéri szépségű völgyek buja vegetációval, kristály vízesések, s égbemerendező sziklahegyek féligr betakarva öserdők árnyaival, ábrándos alakzatú szamos mély cseppegőbarlangok, százados hallgatagságban örizve a természet kifürkészhetlen titkait, rejlenek; érdekes látvánnyal nyúlik el a diósgyöri völgy, melynek kapuja maga Diósgyör helysége régi váromladékaival. Magas lelkessel radagja meg keblünket, ha a régi dicsőség e helyét vándorlápteink érintik.” *)

Ezen érdekes helyiség történeti multját felderíteni, s kiutatni, mi nagy jelentőségű eseményeknek volt az egykor színhelye, névszerint pedig, mint egykor királyi mulatóhelynek mi nevezetes volt fénykora, — jelen előadásomnak feladata. Fejtegetésemnek annál nagyobb fontosságot vindikálok, mert Podhraczky József és Nagy Iván nehány rövid történelmi jegyzetein (Magyar Történelmi Tár VII. köt. 257. l. és XI. köt. 231. l.), s Kun Miklós „Miskolcz multja, jelenje, tekintettel jövőjére” (Miskolcz 1842.) című munkáján kívül;

*) Magyar föld és népei, Pest 1846. III. füz. 13. l.

AKAD. ÉRTÉK. A TÖRT. TUDOM. KÜRKÖBÖL. 1872.

— Vahot Imre értekezése a diósgyöri vashámorokról (Magyarföld és népei eredeti képekben, Pest 1846. III. füz. 13. l.); s egy másik értekezése „Miskolcz és Diósgyör történeti multja” (Kubinyi Ferencz és Vahot Imre, Magyarország és Erdély képekben, II. köt. Pest 1853. 118. sk. ll.) minden, mit eddigi irodalmunk e tárgyra vonatkozólag nyújt. A minek folytán, és ezen csekély irodalmi előzmények után, tehát előadásomat csaknem kizárolag közvetlen kútföli adatokra fektetem, melyeket archivális tanulmányaim közben egybeegyütöttem.

Különben fejtegetésem három részre oszlik, melyeknek elsejében Diósgyört mint egy terjedelmes uradalom caput bonorum-át tekintem, másodikában annak történetéről általában, harmadikában pedig egykor fénykoráról szólandok.

I. Diósgyör vára és uradalmának egykor jelessége.

A régi diósgyöri vár, mely már a IX. században fennállt, minthogy hihetőleg csak földvár volt *), s a XIII. században teljesen elpusztult, itt tekintetbe nem jöhét.

Azon Diósgyör várat, melyről mi itt szólunk, valószinűleg I. Lajos király építette fel. **) S ha szemügyre vesszük, hogy mi kedves mulatóhelye volt ez a nagy királynak, mi előkelő vendégek fordultak meg falai közt, s mi fontos diplomatai és közjogi kérdések elintézésére volt több ízben színhelynek kiszemelve: nem lehet kétségünk, hogy Diósgyör a XIV. és XV. századokban Európa legnevezetesebb és legfényesebb várainak egyike volt.

De Lajos király azt egyszersmind egy nagyobb jóság-test főhelyévé, egy terjedelmes uradalom caput bonorum-ává tette, s így itt nemcsak a váról, hanem annak tartozékairól, azaz azon egyes jóságokról is kell szólnunk, melyek egészéhez számítottak.

*) Ipolyi Arnold: A kunok Bél-Háromkuti, máskép Apátfalvi Apát-sága (a m. t. akadémia archaeol. bizottsága Archaeologici Közleményeinek VI. kötetében 25. l.)

**) U. o. 26. l.

A jelen értekezéshez csatolt Diósgyöri Regesták azon gondoskodásról tesznek bizonyásot, melylyel Lajos király a diósgyöri uradalmat alakítani és virágzóvá tenni igyekezett. Diósgyör-váralján kívül, mely mint a várhoz közvetlenül tartozó mezőváros akkor sokkal fontosabb volt, mint a mai Diósgyör mezőváros, — a vár tartozéka közt kiválólag Miskolcz nevezetes, mely a XIV. századtól kezdve szerencsés körülömények által elősegítve, vagyonilag és társadalmilag mindinkább emelkedett; míg végre az uradalom főhelyét is túlszármazta, és annak kötelekéből kilépnie sikerült, a minek folytán önálló szabad privilegiált várossá lett. Regestáink azonban más helységekről is szólnak, melyek akkor Diósgyörhez tartoztak, p. o. Mohy, a „possessio Valahalis Kereszes”, Mező-Kővesd stb.

De másrészről Regestáink arról is tesznek bizonyásot, hogy Zsigmond király uralkodása kezdetén Diósgyör várat elhanyagolta, s a diósgyöri uradalom fentartásáról sem gondoskodott, sőt annak tartozékeit el is idegenítette. Névszerint Boldva, Abod és Lugna helységeket, melyek előbb Diósgyörhez tartoztak, Zsigmond király eladományozta.

Albert király 1439. a diósgyöri uradalom tartozékaiból következőleg írja le: „Castrum nostrum Diosgyör vocatum, ac oppida similiter Diósgyör et Miskolcz vocat, nec non possessiones seu villae Kisgyör, Aranyas, Warbo, Paraznya, Hradistyán, Kápolna, Lászlófalva, Babon, Mochy, Solcza, Petri, Zyrma, Nyék, Kereztes et Kövesd nominatae.”

Ezek közt első helyen említendő *Diósgyörváralja* vagy *Diósgyör* mezőváros, a tulajdonképi vár töszomszédságában, melyet a várban kívül, a pálosoknak Krisztus szent testéről ezimzett monostora („prope finem villae Diosgeur” 1304. Reg. 1. sz.; „claustrum prope nostrum castrum Diosgyör constructum” 1373. Reg. 29. sz.; „claustrum sanctissimi Corporis Christi supra villam Gewr” 1439. Reg. 118. sz.) is nevezetessé tett. Különben Diósgyör lakosai vendégi joggal éltek. (Reg. 26. sz.)

Második helyen említettük *Miskolcz* mezőváros, mely a XIV. század harmadik évtizedeig az Ákos nemzettségnek, azután 1366-ig a Széchy családnak volt birtoka, 1366. pedig

Lajos király birtokába ment által, és a diósgyőri várhoz kapcsoltatott (*Reg. 10.*). Már fentebb szóltunk róla.

A többi itt előszorolt helyiségek közt különös figyelmet érdemel Keresztes-nek „possessio Valachalis” elnevezése. Magában világos, hogy itt ezen elnevezés tulajdonkép u. n. oláhokat, vagyis ruméneket avagy románokat nem jelenthet. Úgy szintén itt a szónak attól is eltérő értelme van, mely szerint a felső megyék p. o. Árvamegye, tótjai közt, vagy az előbbi Szlavoniához tartozott Varasd vidékén, u. n. „valachus”-ok említetnek. Általán véve a „Valachus” elnevezés a hazai etlinographia érdekesebb, de nehezebb kérdései közé tartozik, melynek megfejtése a jelen értekezés feladatához nem tartozik ugyan, de melyre nézve, fájdalom, azt kell bemernünk, hogy annak sikeres megoldása mindeddig még előkészítve sincsen.

Különben a diósgyőri uradalom a XIV. századnak második felében már constituálva, s a XV. századnak kezdetén fennállására nézve biztosítva lévén, ezen idő óta csak külviszonyai tekintetéből még bir nagyobb érdekkel. E térgyűban regestáink részletes felvilágosítást nyújtanak. A XVI. századi állapota pedig jelen fejezetésemnek térgyát már nem képezi.

II. Diósgyörnek története általában.

Diósgyőr váráról már Béla király névtelen jegyzője tesz említést, azt beszélvén el, hogy „ott Árpád vezér Bors atyjának Bungernak nagy darab földet adott, a Tapolczá vizétől fogva Sajó vizéig, mely föld most Miskoleznak neveztetik; és adott neki egy várat, melynek neve Györ (Diós-Györ). És ezen várat fia Bors a maga várival, mely Borsodnak neveztetik, egy vármegeyévé alkotta.”^{*)}

Ezen adatot, mely határozottan constatálja, hogy a mai Diósgyörnek helyén már akkor vár állt, midőn a honfoglalás

^{*)} «Ibi etiam Dux dedit Bugurnae patri Borsu terram magnam a fluvio Topulnacea usque ad fluvium Souyon, quae nunc vocatur Miskoney; et dedit ei castrum, quod dicitur Geuru; et illud castrum filius suus Borsu cum suo castro, quod dicunt Borsod, unum fecit Comitatuum.» De gestis Hungarorum 31. fej.

történt, s hogy Borsod vármegye alkotásában annak nevezetes része volt, annál fontosabbnak tartjuk, mert az árpádi királyok korszakából ezen egész vidékről csak kevés és töredékes tudósításaink vannak.

Annyi bizonyos, hogy az egri egyházmegye alakulásakor Diósgyőr és környéke ezen megyéhez tartozott *), melynek cathedralis főesperesége a borsodi volt **); de ezen vidék akkori állapotáról, és azon eseményekről, melyeknek talán színhelye vala; a nagy tatárjárás előtti időből mit sem tudunk. Némi, de igen csekély felvilágosítást nyújtanak a néhány régi család birtokviszonyait tárgyazó okmányok ***); anélkül azonban, hogy ezekből a diósgyőri vár sorsára nézve valamit következtetni lehetne.

A dolog természetében feküdt, hogy 1241. a Sajó melletti vésznap után, a tatár csapatok e szomszéd vidékeket azonnal elárasztották, mi azoknak teljes elpusztulásával járt. IV. Béla királynak ismeretes 1261-ki okmánya, mely az egri egyház jogait és birtokállapotát megerősíti †), Diósgyőrt mint várat fel sem említi, és az Eger völgyére (vallis Agriensis) vonatkozólag így szól: „Vallis Agriensis incipiendo a terra nobilium de Bel, et a terra Noggeur (ez az okmányilag megállapítható helyes lectio) castri nostri de Borsod.” 1271. pedig, midőn V. István király a dunamelléki megyéknak általános gyűlését tartotta, s itt az egri egyház jogainak megvizsgálása végett országos bizottság küldetett ki, ezen bizottság egyik tagja Ákos nemzettségbeli Ernei (Irenaeus), a későbbi bán, volt, ki Diósgyőrt birta ‡‡). Ennek fia István (Magister Stephanus filius Erney Bani, Judex Curiae domini Regis †††), III. Endre alatt az 1299-ki pesti országgyűlésen volt jelen, s később mint nádor még fontosabb szerepet játszott.

^{*)} Batthyány Ferencz, Az egri egyházmegye alakulása (Emlékkönyv Kis-Apponyi Bartakovics Béla egri őrök aranymiséjének ünnepére, Eger 1865. 64. l.).

^{**) U. o. 66. 1.}

^{***)} Ipolyi Arnold, A kunok Bél-Háromkuti apát Ága. (Archaeologiai Kötulmányek. Pest 1866. 9. l.)

^{†)} Fejér, Cod. Dipl. IV. k. 3. r. 33. sk. II.

^{‡‡)} U. o. V. k. 1. r. 153. sk. II.

^{†††)} U. o. VI. k. 2. r. p. 229.

Kitetszik ezekből, hogy téves azon vélemény, mely egy a diósgyőri várban még 1797. olvasható felirásnak alapján azt tartja, hogy Diósgyör 1252. Mária királyné, IV. Béla nejének birtoka lett volna ^{*)}). Mert a felirás nem ezen Mária királynára, hanem Mária II. Lajos király nejére vonatkozott ^{**)).}

S nem kevésből téves azon nézet is, melyet Wagner Károly említi: „Exstant litterae Belae IV. Regis, quibus e domino familiae Bors, arce *Diosgewra*, in perenne Regale praedium redacta, ceteras arcus, nempe Kraznahorka, Berzeth, Somlyokew, Thorna, Zendrew, Pelsewcz, Gumur, Chytnuk, cum suis appertinentiis vastissimis, a fontibus rivorum Gönes et Zumulnuk, usque fluvios Sajou et Buldyva protensis, idem Rex Philippo et Detrico filiis Mathaei donavit^{***}). S midön Wagner sőhajtva ekkép folytatja: „Utinam has litteras nancisci licet!“ úgy látszik, hogy mystificálva volt. Mert az említett okmányt Fejér tette közzé †), s abban Diós-Györ váráról egy árva szó sem fordul elő.

Megjegyzendő itt, hogy Ákos nemzetiségbeli István nádor nemesak Diósgyör várát, hanem Miskolcz helységet is birta, hogy azonban azon nevezetes változások, melyek Robert Károly király alatt hazánk nemes családjainak birtokviszonyában történtek, — mint látszik — az említett István nádor birtokára is kihatottak. Azt látjuk ugyan, hogy István nádor 1304. Diósgyörött (mely akkor még Nagygyörnek neveztetett) Krisztus szent teste, s Dédes felett a szent lélek dicsöitesére a pálosoknak két, egykor híres monostorát alapította, s ezen alapítását 1313. és 1315. új adományozásokkal bővíttette. De Miskolcot már 1325. a Szécsy család birta; mig Diósgyör vára is a XIV. századnak közepére táján Lajos

^{*)} „Castrum Diós-Györ, cum adnoxo oppido Miskolcz aliisque appertinentiis, primum quidem Maria Prima, Belae IV. Regis conjux anno 1252. sibi olegit, ut inscriptio quoque in arce Diós-Györionis adhuc 1797. visibilis testabatur.« Történelmi Tár VII. köt. 257. I.

^{**) Ezen felirást Podhraczky József köszölte u. o. 258. I.}

^{***) Collectanea Genealogico-Historica Illustrium Hungariae familarum, quae iam intercederunt, Decas I. Pozsony stb. 1802. 56. I.}

^{†)} Cod. Dipl. IV. k. 1. r. 287. I.

király birtokába jutott. Láttuk már, hogy ez Diósgyört egy terjedelmes birtokká alakította.

Diósgyör történeti jelentőségének az volt alapja, hogy Lajos király mulatóhelyének szemelte ki. „Nevezetesen 1369. óta, mond Ipolyi Arnold, Diós-Györ Lajos királynak annyira kedvencz mulatóhelye volt, hogy ott nemcsak évenként gyakrabban megfordult, de hosszabban is mulatott, söt a késő ősz időszakot, a vadászatok idejét s karácsonyi ünnepeket már rendesen itt töltötte. A Bükkhegységnak kies völgyei, vadas és gyümölcsös kertjei kel emein kívül egyébiránt magasb szellemi élvekkel is találkozhatott vidékén, hol akkor számos virágzó zárda és monostor állott mindenfelöl. Egyfelöl a diós-györi és Dédes feletti sz. léleki pálos zárdák; lejebb a zirciek béli monostora; másfelöl Tapolczán és Kácsón ismét a benedekiek régibb monostorai voltak: a buzgóság, jámbor és ájtatos élet, tudomány és művészet mindannyi menhelyei és oaszai, alig néhány órányi távolságra egymástól és Diós-Györtől, bizonyára élénk, mozgalmas, vallásos és műveltségi életet gerjeszthettek körükben“ ^{*)}.

Különben látni fogjuk, hogy az említetteken kívül fontosabb politikai okok is voltak, melyek kiválólag I. Lajos és Zsigmond királyok korában Diósgyört nemesak nevezetes királyi mulatóhelyéül, hanem politikai és diplomatai tekintetben is fontos helyiségként tettek.

Diósgyör azonban történeti fontosságának legmagasabb pontjára a XIV. és XV. századok alatt emelkedett, melyeket tehát fénykorának is lehet tekinteni. S ezen szempontból külön fogjuk fejegetni viszonyait és fordulatait, s azon eseményeket is, melyeknek akkor színhelye volt. Fejtegetésünket a jelen értekezéshez csatolt diósgyőri regestákra alapítjuk.

Sorsának kedvezőtlen fordulati pontja a mohácsi vész után állt be, — a mely idő eseményei Diósgyört előbbi jelentőségből fokonkint kivetköztették, — mig elvégre történeti nimbusa is elveszett egészen. Az 1526. óta események itteni

^{*)} A konok Bél-Háromkúti, máskép Apátfalvi Apátsága. (Archaeologiai Közlemények. VI. köt. 26. I.)

feladatunkhoz már nem tartoznak; s ehhez képest azoknak csak rövid áttekintését nyújtjuk.

A közvetlenül a mohácsi vészenap után következett években Diósgyör még Mária mint magyar özvegykirályné birtokában maradt, dacára az 1514: 3. törvényeziknek, mely azt a koronai javak egyikének nyilatkoztatta. Mária várnagya 1527. Kallinezer Lénárt, Pemflinger Orsolyának férje volt, ki után ezen hivatalt Pemflinger Sebestyén viselte. Azonban a felsőmagyarországi háborús idők vátozékony fordulatai Diósgyör sorsára sem maradtak befolyás nélkül; a mint hogy azt 1537. Gyarmati Balassa Zsigmond birta, — miglen ez ellen Mária királyné nevében visszakövetelési per indittatván, ismét Máriának ítéltetett oda. Mindamellett Balassa Zsigmond és neje Fáncsy Borbála 1540. kieszközöltek azt, hogy I. Ferdinánd által Diósgyör 20,000 magyar aranyforintban nekik inscríbáltatott; a mi különben teljes jogi érvényt csak 1548. nyerhetett, midőn t. i. Mária királyné a martius 8-ki augsburgi szerződés által az őt mint magyar királynét illető jóságokról és jóvedelmekről testvérének Ferdinánd királynak javára lemondott*).

Ezen időtől fogva kettős csaknem ellentétes irányt kell a mindenkorban egységes volt uradalom történetében megkülönböztetni; t. i. Miskolcznak önálló várossá alakultsát, és a diósgyöri uradalomnak minden politikai és magasabb társadalmi tekintélyéből bekövetkezett elesését.

Miskolcz ugyanis kedvező külső körülmények közt, az uradalmi hatóság alól magát mindenkből kivonta, s többnemű privilegium által támogatva, különösen a múlt századnak kezdete óta már szabad privilegiált városnak állására emelkedett**).

Ellenben Diósgyör vára, s az ahhoz tartozó uradalom, miután a török háború alatt mint kisebbszerű előd némi jelentőséggel birt, s a Balassa család után némi ideig a Fánchy, a

*) Hatvani (Horváth) Mihály, Magyar történelmi okmánytár a brüsseli országos levéltáról és a burgundi könyvtárból, II. kötet. Pest 1858. 153. sk. II.

**) Kun Miklós, Miskolc multja, jelenje, tekintettel jövőjére, Miskolc 1842.

Perényi s az Enyinghi Török családok ideiglenes birtokában lett volna, elvégre az 1514: 2. és 3. tvényczikknek alapján koronai uradalmi minőségebe állittatott vissza, s mint ilyen gazdasági tekintetben hazánk nevezetesebb uradalmai közé számítatik ugyan, de magasabb politikai jelentőséggel már nem bir.

Itt tehát nem a mostani, hanem az egykori, európai legnevezetesebb Diósgyör érdekesége tekintetéből az ottani várkapitányok és várnagyok jegyzékét közlöm még, kikről kútföli adatoknak alapján tudomásunk van.

1358. Magister Petrus dictus Zudar filius Dominici de Bulch, Comes de Sáros et Castellanus de Diósgyör (*Reg. 9.*)

1383. Magister Nicolaus filius Stephani dictus Saphar Comes Borsoiensis, et Castellanus de Diósgyör et de Dedes (*Reg. 67.*)

1388. Magister Petrus de Peren Castellanus de Diósgyör, Magister Pincernarum Regalium (*Reg. 77.*)

1399. Detricus Bubek Regni Hungariae Palatinus, Castrum Regium Diósgyör tenens pro honore (*Reg. 91.*)

1401. Ugyanaz (*Reg. 92.*)

1411. Matheus de Palócz, Comes de Borsod, Castellanus de Diósgyör (*Reg. 100.*)

1416. Ugyanaz (*Reg. 110.*)

1424. Mathenus et Emericus de Palócz Capitanei Castri Diósgyör (*Reg. 121.*)

1427. Benedek Domokos diósgyöri várnagy (*Reg. 113.*)

1425. Martinus de Czeke Castellanus Castri Dyosgeur. (*Reg. 117.*)

1462. Gregorius de Gay Castellanus Castri Diósgyör (*Reg. 126.*)

1469. Georgius de Parlag Capitaneus Castri Diósgyör (*Reg. 133.*)

1470. Johannes Newziger et Martinus Thurzo Castellani Castri Diósgyör (*Reg. 135.*)

1471. Ugyanazok (*Reg. 140.*)

1472. Stephanus Zbugyai Capitaneus Castri Diósgyör (*Reg. 143.*)

1473. Ugyanaz (*Reg. 144.*)

1478. Andreas Soldos Comes Castri Diósgyör (*Reg. 149.*)

1482. Bernardinus de Monellis Commissarius Castri Reginalis Diósgyör (*Reg. 152.*)
- 1485 körül Gregorius de Bancha Comes Castri Diósgyör (*Reg. 155.*)
1485. Albertus de Papia Comes Castri Diósgyör (*Reg. 154.*)
1516. Magnificus Johannes Kosasczi officialesque eius in Castro Diósgyör constituti (*Reg. 173.*)
1518. Ugyanaz (*Reg. 175. 176.*)
1519. Ugyanaz (*Reg. 178.*)
1523. Leonardus Pemflinger Comes et Castellanus Castri de Diósgyör (*Reg. 185.*)
1527. Kallinczer Lénárt diósgyöri várnagy (*Reg. 189.*)
1533. Pemflinger Sibestyén diósgyöri várnagy (*Reg. 190.*)

III. Diósgyör fénykora.

A korunkra jutott történelmi tudósításokat egybefoglalva azt találjuk, hogy Diósgyör egykor különösen *mint királyi mulatóhely* volt fontos; s hogy e tekintetben fénykora a XIV. század második felében kezdődik, és egészen Mátyás király uralkodásának végeig tart. Ezen egy évazáznál valamivel hosszabb idő alatt itt az eseményeknek névszerint négy combinációja veendő szemügyre; t. i. *nagy Lajos királynak lengyel és olasz politikája*; *Zsigmond királynak folytonos változékony diplomatiójának néhány episodája*; *Borbála királynénak itteni tartózkodása*; s *Mátyás királynak hajlama*, ki terhes uralkodási gondjai közt Diósgyörött megpiheni és néhány kedves napot itt tölteni gyakran szeretett.

1. Nagy Lajos politikája.

Robert Károlynak eszélyes politikája a XIV. század első felében Magyarországot az európai diplomacia egyik elsőrangú tekintélyére emelte, s nem is igen volt fontosabb politikai ügy, mely akkor Európában a magyar királynak részvétő nélkül intézettel volna el. A magas politikának fonalai nagy rész-

ben a magyar király udvarában folytak össze, a minek természetéről következése az volt, hogy a magyar szent koronával külső országok is, hol közelebbi érintkezésbe, hol szorosabb összeköttetésbe jöttek.

S ez különösen Lengyelországgal történt így, több hatályos körülménynél fogva. Névszerint azon házasság, mely Robert Károly és negyedik neje, Lokietek IV. Ulászló lengyel királynak (1306—1333) leánya Erzsébet közt 1320. köttetett, nemesak a magyar Anjou és a lengyel Piast királyi családokat füzték egybe a rokonság legszorosabb kötelékei által; hanem Erzsébet testvére, III. Kazimir lengyel királynak (1334—1370) gyermeknélküli halála után, unokaöccsét Lajos magyar királyt is emelte a lengyel trónra.

Nem lehet itt feladatom, a magyar és a lengyel udvarok közt fenforgott akkori diplomatai tárgyalások, valamint a Lajos király és a lengyel rendek közt megállapított egyezményeknek részletes fejtegéstébe ereszkedni. S így röviden csak azt említem fel, hogy midőn Sobieski III. János király alatt 1681. az akkor a krakói várban őrzött lengyel országos levéltárt rendezték, az erről azon év september 30-án készült inventariumban a „*Litterae Regni Hungariae*” című fasciculusban a Budán 1355., Krakóban 1364. és Budán 1369. folyt diplomatai tárgyalásokat és egyezményeket tárgyazó státus-akták jelentetnek ki e tekintetben alapokmányoknak. Magyarország országos levéltárában őrzött okmányokra azért nem hivatkozhatom, mert tudva van, hogy a magyar régiibb országos levéltár 1526. elvészett. De Magyarország aktái is alig ha mondhatnának egyebet, mint a lengyelországiak. Ezek pedig arról gyözhetnek meg bennünket, hogy midőn 1369. Diósgyör Lajos királynak gyakran látogatott mulatóhelyévé lett; ennek oka nemesak a körülfekvő vidéknek ritka természeti szépsége volt, se nem egyedül a királynak ájtatos hajlama, hogy a szomszéd kolostorok szerzeteseinek conversatiójában és imádságában gyönyörködjék: hanem talán nagyobb mérvben fontosabb politikai conjuncturák, melyek a királynak gyakori tartózkodását oly helyen szükségessé tették, hol Budával könnyű összeköttetésben maradt, s a honnan egyszersmind az ország éjszakon és éjszakkeleten lévő tartomá-

nyaira és szomszéd államaira, s kiválólag Lengyelországra közvetlenül hathatott. Ezen ezénak pedig geographiai fekésénél fogva Diósgyör leginkább felelt meg, a honnan a budai út három irányban ágazott szét Lengyelország, Galícia és Lodoméria, s Moldva felé. Nagy Lajos királynak magas szellemi képességeiről méltán feltehetjük, hogy Diósgyörnek fontos gographiai pozíóját hasznára fordítani tudta.

S épen ezen szempontból bírnak érdekkel a lengyelországi viszonyok.

Ha tekintetbe vesszük, hogy Lajos király Diósgyör örzését már 1358. Zudar Péter mesterre bízta, ki nemesak előkelő családból való, hanem egyszersmind Sárosmegye főispánja is volt („*Magister Petrus dictus Zudar filius Dominici de Bulch, Comes de Sáros et Castellanus de Diósgyör*”, *Reg. 9. sz.*); alig lehet kétnyelű az iránt, hogy Lajosnak ezen várral már ekkor fontosabb tervei voltak.

Összhangzásban állt ezzel azon körülmény is, hogy a király 1366. Diósgyör uradalmának új adnexiók általi nagyobbításáról gondoskodott; s ezen ezéralta névszerint Miskolczot és más néhány helységet Széchy Miklós dalmatiai és horvátországi bántól cserére útján megszerzett (*Reg. 10. sz.*); és Mohyt, és nyilván más ottani községeket is privilegiummal megadományozott (*Reg. 11. sz.*), s Diósgyör várát ennek folytán egy terjedelmes és tekintélyes uradalomnak caput bonorum-ává tette.

De mindenek között arról, hogy Lajos király 1369 előtt Diósgyörött huzamosból ideig tartózkodott, vagy később kedves mulatóhelyét tüzetesen csak meglátogatta volna is. Először itt vele 1369. május hónapjában találkozunk. (*Reg. 12. sz.*).

III. Kazimir ekkor még életben volt. De miután Lajos király az 1369. február hónapjában Budán kötött egyezkedésben, mely a lengyel koronára vonatkozó 1355. és 1364. nyert jogának volt következése, a lengyel királytalálkozásban szövetkezett, Kazimirknak figyermek nélkül közeli halála pedig már előre látható volt, tanácsosnak látszott, hogy a Krakówval az összeköttetést folyton folyva fentartsa.

*S*ez Diósgyör fénykorának kezdete.

Történelmünk hazai kútfőinek egyik kedvezőtlen sajátossága az, hogy az országos események részleteire nézve kimerítő tudósításokat ritkán nyújtanak, s hogy általában belső összefüggésöknek felismerését is csak hiányosan közvetítik. Többnyire töredékes adatoknál egyebet nem igen tartalmazzák, nem oly tökéletesek, hogy anyagilag a multkor teljes képet nyújtak, s nem is oly sokoldaluk, hogy azt, miől tudósítanak, alakilag a megkívánt határozottsággal értésekünkre adnák.

Ezt tapasztaljuk itt is, midőn Diósgyör egykoron fényét és virágzását szándékozunk feltüntetni.

Egyrészről, ha tekintetbe vesszük az előkelő urak és hölggyek, az állam és az egyház notabilitásai, a diplomatai, belső politika, hadviselés stb. magas állású embereinek hosszú sorozatát, kik ezen vidéken megfordultak; ha továbbá azon fényt tekintjük, melyivel Lajos király, a két Erzsébet királyné (Lajosnak anyja és hitvese), László oppelnai herceg (a király sógora) Magyarország nádora, és utóbb Lengyelország kormányának fökezelője, melyivel a többi itt részint a királyi udvar kíséretében, részint önállólag megjelent magyar és lengyel főurak különben föllépni szoktak: nem lehet kétségünk, hogy Diósgyör, hol az okmányok határozott tudósítása szerint Lajos király gyakran és huzamosabb ideig tartózkodott, a legfontosabb statusactióknak, a legérdekesebb tanácskozásoknak, de a legelevenebb találkozásoknak, s a legfényesebb mulatságoknak és ünnepeknek is színhelye volt.

S ha másrészről kútfói adataink mindenről mit sem tartalmaznak, ezen méltán sajnálkozhatunk ugyan; de a menyasszonyiban Lajos királynak gyakori tartózkodásáról Diósgyörött, s ugyanazon időben Lengyelország főfontosságú ügyeinél tárgyalásáról biztos tudomásunk van; a tény kétségen kívül áll, hogy a mindenek között Diósgyör volt.

De tekintsük a dolgot közelebbről.

Az 1369-küi év minket kevésbé érdekel, s ha azt találjuk, hogy Lajos király ezen esztendő május hónapjában, szeptember közepén és október végén, s 1370. március közepén, május és június kezdetén Diósgyörött volt, hihetőleg az

urnapot is itt tartotta meg, s még junius 19. egy okmányt is expedíált: mind erre nagy súlyt nem fektetünk. De fontos okai lehettek mégis, melyeknél fogva gyakoribb itt tartózkodását a lengyel ügy mutatta tanácsosnak; p. o. hogy a lengyel királylal 1369. februárban kötött szövetséget IV. Károly császár fondonlatai ellen biztosítja, s lengyel barátjaival folytonos érintkezésben maradjón. Azonban másrészről feltűnő, hogy Lajos, midőn hirét vette, hogy Kazimir király 1370. september 9-én vadászat alkalmával veszélyesen megsebesült, Diósgyörtől magát távol tartotta, s hogy annak november 5-kén történt halála után nem indult azonnal a lengyelországi határ felé, hanem Oppeln László nádort küldvén követéül Krakóba, ö maga egész nyugalommal Visegrádon várta be a lengyel követséget, mely a megírásedett trón elfoglalására öt meghívta. Söt ha azon gyorsaságot tekintjük, melynek folytán ö ezután Krakóból már november 17-én koronáztatott meg, s innen közvetlenül Kálison át Gnézenbe sietett, itt két napig tartózkodott, s onnan Krakón át Magyarországba azonnal visszatért, Lengyelország kormányának vezetését anyjára Erzsébet királynára bízván: azt kell hinnünk, hogy Lajos mindenekelőtt a lengyel rendekkel akart egyességet kötni uralkodási terveire nézve, és csak azután igyekezett rendezni ott uralmát határozottan. Lengyelországból visszajövet Lajos Diósgyörött állapodott meg, hol — mint látszik — az 1370-kí karácsont is megülte. Magyarországban ö itt először lépett fel úgyis mint lengyel király; s az akkor körülményeket egybefoglalva, méltán azt gyaníthatjuk, hogy ezen ünnep Diósgyörött rendkivüli fényivel tartatozt meg. Deczember 28-án Lajos még Diósgyörött adta ki Kis-Szeben városnak egy törvénykezési privilegiumát, de 1371. január második felében már a Bakonyban volt vadászaton.

Úgy látszik, hogy Lajosnak uralkodási viszonyai Lengyelországban csak igen hosszas tárgyalások után nyertek rendezettebb megállapodást, mert idevonatkozó ünnepélyes okmány, mely azután Lengyelország Volumina Legum-ába iktattatott, csak 1374. september 17-én expedíáltatott Kassán. Időközben Lajos másfelé lévén fontos ügyekben elfoglalva, Diósgyört ritkábban látogatta. Ittléről 1371. csak novem-

ber 18-ára nézve van tudomásunk; 1372. évről pedig minden tudomásunk hiányzik, hogy itt tartózkodott volna. Ellenben 1373-ra nézve okmányi adataink vannak, hogy május 29-én s september 1-jén, 9-én és 24-én Diósgyörött volt; s ez hihetőleg azon idő, melyben a lengyelekkel az 1374-diki egyezménynek alapul szolgáló fópontok megállapítattak.

Ezután Lajos királylal Diósgyörött ismét csak 1375. végső napjain találkozunk; az alább közlött diósgyöri regesták szerint pedig hol hosszabb, hol rövidebb itt tartózkodásáról 1376. (február kezdetén és deczember végén), 1377. (január kezdetén, ápril végén és májusban s deczember végén), 1378. (január kezdetén), 1379. (májusban), 1380. (mártius végén, április végén és május kezdetén, julius közepén és október közepén), 1381. (május közepén, november végén és deczember végén) s 1382. (január kezdetén és február végén) van tudomásunk.

S úgy szintén Lajos királynak halála után Erzsébet és Mária királynék is 1383. egész augusztus havában Diósgyörött tartózkadtak.

Mindezen adatokat nem volna nehéz a lengyel történelem ezen idei tudósításaival szorosabb összeköttetésbe hozni; de ez itt nem feladatom. Előadásomnak ezéljához képest csak azt constatólom, hogy a felhozottaknak combinációjából kitetszik, miszerint Diósgyör vára ezen időben nemcsak egy tekintélyes uradalomnak volt caput bonorum, hanem hogy magában véve is, a hozzá tartozó helységgel szép felvirágzásnak indult, s hogy az akkor európai diplomatiának egy nevezetes tanácskozási helye is volt.

Ezen utóbbi tekintetben Diósgyörnek egykor előkelőségeit az 1381-kí turini békékötésnek aktái is bizonyítják.

A turini békékötés, mely egyrészről I. Lajos magyar király, a genuai köztársaság, Carrara Ferencz paduai feje-delem és az akkor üresedésben volt aquilejai patriarchatus, s másrészről a velencei köztársaság közt jött létre, azon háborúnak vetett véget, mely 1373-tól kezdve mindenről színen a legnagyobb elkeseredtséggel folyt.

Magá a béke Turinban 1381. augusztus 24-én Amadé savoyi gróf közbenjárása mellett kötötött meg. Aktáit már 10 évvel ezelőtt tették közzé (Történelmi Tár XI. kötet); melyekre itt azért hivatkozom, mert az ott 11., 12., 13., 14., 15. és 19. szám alatt közlött, ezen bekességet ratificáló okmányok, november 26-án Diósgyörött lettek kiadva, a keletre nézve az mondatván: „Actum in Regali castro in Diosgeur in quadam camera ipsius castri penes stupam parvam.“ Ez alkalommal pedig jelen voltak, a velencei köztársaság részéről: „egregii viri domini Leonardus Dandulus et Fantinus Georgio milites, ambaxiatores, syndici, procuratores, actores et nuncii speciales Illustris et Excelsi domini Andreac Contareno Dei gratia Venetiarum Ducis et Communis Venetiarum“; Magyarország részéről pedig Bálint pécsi, László váradi, Pál zágrábi és János csanádi püspökök, György bosznaiai és Miklós chaszmai prépostok; Zudar Péter galiciai vajda (Regni Russiae Voivoda), Bebek György királynéi tárnochmester, Bebek Imre dalmatiai és horvátországi bán, és számos mások. Mint jegyző „Galvanus quondam ser Bartholomaei de Castro Baldo Civis Paduanus, Publicus et Imperiali auctoritate Notarius et Judex Ordinarius, ipsiusque domini Episcopi Quinque Ecclesiarum scriba“ említettek.

2) Diósgyör Zsigmond király korában.

Azon változások, melyek I. Lajos királynak halála után Magyarország viszonyaiban beálltak, névszerint pedig Lengyelországnak ismételte elvállása, Diósgyör jelentőségére is kedvezőtlenül hatottak. Különösen 1410. előtt, a mikor Zsigmond Diósgyör tartozékait (Boldva, Abod, Lugna stb.) elidegeníténi kezdte, s Miskolcot a caput bonorum irányában nevezetes privilegiumokkal ruházta fel. Jelentékenyebb Diósgyör ismét csak akkor lett, mikor Zsigmond a nemzettel ünnepélyesen kibékült, de különösen, miután német királynak választatott. Mert, mint látszik, Zsigmondnak, a német birodalom irányában politikájánál, Magyarországban oly pozícióra szüksége volt, melyeknek minden eventualitások közt biztos támaszt nyújtottak. Ilyen volt p. o. Nagyvárad;

s ilyen lett Diósgyör is, miután Zsigmond egyenetlenségeit Jagiel lengyel királytalál kiegyenlítette.

Egyébiránt magában világos, hogy ezen conjuncturák nem képeztek valami maradandó eredményt, a minek folytán Diósgyör jelentősége már nem valamely állandó politikai helyzet rendszeres következése volt, mint p. o. I. Lajos korában; hanem csak azon politikai hullámvások egyik episódja gyanánt tűnik fel, mely Zsigmond történetét, számos elvitáthatlan árnyoldalai daczára is, oly rendkívül érdekessé teszik.

Ezen szempontozhoz képest itt csak néhány adat egybeállítására szorítkozunk, melyek bizonyosat nyújtanak annak, hogy Diósgyörnek Zsigmond király korában a diplomacia körében még bizonyos nimbusa volt, mely történeti fényét még ma is kedvező színben tünteti fel.

Igen nevezetes volt e tekintetben az 1412. év, melyben Zsigmond Olaszországra vonatkozó intézkedéseiit Diósgyörött tette, s a velencei háborút tárgyazó rendeleteit itt adta ki.

1412. május 2-án innen hatalmazta fel della Scala Brinoriót, Veronában és Vicenzában a római birodalom vicariúsát, hogy számára hadi népeket gyűjtsön, s a szükséges hadi készletről gondoskodjék. Ugyanazon nap hagyta meg innen Belluno és Feltri városok előljáróságainak, hogy a velencei köztársaságnak ott letéteményben lévő pénzét foglalják le.

Május 3-kán egy az aquilejai egyháznál üresedésben volt javadalmat Savorianoi Bertalannak adományoz.

Fontosabb azonban ezeknél május 5. napja, melyen számos nevezetes rendelet szintén Diósgyörött adatott ki Névszerint:

a) Általános proclamation Olaszország fejedelmei, grófjai és rendeihez, melylyel Zsigmond az ottani viszonyokra vonatkozó uralkodási határozelmáit hirdeti ki; különösen az egyház állása és jogainak fenntartása tekintetében.

b) Zsigmond király rendelete, melylyel Marczali Miklós azelőtt erdélyi vajdát, és Maróthi János azelőtt macsói bánát, Aquilejába, Friaulba, a trevisói ögrófságba, s általában Olaszországba és Lombardiába birodalmi biztosoknak küldi.

c) Zsigmond király helybenhagyja azon engedménye-

ket, melyeket vezére Ozorai Pipo Saravello előtti táborában azon évi január 3-án a bellunoik számára kihirdetett.

d) Zsigmond király Blanka gebenai grófnő (Comitissa Gebenensis) számára azon szabadalmakat és kedvezményeket erősítí meg, melyekben IV. Károly császár annak atyját Amadét részesítette. stb.

Május 6-án Zsigmond király, a három bajor herceg és a görtzi gróf köztü szövetség Frigyes ausztriai herceg ellen, szintén Diósgyörött keletkezett.

Ezen időben tehát Diósgyör még királyi vár volt, s ez maradt ezután még tíz évig. Garai Miklós nádornak egyik 1412. okt. 21-én az egri káptalanhoz küldött határigazitási parancsában Diósgyör „possessio Regalis”-nak neveztetik (*Reg. 109. sz. a.*); melynek 1411. november és 1416. januárban Palóczi Máté volt várnagya (*Mattheus de Palocz Comes de Borsod, Castellanus de Diosgewr**, *Reg. 99. és 110. sz. a.*); ki 1424. testvérével Imrével együtt diósgyöri kapitánynak (*Matheus et Emericus de Palowez Capitanei Castri Dyosgewr vocati, Heweswyuariensis et Borsodiensis Comites, Reg. 111. sz. a.*) ezmeztetik okmányilag.

De Diósgyör ezen időben lételének egy új stádiumába lép.

3) Borbála királyné Diósgyörött.

Zsigmond király második nejének Borbálának 1424. igen nevezetes javakat engedett által (Tört. Tár XII. kötet 268. I.), melyeknek jövedelmei királynéi udvartartásának költségeit fedezzék. Ezen alkalommal Diósgyör is, Miskolczal és egyéb tartozékaival együtt, valamint Cherép és Dedesvárak is neki 60.000 aranyforintban inscríbáltattak, (*Reg. 114. sz. a.*)

Borbála királyné 1427-től fogva gyakran tartózkodott Diósgyörött; de ittléiének nem igen dicső emlékét hagyta hátra.

Iamerjük a királyné azon jellemzését, melyben Aeneas Sylvius (a későbbi II. Pius pápa) Borbálát „nobilis genere, infamis vita mulier”-nak nevezi; „quam saepe in adulterio Sigismundus comprehendit, sed adulter ignovit adulterae”

stb. S a mennyiben ekebontó Borbála név alatt a magyar nép hagyományaiban is nem igen épületes színekkel festetik; alig lehet kétségünk, hogy Diósgyörnek fénye tetemesen ezen időben elhomályosodott.

Tudjuk, hogy Borbála királynénak saját várnagya volt Diósgyörött p. o. 1427. Benedek Domokos (der Strenge Damokussya Benedic vnser Purggraf zu Dyosgeur⁴, *Reg. 113. sz. a.*). Tudjuk azonkívül azt is, hogy Borbála a Diósgyör birtokával járó uradalmi hatóságot is gyakorolta (p. o. *Reg. 122. sz. a.*). Egész itteni dicsőségének azonban 1439. azzal vége lett, hogy Albert király „castrum nostrum Dyosgeur vocatum, ac oppida similiter Dyosgewr et Myskolcz⁴ azoknak tartozékaival együtt Borbála királynétől visszavette, és saját nejének Erzsébet királynénak adományozta (*Reg. 117. szám* alatt).

Később Diósgyör Beatrix, Anna és Mária magyar királynék birtokában szintén volt.

4) Mátyás királynak tartózkodása Diósgyörött.

Mátyás király is többször tartózkodott Diósgyörött; névszerint 1461. augusztus hónapban (*Reg. 122., 123., 124. sz. a.*), 1471. január végén (*Reg. 137., 138. sz. a.*), 1473. november hónapban (*Reg. 144., 145., 146. sz. a.*), 1475. september kezdetén (*Reg. 147. sz. a.*) és 1478. deczember hónapban (*Reg. 149. sz. a.*). Arról azonban, hogy ezen időben Diósgyörött fontos államügyek rendeztettek volna, vagy különben nevezetes intézkedések történtek volna, többé nincs tudomásunk. Söt minden körülmény oda mutat, hogy Mátyás király Diósgyört egészben azért látogatta, hogy uralkodása gondjai közt egy-némelykor magányba vonuljon vissza, vadászattal mulathasson, és módjához képest az ezen vidék monostorainak tudós szerzeteseivel tudományos vagy művészeti érintkezést cultíváljon.

Különben tudva lévén, hogy Mátyás a külső fényt is igen szerette, méltán sejthetjük, hogy ő Diósgyörött szintén királyi állása és hatalma egész díszével lépett fel. S evel

összhangzásban áll az ő, korunkra jutott, Diósgyörre vonatkozó okmányainak tartalma is.

Nem akarom a nagy király dicsőségétől elvitázni azt, hogy ezen regestáinkban foglalt okmányoknak határozottan kijelentett ezéjá az lévén, miszerint az előbbi hussitapustitásoknak hátramaradt sebein lehetőleg segítsenek, Mátyás itt kiválólag a királyi méltóságával járó tisztek megfelelni igyekezett. A mennyiben mindenáltal Miskolcz, Mezőkövesd, Keresztes, Mohy, s nyilván Diósgyör mezőváros és az uradalom egyéb tartozékai is különféle kedvezményekben részesítettek, mindezek egyszersmind tanuskodnak arról is, hogy Mátyás király különösen a diósgyöri uradalmat virágzóvá tenni, s Diósgyör mint kedves mulatóhelyének szépségét és fényét ujból emelni szándékozott*).

S ez — mint látszik — Diósgyör fénykorának utolsó nyilatkozata volt.

Mert miután Diósgyör később Beatrix, Anna és Mária királynék birtokába jutott; ezeknek itt tartózkodásáról már többé nincs biztos tudomásunk, s nem is volt senki, ki annak fentartásáról gondoskodott volna.

Csak Mária királyné emléke két felirás által volt fentartva; t. i. a termek nyugatra néző ragasztóján:

MARIA DEI GRACIA HVNGARIE ETC. ET BOHEMIE ETC. REGINA. 1526.

s a nyugati tornyon:

MARIA FON GOT S GENADE
KVNIGIN ZW VNGARN
VND PEHEM ETC. 1525.

Mely két felirás azonban szintén már régen eltűnt.

S ha most végül még egy pillantást vetünk a Diósgyör-egykori fényéről tanúskodó tudósításokra, s szemközt azok-

* Ranzanus Diósgyört „castellum non ignobile”-nek nevezi. Descriptio Hungariae, index II.

kal annak most elpusztult falait, és a hajdanában egész Európa előtt tekintélyes magyar királyi mulatóvár elhagyatott romjait tekintjük: csak szomorú érzés lepheti el keblünket; mert ezen falak és ezen romok nemesek minden emberi fény és dicsőség mulákonyságát hirdetik, hanem vádat is emelnek a mostani nemzedékek ellen, hogy nagy multunk iránt kellő pietással, annak emlékei iránt kellő részvettel nem viseltetik.

Tekintetes nemes Borsod megyének hatósága 1736. körül Diósgyör vára akkori állapotának leírását készítette, mely a következőket tartalmazza: „Arx erat forma quadrangularis. In medio fuit praetorium formae quadratae, quatuor turribus in totidem eminentibus, contignationum duarum. Quae ubi finiebantur, in summitate circumdatae erant porticibus seu pergulis; non modo circa praetorii summa eacumina, sed etiam turriculae, quae eminebant, circumambulari potuerunt. In latere occidentali Reginarum erant cubicula, in meridionali sacellum infra et supra duplicateum pro utraque contignatione, pavimento uno praerupto, ut sacrificantis vox et sonus, qui superius operabatur, inferne quoque exaudiri possit. Unicum latus nunc restat cum sacello eodem, et sex cubiculis; reliqua arcis latera iam diruta sunt, neque tenent quidquam amplius, nisi nutantes parietinas. Totum praetorii opus ambitu passus centum et viginti complectebatur. Idem circuibat murus vasti solidique operis, lapide quadrato, multisque partim cubiculis, partim armariis accommodus; quorum ultima inserviunt hodie vino asservando. Circa arcem cavernae sunt alte depressae, et aquis plenae, quas proximae thermae, et fons Divi Georgii oppleverunt. Sub Turcis erat Christianis contra Turcas Agrienses praesidium.” De az, a mi akkor még megvolt, most már vagy eltiint, vagy szintén romokban fekszik, és csak a pusztta falak állnak.

Ily körülmények között érdekes volt e napokban azon tudósítás (Reform 1872. november 6-ki szám), hogy Diósgyörött egy óriási mogyorófa áll, melynek magassága $9\frac{1}{2}$ öl, és derekának átmérője $1\frac{1}{2}$ láb, s melyet a néphagyomány szerint egykor Mária, I. Lajos királynak leánya, a későbbi I. Mária királyné ültetett volna; továbbá, hogy ezen fa most is még gyümölcsöt hoz, mely finom, nem a közönsé-

ges bolyhas magu, hanem fényes fehér színű, s hogy 1871.
itt 24 kila mogyorót nyertek volna.

Ha ezen tudósítás való, úgy ez is csak tanuságot tesz arról, hogy annak, a mit emberi cultura teremtett, a külső természet biztosabb és hívebb őrzője, mint a magát felvilágosodottnak hirdető modern társadalom.

DIÓSGYÖRI REGESTÁK.

1. 1304. *Datum in octauis Pasce.* »*Nos Stephanus Palatinus (Comes) de Borsod, et nobilis domina censors eiusdem memorie commendantes significamus vniuersitatem presentibus quaque futuris presencium per tenorem. Hinc quod cuncta que sunt hic in terra, obliuioni traduntur, et diuersa que sub solo eneunt, a memoria tanquam mortuis a corde elabuntur: in cuius nunc versatur regni et tyrannorum olim opulenta gloria? quis habet in recordacione magnificas turres, quas extruxerunt; vel inclytes titulos, quos extulerunt? vbi nunc sunt pompe vel diuicie, quibus affluerunt? vel vbi supplicia et cruciatus quos inflixerunt? Omnia velut umbra transierunt; et ipsi igrum et vermem hereditauerunt. Qui autem pie Deum colunt, in memoria eterna erunt; opera eorum per omnes vigent, et nomina eorum in seculum seculi vivent. Proinde ad vniuersorum noticiam harum serie volumus peruenire; quod nos pie et prouide vigilantes de nostrarum remedio animarum, ob reuerenciam et deuocionem Ecclesie in honorem Sancti Corporis Christi fundate, prope finem ville Dyosgwe r existentis, in qua fratres Eremitae Sancte Crucis Ordinis Sancti Augustini de Eremito Deo militantes habitant; quandam piscinam nostram ewren vocatam, ultra ripam Tiza a parte orientali adiacentem, ob salutem animarum nostrarum, voluntate spontanea ac mente deliberata, ex permissione omnium fratrum nostrorum, videlicet Nicolai, Johannis, Jacobi, Gregorij, Ladizlai et Philippi, qui personaliter aderant, duximus et ordinauimus Ecclesie dictae et fratribus in eadem commorantibus conferendam, et iure perpetuo possidendum et habendum; tali tamen libertate, quod nullus filiorum nostrorum seu officialium, sibi aliquid abstrahere possint vel valeant de eadem. Insuper obligamus nos voluntate spontanea, quod si unquam processu temporum dictam piscinam auferro niteremur, quod absit; extare indignacionem Omnipotentis Dei, Corporisque Christi, suoque genitricis, atque Apostolorum Petri et Pauli ipso facto incurramus. Si autem aliquis filiorum nostrorum, aut eorum heredes, premissam donationem violauerint, et pro huiusmodi ipsam Ecclesiam, et fratres in eadem Deo famulantur perturbarint et molestauerint; in maledictione patria et matris maneat, nec ab anathemate prescripto absoluantur, et nec acquirere valeant aliunde. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes concessimus litteras.*

ras sigilli nostri munimino roboratas. Datum in octavis Pasce anno Domini millesimo trecentesimo quarto; Carolo Dei gracia regnante." (Zsigmond királynak 1407-díki megerősítő okmányából, mint alább 97. sz. a.)

2. 1312. Datum feria quinta proxima post octavas Sancti Nicolai. „Nos Ladislaus tercialis Comes de Borsod, et quatuor Judices per Nobiles pro tempore constituti in eodem Comitatu stb. quod causam, quam Comes Demetrius filius Barley habebat contra Paulum filium Fabiani, Thomam, Nicolaum et Demetrium jobagiones suos de Miskoch et de Visno stb. (barátságos úton elintéztek). Fejér Cod. Dipl. VIII. k. 1. r. 480. l.)

3. 1313. Datum in Geur in festo Assumptionis Beate Virginis. „Nos Stephanus Palatinus filius Erne Bani tenore presencium quibus expedit declaramus universis memorie commandantes; quod nos et nobilis domina consors nostra ob renorēciam et devocationem Ecclesiarum in honore Sancti Spiritus et Corporis Christi fundatarum, in quibus fratres Eremitae Sancte Crucis in griseo habitu Deo militant, quasdam possessiones nostras inferius nominandas ob salutem animarum nostrarum et utriusque nostri omnium filiorum nostrorum duximus et ordinamus eisdem Ecclesiis et fratribus in ipsis commorantibus conferendas, atque per presentes conferimus perpetuo iure possidendas; videlicet quandam terram nostram populosam Chenyg vocatam prope villam Geur habitam; et quandam particulam terre incontem subitus vineam, quo est in promontorio eiusdem Geur, cum omnibus utilitatibus earundem, sub eisdem metis, in quibus nos possedimus, dedimus et contulimus dictæ Ecclesie Corporis Christi, et fratribus eiusdem pacifice possidendas; item aliam terram nostram Paprote vocatam, existentem iuxta eandem villam Geur, in metis per nos inhabitatis, simul cum quadam piscina nostra syltow nominata, cum earum utilitatibus, dedimus et contulimus eisdem Ecclesie Sancti Spiritus iure perennali possidendas. Vineam autem pronotatam, cum suis utilitatibus omnibus, ipsis duabus Ecclesiis et fratribus earundem communiter contulimus possidendum tali libertate, quod nullus officialium nostrorum quidquam de premissis iudicare habeat vel possit, aut de populis earundem Ecclesiarum sibi aliquod iudicium vendicare. Preterea quocunque possessiones tam in terris, quam in vineis, et in alijs, sive titulo empacionis, vel in forma legacionis, sub nostra iurisdictione existentes ad ipsas Ecclesias usque modo sunt denolute, vel in futurum denoluentur; eadem Ecclesie, et fratres ipsarum libere possideant, et pacifice viuantur de eisdem. Insuper nos ad hoc firmiter et spontanea voluntate obligamus, quod si unquam processu temporis dictam possessionem ab ipsis Ecclesias auferre niteremur vel attemptaremus, iram et indignacionem Dei Omnipotentis ac ipsarum Ecclesiarum eo facto incurramus; si autem aliquis filiorum nostrorum, aut eorum heredes, premissas legaciones nostras violarent, et pro huiusmodi ipsas Ecclesias, et fratres earundem perturbarent, in maledictione parentum intereant et moriantur. In cuius rei memoriam perpetuamque firmitatem presentes contulimus sigilli nostri munimino roboratas. Datum

in Geur in festo Assumptionis Beate Virginis anno Domini millesimo trecentesimo tercio decimo." (Zsigmond királynak 1407-díki megerősítő okmányából, mint alább 97. sz. a. Kivonatát közli Fejér György Cod. Dipl. Hung. VIII. k. 1. r. 531. l.)

4. 1315. „Nos Stephanus Palatinus pro salute nostra, et nostre carissime coniugis, ac omnium filiorum nostrorum stb. ob reverenciam et devocationem Ecclesie in honore Corporis Domini nostri Jesu Christi fundate prope finem villa Gious Geur existentis, in qua fratres Heremitarum Sancte Crucis Ordinis Sancti Augustini Deo militantes habitant, quandam villam nostram Chenyg vocatam prope eandem Geur adiacentem contulimus" stb. (Fejér, Cod. Dipl. VIII. k. 6. r. 34. l.)

5. 1317. „Frater Laurencius Prouineialis, frater Sancte Crucis de Heremo Ordinis Sancti Augustini stb.; vt frater Lukach Prior Domus Corporis Christi de Geur, in Prioratu eiusdem Domus ad ultimum terminum vite sue stet stb. (Fejér Cod. Dipl. VIII. k. 2. r. 142. lap.)

6. 1325. Datum in Wysol feria quinta post Epiphaniam Domini. „Nos Philippus Palatinus stb. quod Petrus et Dionysius Magistri filij Nicolai de Zeech — supplicarunt, ut hominem nostrum transmitteremus cum eisdem, coram quo reambularent possessionem eorum Miskolez vocatam stb. (A határjárás megtörténtén, a határ vonal) vadit ad viam, quae currit ad Kysgywr, et pervenit ad unam metam capitalem, ubi sunt duas meiae terre, quae distingunt ad Kysgywr et Voyla stb. (Fejér Cod. Dipl. VIII. k. 7. r. 180. l.)

7. 1338. Datum Agriae in octavis Sancti Georgii martiris. „Nos Magister Johannes Archidiaconus de Borsod, Vicariusque venerabilis in Christo patria domini N. Dei et Apostolicae Sedis gratia Episcopi Agrionensis in Spiritualibus Generalis stb. quod Paulus filius Georgii, filii Balasley stb. ab una, et Thomas stb. procurator nobilis dominac consortis Abraam filii Jakow, filiae videlicet Tyvodorij filii eiusdem Balasley Elena vocatae; ac Johannes (filius) Beke ex alia filia eiusdem Tyvodorij progenitus parte ab altero stb. in causa — ratione quartae filialis de portione possessionaria iam dicti Tyvodorij patris et avi ipsorum in possessione Peturi in Comitatu Bersodiensi existente stb. (barátságosan egyezkedtek; mely alkalommal a határok szabályoztatván, a határ vonal) versus plagam septemtrionalem currondo intrat in fluvium Zingywa, et in ipso fluvio Zyowa — — — plagam meridionalem in villam Mohy currendo, exit de eodem fluvio ad partem occidentalem" stb. (Fejér Cod. Dipl. VIII. k. 7. r. 310. sk. II.)

8. 1341. Datum in vigilia Exaltationis Sancte Crucis. „Nos Capitulum Ecclesie Vaciensis stb. quod cum nos iuxta formam et tenorem litterarum Excellentissimi Principis domini Caroli D. gr. Illustris Regis Hungariae stb. ad reambulaciones metarum — possessionum Dionisi Magistri Dapiferorum eiusdem domini Regis Banique de Zewryno, Nicolsi et Iwancha filiorum Petri de Zeech, vna cum Stephano filio Fabiani hominē predicti domini Regis, nostrum hominem vi-

rum idoneum, videlicet Benedictum sacerdotem choi Ecclesie nostre fidei dignum pro testimonio destinassimus; qui demum ad nos reversi nobis concorditer retulerunt, vt idem homo domini Regis presente eodem nostro testimonio, et alio homine Regio ac testimonio honorabilis Capituli Ecclesie Budensis in vigilia festi Natuitatis Virginis Gloriosa proxime preteriti ad faciem possessionis predictorum Magistri Dionisij ac filiorum Petri Myskowcz vocate in Comitatu Borsodiensi existentis accedendo stb. (kövötkezik a határjárás jeleutése, szóról szóra ugyanazon határjellekkel, mint fentebb 1325. 6. sz. a.) Retulerunt eciam, quod in ipsa remembacione metarum possessionis sepedicte (t. i. Miskelez) Petru Vice-Castellanus Nicolai filij Pethewch Magistri Tavaricorum domini Regis de Gewr, ob Regium preceptum et dicti domini sui, vna cum alijs ad predictum castrum pertinentibus personaliter adherendo, in nullis contradictores extitissent^a stb. (Az 1549-ki oktavás átiratból, a budai kir. kamara levélárban.)

9. 1358. VII. kalendas mensis Junij. „Magister Petrus dictus Zudar filius Dominici de Bulch, Comes de Saros et Castellanus de Gyosgewr.” (Lajos királynak a Zudar család fenyítő hatóságát megerősítő privilegiumában; eredetije a budai királyi levélárban).

10. 1366. Datum in octavis festi Epiphaniarum Domini. „Capitulum Ecclesie Strigoniensis stb. quod Magnifico viro domino Nicolao filio Petri de Zeech Dalmacie et Croacie Bano, in sua ac venerabilis patris domini Dominicii Episcopi Transsilvani fratri sui uterini personis ex una, item honorabili viro Magistro Blasio Archidiacono Zaladiensi de Ecclesia Vesprimensi vice et nomine Serenissimi Principis domini Ludovici D. gr. Illustris Regis Hungarie, Domini nostri naturalis stb. parte ex altera coram nobis personaliter constitutis, propositum extitit per eodem stb. quod quia iidem domini Dominicus Episcopus et Nicolaus Banus quoddam castrum ipsum Elyskew vocatum in Comitatu Borsodiensi situm et habitum, nec non quasdam possessiones ipsorum, Myskowcz videlicet, Warad, Bessenew, Thokay, Thord, Bala et Maly appellatas, ac medietates villarum Chaba, Bos et Wysniew nuncupatarum, simul cum jure patronatus Monasterii Beati Petri de Thapoleha, ipsos contingentes, Castro Regio Diesgewr vocato nimium utiles et necessarias, eidem applicando cum omnibus earundem utilitatibus, tributis et preventibus, terris, silvis, pratis, nemoribus, molendinis, aquis, et generaliter quibuslibet suis pertinentiis stb. ex consensu et benevolentia Magistri Blasii filii Dyonisii quandam Bani, fratris ipsorum patrulus stb. titulo concambialis permutationis eidem domino nostro Regi liberaliter obtulissent et assignassent; ideo idem dominus noster Rex, provida et matura deliberacione unacum Serenissima Principissa domina Elizabeth eadem gratia Regina Hungarie genitrice sua karissima, ac Prelatorum et Baronum Regni sui consilio stb. quoddam castrum suum Lyndwa vocatum in Comitatu Castrum Ferrei existens, ac possessiones et villas Murazumbatha videlicet stb.; quod quidem castrum et possessiones pre-

titulatas vniuersaliter primum viro Magnifico domino Nicolao Konth Regni sui Palatino nomine possessionum olim Magistri Johannis filii Nicolai, filii siquidem Nicolai tocius Sclavonie Bani, filii Omodei, hominis heredum solatio destituti et defuncti stb. perpetuo contulisset; et demum civitate Wylak et suis pertinenciis, condam Comitis Nicolai filii — — prolis solatio orbati finemque vitae extremum claudentis similiter Regalibus suis manibus Regni sui approbata lege requirente, deventis et applicatis, ac predicto domino Nicolao Palatino per Suam Regalem Maiestatem perpetuo donatis et collatis, ex eiusdem domini Nicolai Palatini spontanea liberaque resigneatione facta ipsum castrum Lyndwa, et possessiones singule predicte suis Regiis manibus extitissent redactae et deventa stb., praefatis dominis Dominico Episcopo et Nicolao Bano, ac per eundem suis filiis et heredibus, heredumque successoribus dodisset, donasset, locasset, transculisset et assignasset jure perennali et irrevocabili possidendas, tenendas pariter et habendas^a stb. (Révay Ferencz nádorhelyettes és birtórsainak átiratából, kiadva Pozsonyban 1550. „in festo Besti Martini Episcopi et Confessoris”, a budai kir. kamara levélárban.)

11. 1366. Datum in Kyffalwd feria sexta proxima post festum Exaltacionis Sancte Crucis. „Nos Lodoicus Dei gracia Rex Hungarie memorie commendamus tenore presencium significantes quibus expedit vniuersis: quod nos tum ex antiqua Regni nostri consuetudine, tum etiam ex gratia speciali, vniuersos cives et jobagiones nostros de Mohya judicatu et jurisdictione quorumlibet, videlicet tam ecclesiasticorum quam secularium judicium et justiciariorum in quibuslibet causis, exceptis furto, Iatrocinio et aliis criminalibus, in quibus manifeste apprehenderentur, pure et simpliciter duximus eximendos, ipsos solummodo Nostro, ac Nostri Officialis et Judicis, seu villici in medio eorum constituendi judicatu graticie reservando. Quare vobis, vniuersis Prelatis, Baronibus, Comitibus, Castellanis stb. firmissime precipiende mandamus, quatenus prenominatos nostros cives et populos in nullis causis^a stb. (Mátyás királynak 1470-ki megerősítő okmányából a budai kir. kamara levélárban; lásd alább 134. sz. a.)

12. 1369. Datum in Diesgewr feria prima proxima ante festum Ascensionis Domini. „Nos Lodoicus D. gr. Rex Hungariae” stb. (ezmerlevél Kassa város számára. Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 4. r. 174. 1.)

13. 1369. Datum in Dies Geur die dominice proximo post festum Exaltacionis Sancte Crucis. „Lodoicus D. gr. Hungarie etc. Rex fidelibus suis Comitibus Parochialibus vel Vice Comitibus et Judicibus Nobilium quorumlibet Comitatum^a stb. (hogy a kassai polgárok törvénykesési szabadságát respectálják. Fejér Cod. Dipl. IX. k. 4. r. 175. 1.)

14. 1369. Datum in Dies Geur secundo die festi Beatorum Simonis et Judae Apostolorum. „Lodoicus D. gr. Rex Hungariae etc. fidelibus suis Magistro Henrico civi Budensi Tricesimatori suo, eliusque officialibus in Posonio constitutis^a stb. (A vám-

szedés helyére nézve. Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 4. r. 177. l. és IX. köt. r. 285. 1.)

15. 1370. Datum in Gyosgeur secundo die festi Beati Gregorii Pape. Lodonicus Dei gracia Rex Hung. stb. parancs a leleszi konventhez, hogy Somosi Lászlót intse, mikép Pop helységet Kerecheni Barnabásnak adja vissza. (Eredetije papiron, a leleszi konvent levéltárában.)

16. 1370. Datum in Gyosgeur sabbato proximo ante dominicam Oculi. Lajos király Fridulnak Kaal, Lybnyk és Horsendorf Sopron megyei jáoszágait jogtalan birtoknak nyilatkoztatta. (Fejér Cod. Dipl. IX. k. 7. r. 267. 1.)

17. 1370. Datum in Gyosgeur quinto die festi Beati Stanizlai martiris. Lajos király a leleszi konventhez. „Dicitur nobis in persona Nicolai de dicta Lelez, quod ipse ad videndum consumpmacionem culusdam judicij sibi per Judicem et Juratos de Patak ex parte Johannis carnificis impensi nostro et vestro hominibus indigeret;” a minde folytán parancs, hogy a konvent kebeléből egy tagot bizonyosnak küldjön ki. (Eredetije papiron, a leleszi konvent levéltárában.)

18. 1370. Datum in Diosgywr in festo Pentecostes. „Ludouicus D. gr. Rex Hungarie Capitulo Jaurioni. — — Nicolaus filius Jacobi de Pazthor” panaszára parancs, hogy birtokának háborogatásától minden szomszédot tiltson el. (Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 7. r. 572. lap.)

19. 1370. Datum in Gyosgeur secundo die festi Pentecostes. Lajos király a leleszi konventhez vizsgálati parancs. „Michael filius Johannis de Komonya” panaszára, hogy „Etet” „Deeseu filius Bachuk et Petrus filius Stephani de Fizeseer” és társai „Etet” a nyilvános úton meggyilkolni akarták. (Eredetije papiron, a leleszi konvent levéltárában.)

20. 1370. Datum in Gyosgeur in festo Sancte Trinitatis. Lajos király a leleszi konventhez. „Cum nos fideles ciues et hospites nostros de Zeuleus in omnibus utilitatibus, terris scilicet, pratibus, feilibus, silvis et piscinis ad prefatam civitatem spectantibus intra veros metales cursus eiusdem per Magistrum Nicolatum de Hedrebwara, et discretum virum Paulum Prepositum Cybiniensem, speciales homines nostros, legitime erectos existentibus velimus indempniter conservare” stb. hatájárási parancs. (Eredetije papiron, a leleszi konvent levéltárában.)

21. 1370. Datum in Gyosgeur quinto die festi Corporis Christi. Lajos király a leleszi konventhez, vizsgálati parancs „Nicolaus et Franciscus de Zerdahel” panaszára, hogy „Sebastianus de Chahol” „Geur”-ben birt földet erőszakosan elfoglalta. (Eredetije papiron, a leleszi konvent levéltárában.)

22. 1370. Datum in Gyosgeur quinto die festi Corporis Christi. Lajos király a leleszi konventhez, vizsgálati parancs a Butkai nemesek panaszára, hogy „Ladialus de Terebes, et Pe-

trus de Zerethna,” a Kachund birtok elpusztítása tárgyában hamis bizonyságot tettek. (Eredetije papir, a leleszi konvent levéltárában.)

23. 1370. Datum in Gynsgewr sexto die festi Corporis Christi. Lajos király a leleszi konventhez idézési parancs. „Ladislaus filius Donach de Nogarkan” részére, „quod Martinus filius suus exigente sua malicia de vniuersis suis juribus possessionariis se excludere machinando, diversas iniurias et dampna intollerabilia sibi intulisset et inferre non sineret de presentie stb. (Eredetije papir, a leleszi konvent levéltárában.)

24. 1370. Datum in Diosgewr in festo Sanctorum Innocencium Martyrum. „Nos Ludouicus D. gr. Rex Hungarie, Polonie etc. quod Judici et Juratis ac hospitibus nostris de Zyben (Szeben Sáros megyében) huiusmodi gratiam et libertatem fecimus specialem stb. (törvénykezési privilegium. Fejér Cod. Dipl. IX. k. 4. r. 236. 1.)

25. 1371. Datum in Diosgeur feria tercia proxima ante festum Beate Elisabeth „Nos Ludouicus D. gr. Rex Hungariae, Poloniae, Dalmatiae etc. quod Comes Michael dictus Schöder, et Johannes dictus Koch, cives de civitate nostra Cibiniensi Transsilvana in suis ac universorum civium et hospitum de eadem Cibinio Serenitatis nostrarae adientes conspectum stb. (kérésőknek folytán jogot nyernek, hogy Lengyelországban ugyanazon kedvezményekkel és szabadságokkal kereshetessék) qua ceteri mercatores nostri de Craevia, nec nou de Cassa et de Lencha, quibus similem gratiam fecimus stb. (Fejér Cod. Dipl. IX. k. 4. r. 335. 1.)

26. 1373. Datum (Bude) feria tercia proxima post festum Pasce Domini. „Nos Capitulum Ecclesie Agriensis memoriae commendamus, quod discreti viri domini Petrus de Gehr et Michael de Myskelez Ecclesiarum Plebani, ac Paulus filius Ladizlai dicti Sydon hospes de predicta Gehr ad nostram presenciam personaliter accedentes, non simpliciter, sed tacto codice Sancti Ewangelij jurati ob favorem veritatis nobis dixerunt, et publice sunt confessi, quod dominus Michael dictus Sydon, frater eiusdem Pauli, in suis extremis de bonis a Deo sibi datis et collatis testamentariam fecisset ordinacionem; inter cetera sue ordinacionis, licet eger corpore, mente tamen per omnia incolmis vivacitateque sensum pollens, pleiarie coram ipsis et alijs pluribus utriusque sexus hominibus pro testibus inibi vocatis et aggregatis, pro sue et omnium parentum suorum animarum remedio ex consensu et beneplacito domine vxoris sue, molendinum iuum in fluvio Zinwa vocato, inter dictam villam Gehr et Claustrum preciosissimi Corporis Christi supra dictam villam fundatam, situm et habitum, cum universis utilitatibus, pertinentiis et preventibus eiusdem in forma testamentaria legatisset dicto Claustro Corporis Christi, et per idem fratribus Eremitis in eodem nunc et in futurum Deo ingiter famulantibus perpetuo et irrevocabiliter possidendum, tenendum pariter et habendum, ac per neminem fratrum et cognatorum suorum progressu tempore aliquatenus repetendum.” (Az egri káptalan 1439-diki átiratából a budai kir. kamara levéltárban.)

27. 1373. Datum in Gyosgavr die dominico proximo post festum Ascensionis Domini. Ludouicus stb. Capitulo Agriensi stb. kerestető parancs „Ladizlaus filius Andree de Chaath^a számára, ki „quasdam litteras super possessione nobilium de Nogmihal Tyba vocata confectas“ kiadatni kér. (Az egri káptalanak IV. László királynak egy 1283-diki engedélyező és III. Endre királynak egy 1291-diki jóváhagyó okmányának átiratából a budai királyi kamara levéltárban.)

28. 1373. Datum in Diosegevr in festo Beati Egidij Confessoris. Nos Ludouicus stb. quod cum nos Spiritus Sancti gracia nobis suggesto, que ad bonum suadet vnumquemque, intuitu nostre consideracionis ad claustrum prope nostrum castrum Diosegevr sub honore Sanctissimi Corporis Christi, in quo spem firmam, et devocationem gerimus specialem, pro habitacione religiosorum virorum, fratrum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae constructum, condescendissemus, ipsumque terris ad usum et utilitatem dictorum fratrum in eodem claustro Deo famulacionum, sufficientibus indigens conspexissemus; ut idem a curia mundanis segregati facilius orationibus Divinis insistere valeant, quandam particulam terre nostre propo dictum claustrum adiacentem, cum omnibus suis utilitatibus, sylvam Megy vocatam, que ab oriente est contigua cum terra ipsius claustrum, sylva Eley vocata, a parte vero meridionali fluui Synwapataka nuncupato existit; eidem claustro, et per consequens fratribus supra dictis in eodem degentibus, ob remedium anime nostre, et refrigerium animarum predecessorum nostrorum, ac in perpetuam elemosynam, jure perennali et irrevocabili dedimus, donauimus et contulimus stb. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

29. 1373. Datum IV. idus Septembris. „Ludouicus stb. quod religiosus et Deo devotus vir frater Gregorius Prior Claustrum Corporis Christi prope castrum nostrum Diosegevr constructi fratrum Ordinis Beatissimi Pauli primi Eremitae stb. (a fontebbi 28. sz. amánylevelet felmutatván, privilegialis formában kiadását nyeri. Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

30. 1373. Datum in Gyousgeur tercias die festi Beati Mathei Apostoli. Nos Ludouicus stb. quod cum nos possessiones seu villas Regiales Taryn et Orey vocatas populosas efficeremus et multitudine incolarum exuberari facere proponamus et velimus; volumus ac presentibus sanxitus, vt quicunque libere conditionis homines in dictas villas Regiales commorandi causa venire maluerint, libere et audacter veniant, securaque et pacifice commorentur in eisdem, trium annorum libertate a die aduentus ipsorum quiete et quiete fruituri sub tutola et proteccione nostra speciali. Quapropter vobis stb. (Eredetie bőrhártyan a budai kir. kamara levéltárban.)

31. 1375. Datum in Diosegevr in festo Beatorum Innocentum Martirum. „Nos Ludouicus stb. quod Magister Georgius dictus Zadar Curiae nostrae stb. (ki társaival együtt a király parancsából Ördög Mihály ellen a halálitélet foguatosította, ennek

tekintetéből birőlág kérdőre nem vonathatik. (Fejér Cod. Dipl. IX. kst. 5. r. 34. lap.)

32. 1376. Datum in Diosegevr feria sexta proxima post festum Beate Dorothee virginis. Lajos király a leleszi konventhez. „Dicunt nobis religiosus vir frater Valentinus Magister Cruciferorum de Supronio, et Benedictus filius Ladizlai de Kerestbur, quod Nicolaus filius Nicolai de Zeredahel sabbato proximo ante festum Nativitatis Domini proxime preteritum potencialiter veniendo duas piscinas suas in facie predicto possessionis eorum Kerestbur piscari fecissent stb. vizsgálati parancs. (Eredetie papiron a leleszi konvent levéltárban.)

33. 1376. Datum in Diosegevr in festo Beati Johannis Evangeliste. Lajos király a leleszi konventhez vizsgálati parancs az egri káptalan részére „quod Stephanus filius Michaelis, et Johannes filius Benedicti de Solmus possessionem ipsorum Juclad vocatam in Comitatu de Heuen Wynar existentem potencialiter occupassent stb. (Eredetie papiron a leleszi konvent levéltárban.)

34. 1376. Diósgyörött december hónapban. Lajos király december hónapban Diósgyörött tartózkodik eredeti okmányok tanusága szerint. (Nagy Iván, Magyar Történelmi Tár XI. k. 231 l.)

35. 1376. Diósgyörött decemberra 29. Lajos király Diósgyörött tartózkodik. (Décs város levéltárában őrzött eredeti okmány szerint Ráth Károly, A magyar királyok hadjáratai stb. Győr 1861. 77. l.)

36. 1377. Datum in Diosegevr secundo die festi Epiphaniarum Domini. Lajos király a leleszi konventhez: „Dicitur nobis in persona Magistri Stephani Zadar de Beulch, quod Johannes filius Thome de Zolnuk, vacuum Petro Delcheghi dicto, Anthonio et Ladizlao filio Jacobi jobagionibus suis in festo Pentecostes nunc proxime preterito Matheum et Blasium dictum Bodagh villicos et jobagiones ipsius Magistri Stephani propria potencia mediante captiuassent et captos in suis vinculis quindecim diebus continuis detinuissent“ stb. vizsgálati parancs. (Eredetie papiron a leleszi konvent levéltárban.)

37. 1377. Datum in Diosegevr in octavis festi Beati Georgii martiris. Nos Ludovicus stb. vi Ladizlaus filius Petri de Fegvernek et Johannes de Mykola possessiones suas et quocunque iura possessionaria stb. his quibus maluerint stb. dandi, donandi, vendendi stb. habeant facultatem. (Fejér Cod. Dipl. IX. k. 7. r. 381. l.)

38. 1377. Datum in Diosegevr in festo Beatorum Philipp et Jacobii Apostolorum. Lajos király a leleszi konventhez idézési parancs „nobilia domina Clara filia Nicolai filii Markosij de Huzymezu“ részére „Johannes de Kertuelus“ és társai ellen. A királyi embernek nevezetek közül említtetik „Demetrius de Bethlem.“ (Eredetie papiron a leleszi konvent levéltárban.)

39. 1377. Datum in Diosegevr in festo Corporis Christi. Nos Ludovicus D. gr. Rex Hungarie stb. telepítési engedély a „possessio Monasterij de Beel Hosterosch vocata in Comitatu de Borsod

existens^{*} tekintetében. (Ipolyi Arnold, A kunok Bél-Három-Kuti apátsága, Archaeol. Közlem. VI. köt. told. VI. I.)

40. 1377. Datum in Diosegeur in festo Corporis Christi „Ludovicus stb. Cum nos universas causas regnicularum nostrorum exercitantium propter exercitum nostrum in proximo habendum generalius iusserimus prorogari stb. (Perhalasztási parancs Rachna Miklós számára, Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 146. l.)

41. 1377. Datum in Diosegeur XX. die mensis Decembris. „Ludovicus stb. (Trau város községének). Accesserunt ad nostrac Maiestatis praesentiam venerabilis in Christo pater dominus Grisogonus Episcopus Tragurieus, et nobilis vir Petrus Joseph vestri ambasciatores stb. (kiknek előterjesztésére) electionem per vos in dominum Jacobum de Raduchis de Jadra, Legum Doctorem, in Comitem ipsius Civitatis factam — admittimus, favemus et consenimus stb. (Lucius, Memoria storiche di Tran 305. l.; Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 156. l.)

42. 1377. Datum in Diosegeur in die Sancti Thomae Apostoli. Nos Ludovicus D. gr. Rex Vngarie stb. a »venerabilis religiosus vir frater Johannes Abbas Monasterii Beate Marie Virginis de Becl, dilectus Capellanus noster[†] részére engedély, hogy »possessiones et possessionaria jura dicti sui Monasterii, ab eodem alienata, apud quorumpiam manus habitas et existentes stb. iuridice recipiundi et acquirendi libera facultas[‡]-a legyen. (Ipolyi Arnold id. m. VII. l.)

43. 1378. Datum in Diosegeur in festo Epiphaniarum Domini. „Nos Ludovicus stb. vobis universis tributariis in tenutis castri Sarus stb. quatenus de lignis, lapidibus et cimento, quae ad opus murorum civitatis nostrae Eperies deferentur, nullum tributum, nullamve tributariam exactionem petoro vel exigere audeatis.“ (Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 253. l.)

44. 1379. Datum in Veröcze feria sexta ante Ascensionem Domini. „Ludovicus stb. procoepimus Magistro Ambrosio muratori nostro de Diosegeur[§] stb. (Fejér Cod. Dipl. IX. kötet 5. rész 254. lap.)

45. 1379. Datum in Diosegeur in festo Beatorum Philippi et Jacobi Apostolorum. „Ludovicus stb. Senioribus, Judicibus et Juratis, ac universis Saxonibus septem Sedium Partis Transsilvanae stb. (törvénykezési intézkedés. Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 5. r. 314. l.)

46. 1379. Datum in Diosegeur dominico die proximo post festum Inventionis Sancte Crucis. Nos Ludovicus stb. domino Nicolao de Gara Regni Hung. Palatino stb. quatenus universas causas Wbul de Kallo, in presente nostra expeditio contra Venetos mota in Italia existentis stb. (Perhalasztási parancs, Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 324. l.)

47. 1379. Datum in Diosegeur in festo Sancti Stanislai. „Nos Ludovicus stb. quatenus terras Banu et Arpa appellatas

in Comitatu Komaromiensi existentes stb. (adomány Szántói János mester számára. Fejér Cod. Dipl. VII. k. 3. r. 139. l.)

48. 1379. Datum in Diosegeur sabbato proximo ante dies rogacionum. Lodouicus stb. fidilibus suis Comiti vel Vice Comiti et Judicibus Nobilium Comitatus de Torna salutem et gratiam. Dicitur nobis in persona Petri filij Bode de Kuszegh, quod Ladislaus filius Mochula, vnacum Nicolao fratre suo, de Nenke, feria sexta, videlicet in vigilia festi Beati Regis Stephani, cuius nunc septima aduenire revolucio annualis, manibus armatis et potentia liter ad possessionem suam Kuszegh predictam veniendo, vnam manum eiusdem Petri sinistram vñerasset, per quod factum duo digiti sui perdit habentur, culpa sua nulla requirent. Super quo stb. (vizsgálatiartási parancs.)

Anno supradicto. Datum in Zoghliugeth feria secunda proxima — — — martiris. Excellentissimo domino stb. Magister Johannes de Konis Vicccomos Magnifici viri Emerici Babek de Comitatu Tornensi et Judicis Nobilium de eodem stb. (Jelentés, hogy a vizsgálat megtartatván, a bopanaszlott tóny valónak bizonyodott. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

49. 1379. Datum in Diosegeur dominica ante Rogationum. „Ludovicus stb. pro parte Nicolai de Tornalya stb. (törvénykezési parancs. Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 413. l.)

50. 1380. Datum in Diosegeur in quindenis festi Paschae domini. „Ludovicus stb. (Szántói János mester érdekkében a fentebbi 47. sz. a. adományt foganatosító parancs. Fejér Cod. Dipl. VII. köt. 3. r. 155. lap.)

51. 1380. Datum in Diosegeur — — — — — Ascensionis Domini. Lajos király a leleszi konventhez, idézési parancs. (Eredetie nagyobb részt olvashatlan, a leleszi konvent levéltárban.)

52. 1380. Datum in Diósgyőrin festo Divisionis Apostolorum. Lajos királynak Dorok és Batum helységeket tárlyázó adomány Kazai László számára. (Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 6. r. 246. lap.)

53. 1380. Datum in Diosegeur feria tertia proxima ante festum Beato Margaretha. Erzsébet királyné a váradi káptalanhoz határájási parancs. (Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 6. r. 246. lap.)

54. 1380. Datum in Gyosgeur quarto die post festum Beati Luce Evangeliste. Lajos király a leleszi konventhez „Petrus Zudor Regni nostri Scianonie Banus“ részére „Magister Thomas officialis Archiepiscopi Strigoniensis“ ellen erőszakoskodások tárgyában. (Eredetie papiron, nagyobbrészt olvashatlan, a leleszi konvent levéltárban. Ugyanott találtatik a jázsói konventnek egy az említett esetre vonatkozó, évszám nélküli kiadványa, hol az mondattík „Petrus dictus Zudor Magister Pincernarum Regalium.“)

55. 1380. Datum in Gyosgeur in festo Beati Galli confessoris. Lajos király a leleszi konventhez: „Datur

Nostre intelligi Maiestati, quod Gallus de Zeech feria quarta proxima ante festum Pentecostes proxime preteritum vna cum populis et jobagionibus suis de dicta Zeech manibus armatis et potentissimis ad possessionem nostram Weche vocatam veniendo, Stephanum de Kozard, familiarem Magistri Johannis filii Petri de Somus officialis nostri de dicta Weche, eodem tempore quo idem Stephanus alii au liendam missam ire voluisse, per missiones sagitarum fataliter vulnerari fecisset. Hys non contentus, tandem al hospicium eiusdem Stephani veniendo, quosdam famulos eiusdem duris verberum et vulnerum plagis affecisset; et quemdam alium familiarem suum, Lalislau nomine, extra dictam possessionem nostram Weche adducendo dire tormentasset, ac cingulo, crumena, et duodecim florenis auri in prompta pecunia eundem spoliasset stb. vizsgálati parancs. (Ereditio papiron a leleszi konvent levéltárában.)

56. 1381. Datum in Dyosgeur in festo Ascensionis Domini „Lodovicus stb. Comiti vel Vicecomiti et Judicibus Nobilium Comitatus de Sarus stb. Nicolaus filius Georgij de Zenthgeorgh stb. (értekében törvényszéki parancs. Fejér Cod. Dipl. IX. köt. 5. r. 466. lap.)

57. 1381. Datum in Dyosgeur ipso die festo Omnium Sanctorum „Lodovicus stb. Cum nos omnes causas regnico- larum nostrorum propter grassantem pestilentiam generaliter decrevimus fore prorogandas; stb. (ez különösen Jekelcsalvi Miklós, és Bayori György peres ligyeire nézve ujból elrendeltetik. Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 481. lap.)

58. 1381. Diósgyőr novemberhó 26-án; az 1381. augustushó 24-én Turinban, egyrészről I. Lajos magyar király, a genui köztársaság, Carrara Ferenc paduai fejedelom, és az akkor ürültségben lévő aquilejai patriarchatus, s másrészről a velencei köztársaság között kötött békességre vonatkozó fontos diplomatai tárgyalások:

a) „Actum in Diosegeur in castro domini Regis, in camera pone stupam parvam.“ „Illustrissimus et Excellentissimus Princeps et Dominus, dominus Ludovicus D. gr. Hungariae, Poloniae, Dalmatiae stb. Rex stb. tam nomine suo, quam heredum et successorum suorum, et omnium et singularum Baronum, Nobilium, fidelium et subditorum suorum, ipsam pacem stb. in praesentia nobilium et egregiorum virorum dominorum Leonardi Dandulo et Fantini Georgio militum, ambaxiatorum, syndicorum, procuratorum, actorum et nunciorum specia- lium Illustris et Excelsti domini Andreae Contareno D. gr. Venetiarum Du- cis et Communis Venetiarum stb. ratificavit, laudavit, admisit, approbavit, confirmavit et emolgavit stb. Insuper praefatus Serenissimus dominus Rex tam nomine suo stb. corporaliter tactis scripturis, juravit ad Sancta Dei Evangelia praedictam pacem stb. attendere et observare, et attendi et ob- servari facere stb. Praesentibus Reverendis in Christo patribus dominis Valentino Quinque Ecclesiarum Decretorum Doctore, Ladislae Varadiensis, Paulo Zagrabiensis, Johanne Chanadiensis Ecclesiarum Episcopis; venerabilibus viris domino Georgio Boznensis, Nicolao Chazmensis Eccle-

siarum Praepositis; Magnifice viris Petro Zudar Ruziae Regni Vayvoda, Georgio Bubek Magistro Tavernicorum Reginalium, Emerico Bubek Regnorum Dalmatiae et Croatiae Banu, testibus ad praemissa vocatis specia- liter et rogatis.“ Jegyző volt „Galvanus quondam sor Bartholomaei de Castro Baldo, civis Paduanus, Publicus auctoritate Imperiali Notarius et Judex Ordinarius“ (Wenzel Gusztáv, A Turini Békekötés, Magyar Történelmi Tár XI. köt. 86. 1.)

b) „Actum in Diosegeur stb. Praefatus Serenissimus do- minus Rex“ stb. a turini békességnak azon pontjára nézve, melyben az adriai tengeren a hajókázási szabadság szabályoztatik, „ipsam promissio- nem et omnia et singula in eodem instrumento contenta ratificavit, emol- gavit, approbavit et confirmavit; promittens per se et successores suos nobilibus et sapientibus viris dominis Leonardo Dandulo et Fantino Geor- gio stb. Praesentibus stb. (mint fentebb). Ego Galvanus stb. (u. o. 90. 1.)

c) „Actum in Diosegeur stb. Cum in contractu pacis inter cetera continetur, quod dictum Commune Venetiarum dare et solvere de- beat dicto Serenissimo domino Regi et eius successoribus in Regno et Co- rona, et ipsi Coronae repraesentanti Regnum, et praesidentibus pro ipsa Corona in perpetuum annuatim ducatorum septem millia boni auri et in auro stb.; Serenissimus dominus Rex stb. ex certa scientia fuit confessus, contentus et manifestus, se et dictam Malestatem suam habuisse et rece- pissee, et Magnifice militi domino Nicolao Zamba thesaurolo et nuncio suo data, soluta et numerata integre fuisse septem millia ducatorum boni auri et in auro, et boni et insti ponderis a nobilibus et sapientibus viris Leo- nardo Dandulo et Fantino Georgio“ stb. Ennek folytán nyugtatványozás ezen évre; „praesentibus“ stb. (mint fentebb). Ego Galvanus stb. (u. o. 92. lap.)

d) „Actum in Regali castro in Diosegeur stb. Cum in contractu pacis stb. quod dicto domino Regi restituantur omnes terrae, loca et castra, quae per Commune Venetiarum tenentur, quae dicto do- mino Regi ablata fuissent per Venetos tempore praesentis guerrae, et spe- cialiter civitas et castrum Cathari etc.; et praefatus dominus Dux Vene- tiarum plene restituerit nuncius Regiae Maiestatis Hungariae castrum Cathari, quod erat in manibus et fortia praefati domini Ducis et Communis Venetiarum: idcirco praelibatus Serenissimus dominus Rex Hungariae stb.“ boisméri az átvételt. „Praesentibus“ stb. (mint fentebb). „Ego Gal- vanus“ stb. (u. o. 95. l.)

59. 1381. Datum in Diosegeur in vigilia Beati Andreae Apostoli. „Nos Ludovicus stb. Magnifice viro Petro Zudar Regni nostri Rusciae Wajvodae stb. (hogy a Somus családnak nála olzá- logítva volt javait visszaszolgáltatta. Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 468. 1.)

60. 1381. Datae in Diosegeur in festo Beati Nico- lai Episcopi et Confessoris. „Fideli nostro dilecto venerabili in Christo patri domino Paulo Episcopo Ecclesiae Zagrabiensis. Ludovi- cens stb. quod vos et dominus Valentinus Episcopus Quinque Ecclesiarum bene scitis nostram voluntatem et intentionem; et prout processisti in

factis nostris, sic habita deliberatione matura inter vos, et facta collatione cum domino D. Cardinali Strigoniensi et aliis Baronibus nostris concludatis in eodem⁴ stb. (Wenzel Gusztáv, A Turini Békekötés, Magy. Tört. Tár XL. k. 97. l.)

61. 1381. Datum in Dyosgeur in festo Beati Thome Apostoli. Lajos király a leleszi konventhez. „Dicitur nobis in personis Petri filii Ladislai, et Nicolai et Bernaldi ac Ladislai filiorum Johannis de Chasloce, quod Petrus, et Marcus filius Rezz de Zernye circa festum Omnia Sanctorum proximo elapsum duodecim porcos Benedicti et Blasii filiorum Pooch, ac Michaelis filii Blasii, jobagionum snorum, hospitium de Barkozlo, in campo interficiendo potencialiter asportassent⁴ stb. vizsgáltai parancs. (Eredetie papíron a leleszi konvent levéltárában.)

62. 1381. Datum in Dyosgeur penultimo die mensis Decembris. Lajos királynak utasítása titkára Czicher István itélőnöstor számára. (Woazol Gusztáv, A turini békékötés. Tört. Tár XL. kör. 100. 1.)

63. 1382. Datum in Dyosgeur 2. Januarii. Lajos király meghívó levele ugyanannak számára. (A „Copia de Commemorali“ című velencei államkönyv VIII. k. 112. 1.)

64. 1382. Datum in Dyosgeur secundo die festi Epiphaniarum Domini. Lajos király a leleszi konventhez. „Dicunt nobis Johannes filius Pauli, Nicolaus filius Nicolai de Buchka, Lukasius filius Lorandi de Bazka, quod Magistri Mikl et Ladizlaus filij Akus filij condam Mikch Bani metas possessionum eorum Bunchka et Heecyn vocatarum, a parte possessionis Holovk vocato per populos et jobagiones ipsorum destrui et anichilari fecissent propria eorum potentia mediante⁴ stb. eltiltási és idezési parancs. (Eredetie papíron a leleszi konvent levéltárában.)

65. 1381. Datum in Dyosgeur quarto die Epiphaniarum Domini. Lodovicus stb. Comiti vel Vicecomiti et Judicibus Nobilium Comitatus Scopsiensis stb. Cum nos Nicolaum filium Dominici, et Laurencium filium Jacobi de Jekelfalva stb. sub nostram roceperimus protectionem⁴ stb. ennek megfelelő parancs. (Fejér Cod. Dipl. IX. kör. 5. r. 592. 1.)

66. 1382. Datum in Dyosgeur secundo die Cineturum. Lajos királynak vnum lanum terre possessionis Brabnek (Istebna) in Comitatu Arvensi⁴ tárgyazó felmentése David filius Pauli de Vendeg és-testvérei számára, kik nemési rangra emeltetnek. (Fejér Cod. Dipl. IX. k. 5. r. 593. 1.)

67. 1383. Datum Bude feria sexta proxima ante dominicam Letare. Elizabet D. gr. Regina Hungarie stb. fidei suo Magistro Nicolao filio Stephani dicto Saphar Comiti Borsodyensi, et Castellano de Dyosgeur et de Dedes stb. (Hazai Okmánytár IV. k. 219. 1.)

68. 1383. Datum in Dyosgeur in festo Beati Petri ad Vincula. Erzsébet királyné kiadványa. (Levéltári jegyzet, eredeti okmány után.)

69. 1383. Datum in Dyosgeur in festo Beati Jacobi Apostoli. Mária királyné kiadványa. (Levéltári jegyzet, eredeti okmány után.)

70. 1383. Datum in Dyosgeur in festo Beate Annematri Mariæ. Mária stb. a váradi káptalanhoz. »Dicit nobis Nicolaus filius Leukus de Iwankafalva, quod ipso haberet quasdam litteras sub sigillo vestro confectas, quo propter nimiam vetustatem et malam conservacionem renovacionibus indigerent. Super quo fidelitati vestrae firmiter precipiendo mandamus, quatenus, si habita diligentí examinacione ipsas litteras in eora, carta et scriptura vestras fore et iusto modo remanatas agnoveritis, eas predictio Ladislao (igy) in forma debita et consueta renovetis ad cautelam, caveat tamen, ne fraus et dolus evenient in hac parte stb. (következik a váradi káptalannak 1262-diki Fejér Codex Dipl. IV. kör. 3. r. 39. l. találtató, s ugyanazon káptalan által 1302. feria tercia proxima post dominicam Reminisceere átírt okmánya, a gróf Károlyi esalád levéltárában.)

71. 1383. Datum in Dyosgeur feria secunda proxima post festum Beati Jacobi Apostoli. Erzsébet királyné kiadványa. (Levéltári jegyzet eredeti okmány után.)

72. 1387. Datum Bude feria tercia proxima post octavas festi Pasce. Nos Sigismundus stb. quod nos viri Magnifici domini Johannis condam Weyoude Russcyensis, et Magistri Deseu, filiorum Benedicti de Kaza stb. servicijs per ipsos primarie Seronissimis Principibus et dominis, condam Lodonico patri, et Elyzabeth cothorali eiusdem matris felicium recordacionum, ac Marie filio ipsis, Reginis inclitis dicti Regni nostri Hungarie consorti nostris karissimis stb. postremoque nobis Sacrum Regium Diadema, ac solium et regimen ipsius Regni Hungarie, polorum rege opitalante stb. exhibitis et impensis stb. vnam ac Prelatis et Baronibus Regni matura deliberacione exinde prehabita, et ex sano consilio cornuadem⁴ quasdam possessiones Regales, vnam scilicet Boldwa vocatam ad castrum nostrum Gyonge w r nuncupatum spectantem, per nosque ab eodem castro iam demptam et segregatam in Borsodiensi, ac reliquam Reynbach appellatam secus flumen Tycie in Zabouch Comitatibus erga manus Regias hactenus habitas, similem universis ipsarum juribus stb. memoratis domino Johanni Woyonodo et Magistro Deseu nostris fidelibus, ipsorumque heredibus et successoribus universis stb. noue donacionis nostre titulo dedimus, donauimus et contulimus stb. (Eredetie bőrhártyán a budai kir. kamara levéltárában.)

73. 1387. Bude feria quarta proxima post octavas festi Pasce. Sigismundus stb. Conventi Ecclesie de Jazow stb. a 72. sz. a. adományra vonatkozó ikitatási parancs. (A jászói konventnek 1388-ki jelentéséből, mint alább 79. sz. a.)

74. 1387. Datum in descessu nostro siluestri cis castrum Gomnach die dominico proximo post festum Beati Laurencij martiris. Nos Sigismundus stb. quod nos pro fidelitatibus stb. Magistri Deseu filii Benedicti de Kopolya fidelis militis

nostrī, quibus idem Saero Regio Dyademati, nec non Regiae et Reginalibus Maiestatibus diuelus sceptra regiminis dicti Regni Hungariae feliciter gubernantibus felicis reminiscencie predecessoribus nostris, et per consequens nobis solio regiminis eiusdem Regni Hungarie polorum rege imperante insigniter sublimatis in cunctis nostris stb. Nostre maximo studio complacere Maiestati stb. quandam possessionem nostram Abod vocatum in Comitatu de Borsod sitam ad castrum nostrum Gyosgewr appellatum spectantem, sex integras sessiones populorum in se duntaxat de presenti continentem, ab eodemque castro penitus exemptam et segregatam stb. memorato Magistro Desew, et per eum domino Johanni Voyuode fratri suo carnali, ipsorumque hereditatibus et posteritatum cunctis sobolibus stb. nove donacionis nostre titulo stb. dedimus, donauimus et contulimus stb. (Zsigmond király 1388. adományi privilegiumából, mint alább 82. sz.a.)

75. 1387. Datum Dirosgeor XXII. Septembris. Sigismundus R. H. Duc Venetorum stb. (Fejér Cod. Dipl. X. k. 3. r. 69. l.)

76. 1387. Datum in Gyosgyur in festo Beati Michaelis Archangeli. Nos Sigismundus stb. (Következik Zsigmond királynak Kanatha nevű birtokot tárgyazó adománya Biky-i Tamás, és testvére János számára. Hazai Okmánytár II. k. 151. l.)

77. 1387. Datum in Dirosgeur die dominica proxima ante festum Sancti Lucae Evangelistae. Sigismundus stb. fideli suo Johanni dicto Forgach filio Nicolai de Kozmal stb. (rendelet, hogy a barsi polgárokat ne háborgassa, Fejér Cod. Dipl. X. köt. 1. r. 351. lap.)

78. 1388. Datum Bude per manus venerabilis in Christo patris domini domini Johannis Episcopi Agriensis et Electi Ecclesie Strigoniensis aule nostro et domino Marie Regine stb. Sumpmi Cancellarii II. iudicis Januarii. Sigismundus stb. quod fidelis noster dilectus miles Magister Nicolaus filius Magistri Petri de Peren Castellani de Gyosgeur, Magister Pincernarum nostrarum stb. (Kuchen helyiségre vonatkozó 1387-ki adományának privilegialis kiadását kéri és nyeri. Eredetie a budai kir. kamara levéltárban.)

79. 1388. Datum octavo die statucionis. A jássói konventnek 1. jelentése a királyhoz, és 2. bizonysságlevéle, hogy a Boldwa és Reinbach helyiségeket tárgyazó királyi adományban az iktatás »die dominica proxima post festum Invencionis Sancto Crucis« megtörtént. (Az eredeti példányok a budai kir. kamara levéltárban.)

80. 1388. Datum in Gyosgewr tercio die festi Beati Mathei Apostoli et Euangeliste. Sigismundus stb. Conuentui Ecclesie de Jazow stb. (az Abod birtokot tárgyazó 1387-diki adományra vonatkozó iktatási parancs. »Magnifici viri Johannes Banus Zewrinyensis, et Deseu frater eiusdem de Kapolya« számára. Az ugyanazon évi adományi privilegiumából, mint alább 82. sz. a.)

81. 1388. A jássói konventnek jelentése a királyhoz, hogy ezen

iktatás »in festo Beati Michaelis archangeli proxime preterito« megtörtént, s hogy senki ellen nem mondott. (U. o.)

82. 1388. XVIII. kalendas Decembris. Zsigmond király Abod birtokot tárgyazó adományát privilegialis formában adja ki. (Eredetie a budai kir. kamara levéltárban.)

83. 1390. Datum in Gyosgewr in dominica Invocavit. Nos Maria D. gr. Regina Hungariae stb. quod cum nos Spiritus Sancti gratia nobis suggestente, quae unumquemque ad bonum suadet, intuitum nostrae considerationis ad clanstrum prope castrum nostrum Gyosgewr sub honore Sacratissimi Corporis Christi, in quo spem firmam et devotionem gerimus specialem, pro habitatione religiosorum virorum fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae constructum, ipsumque terris ad usum et utilitatem dictorum fratrum in eodem claustrō Deo famulantem, et specialiter in ampliatione horti indigere conspexissemus; quandam particulam terrae nostrae in contigua vicinitate horti seu pomarii ipsius claustri adiacentem, cum omnibus suis utilitatibus, eidem claustro, et per consequens fratribus supradictis in eodem degentibus ob remedium animae nostrae et refrigerium animarum nostrorum praedecessorum, ac in perpetuam elemosynam jure perennali et irrevocabiliter dedimus, donauimus et contulimus. (Zsigmond királynak 1406-ki megerősítő okmányából, a budai kir. kamara levéltárban.)

84. 1390. Datum Zolii die dominico proximo post festum Beatorum Petri et Pauli Apostolorum. Nos Sigismundus stb. quod nos consideratis fidelitatibus stb. per fidem nostrum Georgium dictum Tatar filium Thomae de villa Lak de partibus Transsilvanis, olim Serenissimo Principi domino Lodovico Regi patri, ac inclitis dominabus Elizabeth matri felicium recordationum, et Marie consorti Regalis Hungarie nostris carissimis, denique nobis stb. quandam villam nostram Regalem Lugna nuncupatam in Comitatu Borsodiensi existentem, ad castrum nostrum Gyosgewr spectantem simul cum omnibus et singulis utilitatibus stb. ab ipso castro excidentes et sequestrantes, prefato Georgio, et per ipsum Petro germano, ac Nicolao filio Luce fratri patrueli ipsius Georgii, et eorum heredibus heredumque suorum successoribus et posteritatibus universis, nous nostre donacionis titulo, omni eo iure, quo eadem villa Nostre pertinet Maiestati, nostreque incumbit collacioni stb. dedimus, donauimus et contulimus stb. perpetuo per eosdem habendam, tenendam et possidendam. Tali tamen condicione, quod si per nos aut nostros successores Reges Hungarie predictis Georgio, Petro aut Nicolao, aut ipsorum heredibus alia villa tante utilitatis et profectus, prout est prescripta villa Lugna, donata et perpetuo collata fuerit, extunc ipsi eandem villam Lugna stb. ad manus nostras Regias, aut successorum nostrorum resignare et restituere tenebuntur et debeant. stb. (Zsigmond király 1406-ki megerősítő privilegiumából, mint alább.)

85. 1391. Datum Bude quarto die festi Epiphaniarum Domini. Sigismundus stb. Capitulo Ecclesie Agriensis stb.

(a Lugna birtokot tárgyazó 1390-diki adományra vonatkozó iktatási parancs. (U. o.)

86. 1391. Datum feria quarta proxima post festum Purificacionis Beate Virginis. Az egri káptalannak bizonyságleveléle, hogy ezen birtokiktatás 1391. sabato proximo ante festum Purificationis Beatae Virginis proxime preteritum megtörínt, s hogy senki ellenet nem mondott. (U. o.)

87. 1391. Datum in Diogewr feria quarta proxima post dominicam Ramis Palmorum. Sigismundus stb. fidei suo devoto Reverendo in Christo patri domino Stephano Episcopo Agriensi stb. (parancs, hogy az eperjesi polgárokat egyházi büntetésekkel ne szútsa. Fejér Cod. Dipl. X. k. I. r. 684, l.)

88. 1391. Datum Bude in vigilia festi Nativitatis Domini. Nos Maria D. gr. Regina Hungarie stb. Volentes ciuitatem nostram Zykow appellatam prerogativa libertatum decorare, ciuibus seu hospitiis eiusdem ciuitatis nostre nunc in eadem constitutis et in futurum suporuueniendis libertatis graciae infrascriptas duximus concedendas stb. Item ijdem ciues et hospites nostri de silua nostra vulgariter feketeerdei nominata prope Dyosgewr existenti pro opportuno edificio domum ipsorum, vel pro alia fabrica, quo respicere videinr commodositatem prefate ciuitatis nostre, requisita prins et obtenta licenseia castellani nostri de Dyosgewr pro tempore constituti, ligna sufficiencia deferre vel deforri facerò habebunt facultatem stb. (Zsigmond király 1406-ki megerősítő privilegiumából, mint alább.)

89. 1393. Datum in Dyosgiur feria (tercia) proxima post dominicam Ramis palmarum. Nos Sigismundus stb. quod quia fideles nostri dilecti Magnifici viri domini Johannes de Kapla Judex Curie nostre et Deseu Judex Comanorum Reginalium, possessionem Reubach in Comitatu de Zaboch existentem, ipsis alias per Nostram Maiestatem perpetuo collatam, ad nostram instantiam nobis ad manus nostras Regias sponte libere et peremptiter resignarunt et relaxarunt; ideoque nos in recompensam huiusmodi resignacionis per ipsos dominos Johannem et Desev facte, epidum nostrum Regium Seps vocatum in Comitatu de Torna existens, quod per alias litteras nostras eidem dominis Johanni et Desev pro quatuor milibus florensis auri obligasse perhibemur, vigore presencium titulo pignoris obliganimus tandem per ipsos dominos Johannem et Desev eorumque heredes tenendum et possidendum, quousque ipsis de alia possessione annotato possessioni Rabach (igy) in fructibus et redditibus simili vel paulo minori prouiderimus perpetuo, dicta quoque summa pecunie, vtpuia quatuor milia florenorum auri, eisdem dominis Johanni et Desev, vel ipsorum heredibus, per nos aut successores nostros effectiue fuerit persoluta stb. (Páztói János országkirónak 1397-ki átiratából, mint alább, a budai kir. kamara levéltárban.)

90. 1393. Datum in Mohy feria sexta proxima post festum Pontifices. Nos Maria D. gr. Regina Hungarie stb. quod quia fideles ciues seu hospites nostri de Zykow tributum no-

strum in eadem exigi consuetum nobis ex causis rationabilibus resignarunt: ideo nos ipsis de collectis ipsorum, videlicet sexcentorum florenrum auri per ipsos Nostre Maiestati singulis annis solvendorum singulos quinquaginta florenos auri annis singulis post emanacionem presencium consequentibus duximus graciouse defalcandos et relaxandos presencium nostrarum testimoniio litterarum. Quocirea vobis Castellano vel Vicecastellano nostris de Dyosgewr nunc et pro tempore constitutis firmo Reginali damus sub edicto, quatenus prefatos ciues nostros ratione dictorum singulorum quinquaginta florenorum auri per nos ipsis annis singulis previa ratione defalcatorum et indultorum, nequam audeatis molestare seu pertubare modo aliquali; et aliter non facturi. (A jázsói konventnek 1543-ki átiratából, a budai kir. kamara levéltárban.)

91. 1397. Datum in Temesvár feria quarta proxima post festum Beati Dionisi. Nos Comes Johannes de Pätzoh Judex Curie stb. domini Sigismundi stb. quod viri Magnifici Johannes condam Vayda de Kapla, et Desev frater eiusdem stb. (Átiraták Zsigmond királynak 1393-ki Kabachra vonatkozó okmányát, mint fentebb 89. sz. a. Eredetie bőrhártyán a budai kir. kamara levéltárban.)

92. 1399. Datum in Wyssegrad feria sexta proxima ante festum Sancti Georgij martiris. Sigismundus stb. fidei suo viro Magnifico Detrico Bwbek Regni nostri Hungarie Palatino, Castrum nostrum Dyosgywr pro honore tenenti, et Castellano eiusdem nunc constituto et in futurum quibusvis constituendis salutem et graciam. Pro parte filium ciuium nostrorum seu hospitum de Myscolez Nostre exponitur Maiestati, quonodo ipsis ab antiquis temporibus medietate aque Sayo vocate, que territorium ipsius villa Myscolez, prout in litteris Capituli Ecclesie Agriensis plenus vidimus contineri, metaliter distinguero dinoscitur, vsi et fruiti fuissent; nunc autem nobilis domina reicta quondam Zemere in villa Nog Soleya commorans, cum familiaribus suis et populis, de eadem medietate dicto aque ipsos vt non permetteret, sed ipsis iniurias et dampna in pratis et nemoribus in territorio dictae ville Myscolez existentibus inferat incessanter stb. (Ennek folytán a parancs) quatenus prefatos hospites seu ciues nostros in dominio medietatis dicto aqua contra quolibet ipsos molestare volentes, et signanter contra predictam dominam et suos familiares ac populos, qui eis iniurias et dampna, vt preferatur, infulisse dicuntur, conseruare et manutenere debetis Nostre Maiestatis in persona, et quociesunque pretextu medietatis dictae aqua, pratorum et nemorum ipsa domina et familiares sui ac populi de Nag Soltza, aut alijs quicunque eis iniurias et dampna inferent, et super hys dicti hospites nostri querimoniam porrexerint, tociens ex parte talum inferencium, eisdem hospitiis nostris de Myscolez commodam et iuri consonam satisfaccionem impendere debeatis, fauore et amore cuiuslibet hominis postpositis in hac parte stb. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

93. 1401. Diósgyörött sz. János fővátele napján.

Pelsőczi Bebek Detre nádornak Portelek fele részére szóló és a váradi káptalanhoz intézett iktatási parancsa Porteleki Orsolya számára. (Az Irinyi család levélétérának eredetie szerint közli Nagy Iván M. Történelmi Tár XI. köt. 232. l.)

94. 1406. Datum XIV. kalendas Aprilis. Zsigmond király privilegialis formában erősíté meg saját Lugna helységet tárgyazó 1390-kí adományát (lásd fentebb 84. sz. a.) Laki György számára. (Eredetie bőrbártyan a budai kir. kamara levéltárban.)

95. 1406. Datum Bude feria quinta proxima post festum Pasce. Nos Sigismundus stb. religiousus vir frater Georgius Prior Generalis fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae in Regno nostro Hungarie degencium, in personis fratrum Prioris et Eremitarum eiusdem Ordinis Claustris Sacratissimi Corporis Christi propo Dyosgewr fundati Nostrae Maiestatis adiens conspectum exhibuit nobis stb. Mária királyné egy diós-györi kertet tárgyazó 1390. adományának (l. f. 88. sz. a.) megerősítését kéri és nyeri. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

96. 1406. Datum XVII. kalendas Maii. Zsigmond király privilegialis formában erősíté meg saját, Abod helységet tárgyazó 1387-kí adományát (lásd fentebb 74. sz. a.), a mit kérnek »Egregius Magister Desew filius Benedicti de Kaplya aule nostre miles, sua, et Lorandi ac Petri et Leustachij fratrum suorum fratruelium, filiorum scilicet condam Magnifici viri Johannis olym Bani Zewrinyensis in personis.⁴ (Eredetie bőrbártyan a budai kir. kamara levéltárban.)

97. 1406. Datum XV. kalendas mensis Maii. Zsigmond király privilegialis formában erősíté meg Mária királynénak 1391. szabadalmát Szilcső város számára (l. f. 88. sz. a. Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

98. 1407. Datum XII. kalendas Maii. Sigismundus stb. quod vir religious frater Georgius Prior Generalis fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitae in personis fratrum Ordinis eiusdem in claustris sub honore Sancti Spiritus et Corporis Christi fundatis regi simulacrum altissimo, Nostrae Maiestatis accedens in conspectum, exhibuit nobis quasdam tres litteras privilegiales quondam Stephanii Palatini filij Erno Bani super dotacionibus claustrorum stb. (t. i. az 1. 3. és 4. sz. a. 1304. 1313. és 1315-diki okmányokat), melyeknek megerősítését kéri és nyeri. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

99. 1409. Datum Bude in die cinerum. Sigismundus stb. universis et singulis Prelatis, Baronibus, Comitibus, Castellanis, nobilibus, ipsorumque officialibus, item civitatibus et liberis villis, ipsarumque Rectoribus, Judicibus et Villicis, nec non alterius cuiusvis status, conditionis aut preheminencie hominibus quibus presentes ostendentur, salutem et graciam. Ex insinuacione fidelium nostrorum vniuersorum Valahorum in possessione nostra Valahali Kereztes nuncupata, ad castrum nostrum Dyosgyeur vocatum spectante commorancium, Nostrae datur intelligi Maiestati querulose, quonodo nonnulli forent ex

vestris jobagionibus Valalahibus, qui habita licencia iustoque terragio deposito, et alijs eorum debitibus persolutis ad dictam possessionem nostram conferre se volent moratueros; quos vos calumpnia eis imposita abire minime permitteretis, in Nostre Maiestatis derogamen, contemptumque generalis nostri decreti per nos annis superioribus stabiliti multum ingens. Et quia nostre firmate existit intentionis, vniuersos Valahos, qui modo quo supra ad dictam possessionem nostram Kereztes transforre se voluerint moratueros, per quemquam regnicolarum ad eandem possessionem nostram abire facere debere et recedere; igitur vestre vniuersitatis fidelitati, et euilibet vestrum firmiter precipiendo mandamus omnino volentes: quatenus huiusmodi vestros jobagiones Valahales, in quibusvis vestris possessionibus seu tenutis, ac vestri in medio residentes, qui modo premisso ad predictam possessionem nostram Kereztes vocatam commorandi causa venire voluerint, libere et pacifice, calumpnia quavis relegata, abire et recedere permittatis, salvis rebus eorum et personis. Alioquin commisimus et presencium serie committimus Comiti vel Vice Comiti Comitatus Borsodiensis presentibus et futuris, vt ipsi huiusmodi jobagiones, qui modo sepius narrato ad dictam possessionem nostram moratutri venire voluerint de vestris possessionibus et tenutis, excipientes ad sepe dictam possessionem nostram Kereztes adducere valeant atque possint. Seus igitur facere non hasuri, presentesque perfectas reddite presentanti. Datum stb. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

100. 1411. Datum in Miskolcz feria tercia proxima post dominicam Invocavit. »Nos Sigismundus stb. fidelium nostrorum dilectorum providorum virorum Judicis, Juratorum, ceterorumque civium et hospitum utriusque Civitatis nostre, tam noue scilicet quam antique Miskocz appellante⁵ stb. -kérésére, nekik szabad lelkészválasztási jog adatik. (Fejér Cod. Dipl. X. k. 5. r. 182. l.)

101. 1411. Datum in Schranovicza feria quinta ipso die S. Elisabeth. Matheus de Palocz Comes de Borsod Castellanus de Dyosgewr. (Fejér Cod. Dipl. X. köt. 5. r. 121. l.)

102. 1412. Datum in Dyosgwre secunda die Maii. Sigismundus etc. vniuersitatis et singulis Principibus Ecclesiasticis et Secularibus, Comitibus, Baronibus, Nobilibus, militibus, clientibus, nostris et Imperii Sacri fidelibus, ad quos presentes spectande peruerent, graciam Regiam et omne bonum. Venerabiles, Illustres ac Nobiles, fideles dilecti. Ad pacem quassateque diu roipublice moderationem in seculi nationibus et populis Regie nostrae Maiestatis Sacrum Romani Imperii dicioni subiacentibus aciem nostre conuententes, vtque votum ipsum nostrum habilius perfici valeat cum effectu, hunc modum sernari decrevimus; vide licet, vt cum nationibus eidem, gentibusque ipsarum bellicis, si necessitas impellerit, Italia patria potissimum eidem Sacro Imperio indefesso fidelissima, quam ob eius iam inueteratas, prohdolor, vexaciones, horrendaque discrimina, cum ipsorummet presertim Italiorum viribus simul et partibus vnicuique justicie debitum vtique ministrando gubernare intendimus

prorsus et reformare, Maiestas Nostra suum pretactum feliciter assumpmat optatum, sique Sacrum prelibatum Imperium cum tranquilitate et augmendo seruetur. Quocirca fideli nostro dilecto nobili Brinioro de la Scala, quem Ciuitatum Verone Vincencioque etc. Imperialem Vicarium nostrum gracieose constituimus, quemque Italorum armigerorum, quos idem sub vietricibus Imperialibus nostris insigniis, que sibi vbiique portanda tulimus nostri nomine, Regia largitate liberaliter concessimus, firmare contigerit, in Capitanum nostrum elegimus Generalem, per Serenitatis Nostre litteras declarauimus, ac per presentes declaramus, quatenus quoseunque Italicos armigeros, sub prenotatis insigniis nostris militare cupientes, idem fidelis noster Briniorus ad stipendia et servicia nostro et Imperii Sacri nomine et titulo liberaliter concedere ac firmare possit et debeat, cum eisque, prout expedierit, conuenire. Quidquid superinde egerit, ratum et gratum firmum siquidem habituri, presencium sub nostri Regalis sigilli impressione testimonio litterarum. Datum in Dyosgwr secunda die Maii anno Domini MCCCCXII. Regnum nostrorum anno Hungarie etc. XXV. Romanorum vero secundo.

Ad mandatum domini Regis
Franciseus Serazonus.

(A bécsi cs. titkos levéltárban őrzött német birodalmi regestrum-könyvekből vagyis u. n. Reichsregistraturbücher-ból, E. kbt. 24. I.)

103. 1412. Datum Dyosgwr secundo die Maii. Item data est littera Capitanio, Rectoribus et Consilio Ciuitatis Belluni pro arrestacione sex milium deniariorum vel quasi, qui asseruntur depositi per Venetos apud quendam ciuem Belluni, officialem vendentem sal eorundem Venetorum. Datum Dyosgwr anno etc. XII. II. Maii, Rognorum Hungarie etc. XXV. Romanorum II.

Relator et Notarius etc.

Item consimilis littera missa fuit Ciuitati Feltri. Anno die etc. vt supra. (U. o. E. kbt. 24. I.)

104. 1412. Datum in Dyosgwr tertio die Maii. Anno Domini MCCCCXII. III. die Maii data est presentacio ad beneficium manuale seu Vicariam in Ecclesia Aquilegensi, cuius collatio ad Romanorum Regem spectare dicoacitur, pro Gallasio filio Bartholomei de Savoriano clero supradicto Aquilegensis Ecclesie. Actum in Dyosgur II. (igy) Maii.

Ad mandatum domini Regis
Johannes Kirchen.

(U. o. E. kbt. 24. I.)

105. 1412. Datum Dyosgur quinta die Maii. Sigismundus etc. vniuersis et singulis Principibus Ecclesiasticis et Secularibus, Comitibus, Vicecomitibus, Baronibus, Nobilibus, militibus, clientibus, officialibus, Judicibus, Magistris Ciuium, Consulibus, Juratis, et Communitatibus Ciuitatum, opidorum, villarum, locorum et districtuum, ac Rectribus eorundem, ceterisque nostris et Imperii Sacri subditis et fidelibus dilectis, ad quos presentes peruerterint, graciam Regiam et omne bonum. Venerabiles, illustris, nobiles, et fideles dilecti. Ad hoc summi dispensa-

cione presidii principalis Monarchie obtinuimus principatum, ad hoc Sacri Romani Regni non leue pondus in nos suscepimus, ut si ad alia extrinseca sollicitudo nos prouocet; ad ea tamen, que recuperacionem nostrorum et Imperii Sacri iurium, felicem quoque statum et quietem, ac incrementum graciarum, libertatum, immunitaturnque personarum ecclesiasticarum in toto Sacri Romani Imperii ambitu constitutarum respiciunt, tanto infandamus aberius, quanto nostrum pre ceteris mundi Principibus solium magnificens erexit celestis providencia creatoris. Assumpta itaque dudum superna disponente clemencia, sicut pie tenemus, quamquam insufficientibus meritis, ad culmen Romane Regie dignitatis, multorum principum, procerum ac subditorum nostrorum ac Imperii Sacri fidelium, exposicione certa percepit Nostra Maiestas, quod pridem noanuli diu recordacionis Romanorum Imperatores et Reges, nostri predecessores, quibusdam Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Magnatibus, Baronibus aut nobilibus Vicariatus Generalis vel Specialis Sacri Romani Imperii, nec non superioritatum, fidelitatum, homagiorum, feudorum, jurisdictionum, seu quorumunque aliorum iurium Regalium, ad nos et Romanum Imperium ac Regnum quomodelibet pertinencium, infiudaciones seu largiciones ac concessiones Imperiales fecerant et indulserunt, arbitraties ipsi concessores predecessores nostri, per hoc rempublicam adaugeri; que quidem infiudaciones, largiciones et concessiones, prout eadem fidelis exposicio subiungebat, Sacro Romano Imperio ac reipublice propter hominum cupiditates iam diu incommoda multifaria intulerunt, et copiosus inferunt de presenti, prout eciam rerum magistra experieucia de eisdem incommodis postmodum certissimis mentem nostram Regiam informavit. Nos igitur sic terreno principati presidere volentes, vt ab eterno non mereamur excludi; et preterea Romani Imperii reique publice indulgere, et vigilanter intendere totis desideriis, exigente magnifica predicti Romani Imperii et Regni nobis commissa sollicitudine cupientes, et ne deinceps concessiones seu largiciones supradictae vel similes nobis et Sacro Romano Imperio ac reipublice, et presertim Sacrosanctis Ecclesiis et earum Ministris et Prelatis; qui temporibus hodiernis, prohdolor, infinitis calamitatibus divexantur, quorumque presidium et proteccionem ad nos et Sacrum Romanum Imperium recognoscimus pertinere, preiudiciales existant vel dampnose, nostra eiusdem Imperii, Sacrosanctorum Ecclesiarum ac reipublice evidenti vtilitate pensata specialiter; et attento, quod Serenissimus et Illustrissimus Princeps dominus Karolus Quartus diu memorie Romanorum Imperator Semper Augustus et Boemic Rex, genitor noster carissimus, dum adhuc regeret in humanis, motus ex certis ac rationabilibus caasis, poscente eciam vtilitate publica, sano nihilominus Principum, Comitum, Baronum et Procerum Sacri Romani Imperii accedente consilio, ex certa sciencia sua ac de Cesaree potestatis plenitudine, Vicariatus officium, ad quod nonnullos Sacri Imperii Principes in quibusdam ciuitatibus locis atque terris, et presertim Comitatus Sabaudie, et aliis locis vicinis adiacentibus, ad predictum Imperium pertinentibus, constituantur, renouavit, ac ad se et Imperium ab eisdem re-

sumpsit, nec non litteras suas desuper datas, cuiuscumque tenoris existebant, in omnibus suis punctis et clausulis annulauit, annihilauit penitus et destruxit, sicud (igy) de hys tam per plurimā fideligia ac evidēcia testimonia, quam per prefati genitoris nostri Cesareo Cancellarie regista clare ac sufficiēter sumus edocti; moti quoque premissis ac certis aliis iustis et bene consideratis rationibus; sano eciam Principum, Prelatorum, Comitum, Baronum, Procerum, ac aliorum nostrorum et Imperii Sacri fidelium accedente consilio, et de nostre Regie plenitudo potestatis, omnes et singulas superius declaratas, vel similes, ac quascunque alias Vicariatus Generalis vel Specialis Romani Imperii, superioritatumque, fidelitatum, homagiorum, feudorum aut aliorum quorumlibet juriū Regalium ad nos et Romanum Imperium siue Regnum quomodocunque pertineñium concessiones, infudaciones seu largiciones quascunque, per predecessores nostros Romanos Imperatores et Reges, aut eorum alterum, quibusque Regibus, Principibus Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, aut eorum alteri factaset indultas, quantum concessiones, infudaciones vel largiciones huiusmodi contingere possunt aut poterint Sacrosanctas Ecclesias ac eorum Ministros et Prelatos, ipsorumque civitates, suburbia, villas, castra, mandamenta, jurisdicções, dominia, territoria, homines, feuda, possessiones, et quecunque jura, nobis et predicto Romano Imperio immediate subsistentes et subsistencia, ab eisdem Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, et eorum singulis, quibus ipse concessiones, infudaciones aut largiciones Imperiales, vel eorum alteri, vi prefertar, hactenus sunt indulte, ad nos, et Romanum Imperium atque Regnum penitus resumimus, retrahimus, subtrahimus et renocamus per presentes; omnes et singulas litteras predecessorum nostrorum Romanorum Imperitorum et Regum, predictis Regiosis, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, aut eorum alteri, super premissis concessionibus, infudacionibus et largicionibus Cesareis, aut eam altera, concassas et confectas, cuiuscumque formule seu tenoris existant, eciam in eis caueatur, quod non possint revocari, quoad partem Ecclesiarum et Ministeriorum seu Prelatorum predictorum, ac suorum et cuiuslibet eorum ciuitatum, suburbiorum, villarum, castrorum, mandamentorum, jurisdiccionum, dominiorum, territoriorum, hominum, feudorum, possessionum, et quorumcunque aliorum juriū, nobis et dicto Romano Imperio subsistentium, tenore presencium cassamus, destruimus, annullamus et penitus irritamus, in omnibus suis sententiis, capitulis et clausulis, de excellenti plenitudo supradicta Romane Regie potestatis. Et mihilominus auctoritate et potestate iam dictis statutis, declaramus et edicto perpetuo ac irrefragabili decernimus in hys scriptis, ut Ecclesiarum, et ministeriorum earundem in futurum status perseueret inconcussus; volentes expresse, quod vigore alicuius concessionum, infudacionum vel largicioium Imperialium superius expressarum vel similium, aut quarumlibet aliarum, quantacunque et qualicunque verborum expressione firmatarum perduret, Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, aut eorum alteri, vel eorum seu alterius eorum heredibus, suc-

cessoribus, aut causam habituris, per predecessores nostros Romanorum Imperatores et Reges aut eorum alterum factarum, concessarum uel concedendarum, nullum debuit, debet sen debet quous modo predictis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, aut eorum uel alterius ipsorum heredibus, successoribus et causam habituris, super Ecclesiis predictis, carum Ministri et Prelatis, ac ipsorum ciuitatibus, suburbia, villis, castris, mandamentis, jurisdiccionibus, dominis, territoriis, hominibus, feudiis, possessionibus et iuribus alijs quibuscumque, nobis et Sacro Imperio subiectis, ius superioritatis, dominii, jurisdiccionis, reforti, uel alterius cuiuscumque potestatis acquiri, eciam per predecessores nostros supradictos premissae, uel similes, aut quecunque alie concessiones, infudaciones et largiciones predictis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus aut eorum alteri, uel heredibus, successoribus aut causam habituris eorundem facte fuerint de dictorum Prelatorum aut alterius eorundem, consensu et expressa voluntate, et tenor litterarum predecessorum nostrorum in litteris concessionum, infudacionum uel largicionum huiusmodi de verbo ad verbum clauderetur, seu alias ibidem haberetur de eisdem litteris mencio specialis. Quocirca vniuersis et singulis Ecclesiarum Prelatis et Ministris, nostre Imperiali potestati et dominio quoad temporalia predicta immediate subiectis et censitatis, sub obtentu gracie nostre, et ex debito fidelitatis, auctoritate nostra Romanorum Regia precipimus et mandamus, quatenus vigore ac pretestu alicuius concessionis, infudacionis seu largicionis Imperialis predictis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus aut eorum alteri, vel suis heredibus, successoribus aut causam habituris, per predecessores nostros de Vicariatu Imperiali Speciali uel Generali, seu superioritatum, fidelitatum, homagiorum, feudorum, aut aliorum quorumlibet juriū, ad nos et Romanum Imperium siue Regnum pertinencium, quous modo facte, ad eosdem Reges, Principes, Duces, Marchiones, Comites, Barones et Magnates, eorumque heredes, successores, cansam habituros, seu eorum alterum, aut eorum officiales, et quecunque deputatos uel deputandos, nullum respectum seu regressum deinceps habeant, nec sibi in aliquo obediant uel intendant. Nos enim de premissa Romanorum Regie plenitudo potestatis, motuque, sciencis et consilio supradictis, omnes et singulas Ecclesias, ac supradictos Prelatos et Ministros, ac eorum et cuiuslibet eorum ciuitates, suburbia, villas, castra, mandamenta, dominia, homines, feuda, jurisdicções, possessiones, et jura quecunque alia, nobis et Romano Imperio temporaliter subiectos, subiectas et subiecta, a predictorum Regum, Principum, Ducum, Marchionum, Comitum, Baronum et Magnatum potestate, obedientia et fidelitate eximimus, liberamus et penitus absoluimus, ac in statum pristinum, ac immediatam subiectionem et superioritatem nostram et successorum nostrorum Romanorum Regum et Imperatorum, ac ipsius Imperii restituimus et reducimus per presentes. Et si forte retroactis temporibus quemquam aduersus statutum, declarationem, renocationem, libertatem, absolucionem, graciem et intencionem

nostras Regias huiusmodi, nec non iura, priuilegia, immunitates Ecclesiastarum et Prelatorum predictorum, a prefatis Regibus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus et Magnatibus, vel eorum altero, seu officialibus et deputatis vel deputatis, eorundem occasione, et pretextu aliquius concessionis, infundacionis vel Iurgacionis Imperialis predictarum Vicariatus Imperialis, Generalis vel Specialis, aut superioratum, fidelitatum, dominiorum, homagierum, fendorum, et aliorum jurium Imperialium, ut prefetur, sibi facte, attemptatum vel factum foret, vel fieret aut contigerit in posterum per quemquam quavis auctoritate, scienter vel ignorantiter, attemptari vel fieri, de supradicta plenitudine Romanorum Regie potestatis hoc ipsum, qualicunque modo gestum fuerit, cassamus, irritamus, renocamus, cassumque irritum et inae perpetuo esse decernimus et nunciamus in his scriptis, ut nullis temporibus debent viribus aliquibus subsistere. Non obstantibus litteris nostrorum predecessorum Romanorum Imperatorum et Regum in contrarium concessis, sub quacumque verborum expressa formula confectis et roboratis; quibus perinde, ac si litterarum ipsarum tenores in nostris presentibus litteris de verbo ad verbum insererentur, de iam dicta plenitudine Romanorum Regie potestatis, ex nostris scientia certa et motu proprio, ac consilio supradicto, quoad Ecclesias et Prelatos, ciuitates, suburbia, villas, castra, mandamenta, territoria, dominia, homines, feuda, jurisdictiones, libertates et iura quecumque superius expressa, penitus derogamus. Supplentes nihilominus omnem defectum, si quis in premissis ratione solemnitatis obmisse, dubiam vel obscuram interpretationem verborum, seu quouis alio modo compertus fuerit, de prefata plenitudine Romanorum Regie Maiestatis. Nulli ergo omnino hominum etc. sub pena quinquaginta marcuarum auri puri etc. Datum Diogsur anno Domini etc. XII. quinta die Maii, sub Maiestate Regali Regnorum ut supra.

Ad mandatum domini Regis
Johannes Kirchen.

(U. o. E köt. 20. v. és 30. II.)

106. 1412. Datum Dyosgur die quinto Maii. Item datum fuit procuratorium in latissima forma pro nobilibus Nicolao de Marchal alias Wayuoda Transsiluanensi nunc Comite Simigiensi, et Johanne de Maroth alias Bano Machoniensi, ad dirigidum causas Imperii per prouinciam Aquilegiensem, et terras Fori Julii, Marchie Taruisine, Italiae et Lombardie. Datum Diogsur anno Domini etc. XII. die V. Maii, anno Vngarie etc. XXV. Romani II.

Ad mandatum domini Regis
Johannes Kirchen

(U. o. E köt. 24. I.)

107. 1412. Datum Dyosgur die quinto Maii. Sigismundus confirmat pro Bellunensibus litteras. Pippinis pro Johanne de Doyana de Belluno, datas in castro Serualli III. Januarii 1412. (U. o. E köt. 26. I.)

108. 1412. Datum Diogsur quinto die Maii. Sigismundus etc. Notum facimus tenore presencium vniuersis, quod innata cordi nostro benignitate inter diuersas sollicitudinum curas, quibus pro subditorum quiete usquequa distrahimur, ad hoc precipua consideracione frequenter intendimus, vt viduarum et orphanorum iuribus, prefectibus atque commodis possit et valeat sub tempore felicis nostri regiminis salubriter prouideri. Sane clementer pensatis Nobilis ac Magnifice Blanchio Comitisse Gebenensis, fille quondam Spectabilis et Magnifica Amadei Comitis Gebenensis, consanguince nostro carissime, fama laudabili, multiplicibusque virtutum et deuotionum meritis, quibus plurimum clare testatur (?), nec non fidelibus et studiosis obsequiis, Serenissimo ac Inuictissimo Principi et domino domino Karolo Quarto diu memorie Romanorum Imperatori Semper Augusto et Boemie Regi, genitori nostro carissimo, ac ipsi Saero Romano Imperio per prefatum Amadeum impensis, animo deliberato, non per errorem aut improvide, sed maturo Principum, Comitum, Baronum, Procerum et nobilium nostrorum accidente consilio, et ex certa nostra scientia, eidem Blanchio et suis heredibus vniuersa et singula priuilegia super quibusunque francheslis, libertatibus, immunitatibus, gracijs et indultis, suis progenitoribus, et presertim iam dicto Amadeo per diu recordacionis Serenissimos Principes, prefatum dominum Karolum, ac alios Romanorum Imperatores et Reges predecessores nostros data et concessa, nec non omnia et singula iura, que prefata Blanchia ad prefatum Comitatum Gebenensem, vacuum vniuersis et singulis pertinencijs suis habet et habere potest quouis modo, approbavimus, ratificavimus, innovauimus, auctorizavimus et confirmavimus; approbamus, ratificamus, innovamus, auctorizamus, ac tenore presencium auctoritate Romanorum Regia graciosius confirmamus sib. Datum Diogsur anno Domini etc. XII. quinta die Maii, Regnorum etc.

Ad mandatum domini Regis
Johannes Kirchen.

(U. o. E köt. 29. I.)

109. 1412. Datum Diogsur die sexta Maii. Zsigmond király szövetsége a bajor hercegekkel és a görtsi gróffal Frigyes ausztriai herceg ellen. Littera Colligij Regis Romanorum, et trium Ducum Banarie, cum Comitibus Goricie contra F. Ducem Austrie.

Wir Sigmund etc. Bekennen etc. Als wir von gefugunge gotlicher gutkeyte zu Romischem Kunig erkeren sin, also ist vnser Kuniglich gemute on vnderlasse bekummort, wie wir dem heiligen Romischen Riche das leyder an ellen enden grosslich entlidet, zerrissen vnd vernallen ist, widerhelfsen, sinon andechtigen getruen vnd vndertanen, geistlichen vnd weltlichen, die wider recht gedrucket vnd besweret sind, zu trost vnd zuhilfe kommen, vnd sy by rechte behalten; als verre wir mogen, wann nu lantkündig vnd offenbar ist, daz herzog Fridrich von Oesterreich wider vns vnd das Riche mit ynnemung der weyden Pentenstein vnd anders in Fri Jauly, vnd auch vil andern stucken, mit der sinen wider-

sagung vnd vnser vnd des Richs, vnd der Kirchen zu Agley, di des Richs
merklich gelid ist, vndertane beswerung, irrun vnd leydigung getan hat,
vnd teglichen tut, vnd daz er ouch maniche vnser vnd des Richs fursten,
vnd andechtigen Greuen, Edeln, Ritter, Knechte, vndertane vnd getruen,
an iren Rechten sere verkurzet, vnd an Iren liben vnd güttern geleidigt
vnd betrübet, vnd ouch on recht vnd sache vnfurstlich gehändelt hat, vnd
mit namen die Erwirdigen Georgen Bischoff zu Trient, der vnser vnd des
Richs first ist, vud der vnd sin stift zu vns vad dem Riche gehören,
gefangen getuet, sin person mit worten vnd werken zu nicht kleyner
lestrung kristenlich geloubens vnd bischoflicher wirdicheit vnmenschlich
pinigen gelassen vnd gepinigt, zu letste von dem yezgenantem
Stifte gar vertrieben, vnd den ingenomen hat, vnd noch ynneholdet,
wider Got, alles recht vnd siner sole heyle; Hartman Bischoff zu Kur, och
vnsern vnd des Richs fursten gefangen vnd gedrang; den Bischoff von
Brixen gefangen vnd bescheczt; den Edlen Heinrich von Rotenburg guter
gedechtnisse, etwen hofmeister auf Tyrol vnverdinter dinge gefangen;
Im alle sine Slosse vnd was er gehebt hat, mit gewalt genomen; di Edelen
Agnesen sin wytwen von Ir morgengab vnd heimstewr, Barbara sin Tochter,
vnd Elsbethen sin Swester von Irem veterlichen erbe vnd zu merchlicher
vnversamkeit weiblicher bilde vss dem lande gar vertrieben, vnd im
ellende vnd armuto verwiset; vnd sust gar vil vnd manigerley ander
vnezimlicher vnd vnrechter dinge, die zulang zn schriben weren, vnd von
Cristen luten, vnd synderlich von fursten zu sagen ubel lutent, begangen
hat, vnd on alle gotesvorcht vnd ersamkeit des Cristentums vnd der natur
in siner verherten vnd verurten synnen teglichen vnd also freuenlich
begeet, das das vnser kuniglich gemute so sere beweget hat vnd bewegt,
als das auch eynen iglichen cristen menschen bewegen solt, daz wir das
von vnser geloubens vnd vnser vnd des Richs vndertanen und getruen
wegen nit langer geliden mogen. Dorumb zu lobe vnd ere dem Almechtigen
got, dem Rich zu nucz, vnd nemlich den vorgenanten vnsern vnd
dasselben Richs andechtigen vndertanen vnd getruen, so hertlich geleidigten
zuhilfe, zutreste vnd zuwiderbrengung, vnd ouch solich des vorgenanten
Fridrichs freuele vnd vnezimliche hertikeyte, handlung, und werke
zustraffen, und nemlich sien tortlichen vnd vnredlichen furseczen, die Er,
als man gemeinlich seyt, noch hat, zu begegen vnd zu widersteend, haben
wir mit wolbedachtem mut, gutem Rate, vnser vnd des Riches fursten,
Edeln und getruen, die Hochgeborenen Steffan, Ernstn vnd Wilhelmen
pfalzgrauen by Rin, vnd herczogen in Beyern, vnser liebe Oheimen vnd
fursten, vnd die wolgeborenen Heinrichen vnsern Swager, vnd Johansmeinhartten
Greuen zu Görcz vnd zu Tyrole, vnscere vnd des Richs lieben
getruen, gemant vnd In von kuniglicher macht vnd des Richs wegen
ernstlich gebotten, vns vnd dem Riche, den vorgenanten vnd andern des
Richs vndertanen vnd getruen dorynn zuhelfen, vnd vns doruff in gotes
namen, des die sache als wir hoffen ist, mit In vereynet vnd vereynen in
kraft diss briefs, als hernach geschrieben steet: Czum ersten, daz wir die
yezgenanten von Beyern vnd von Görcz, vnd Sy vns vnd das Riche in

allen sache vnd gescheffen, die wider den vorgenanten Fridrichen, seine
helffer, lande, vnd lute sind vrd sin werden, es sy mit kriegen, vrlugen,
oder womit das ist, nichts vssgenomen, in guten, ganczen vnd luten, truen
meynen wollen vnd sollen. Item daz wir dem yezgenanten von Beyern
einen vnsern houptman mit vnsser vnd des Richs Banier, vnd den yezgenanten
von Görcz och einen houptman mit vnsser vnd des Richs Banier
zufugen vnd schicken sollen vnd wollen, also daz Sy beide, die von Beyern
vnd von Görcz mitsamt denselben vnsern houbluten vnser vnd des
Richs, vnd ouch Iren Baniern den vorgenanten Fridrich, sin helffer, lande
vnde lute, kriegen, angreissen vnd beschedigen, Im die mit gotes hilfie
abgewinnen, vnd von vnsern vnd des Richs wegen ynnemen sollen vnd
mogen. Item vnd was also dem yezgenanten Fridrich, seinen helffern,
dienern vnd luten an der Etsche, im Intal, vnd das dorezu gehoret, von
solichen vnserer houbluten, vnd den yezgenanten von Beyern vnd von
Görcz vnd den Iren abgewonnen wirdt, es sy Stete, Slosse, Lande oder
lute, oder was das ist, daz wir das von des Richs wegen denselben von
Beyern vnd von Görcz, nach dem vnd danne Sy beyder syte miteinander
überkommen werden, gnedlich liben, vnd daz Sy vnd Ir erben das von
vns vnd vnseren nachkommen Romischen Keysern vnd Kunigen zu rechten
leben haben, halden, vnd als oft des not ist vnd sich geburet, empfaben,
vnd vns vnd vnseren nachkommen Romischen Keysern vnd Kunigen, und dem
Riche doruber huldung tun, damit gewertig vnd gehorsam sin vnd dienen
sollen, als recht vnd gewonlich ist, vnd als andere des Richs fursten vnd
getruen von iren landen vnd luten, die Sy von dem Riche zu lehen haben,
huldung tun, gewertig vnd gehorsam sin, vnd dienen. Item vnd wie die
yezgenanten von Beyern vnd von Görcz in solichen sachen miteinander
überkommen werden, daz das vnser will vnd wort ist, vnd daz wir In das
mit verlihung der vorgenanten land vnd lute vollerziehen wollen. Item
als offte wir vnd vnser nachkommen an dem Riche durch dieselben land,
Stete vnd Slosse gen Italien oder anderswohin ziehen wollen, daz dann
dieselben lande, Stete vnd Slosse vns, denselben vnsern nachkommen, allen
den vnsern vnd den Iren, die dann mit vns vnd In ziehen, offen sin sollen,
vnd daz man ouch vns vnde solch vnser nachkommen, die vnsern vnd
die Iren, doryn, doruss, vnd dadurch ryten, varen, ziehen, vnd wandern
lassen soll fridlich, getrulich, vngehindert, vngierret, vnd on alle vorwart,
bedrang, verschreibung, miete, gabe vnd on alles geuerde. Item wer aber,
daz sich dieselben von Beyern vnd von Görcz in disen dingen mit mochten
vereynen, so sol diser brief kreftloss sin. Item vnd daz wir von vnsern vnd
des Richs wegen, vnd die von Beyern vnd von Görcz mit dem vorgenanten
Fridrich keinerley fride, suno, richtunge, noch teidings angeen, be-
reden, machen, noch usfnemen sellen noch wollen in keinerley wyse, wir
tun es dann miteinander, vnd wir mit Irem, vnd Sy mit vnserm gutten
willen vnd wissen. Item wann och der vorgenant Fridrich den obgenannten
Gorgen Bischoff zu Trient, Heinrichen von Rotenburg selig, Agnesen,
Barbaren vnd Elsbeten Ire Slosse, guter, Czinse, gulte vnd anders, vnd
ouch andern das Ire wider recht genomen hat, als oben geschrieben steet,

vnd wann wir den vnd zu voran gote zum lob, dem Riche vnd der gerechikeyte zu hilfse diese gegenwartige vereynung angegangen sin vnd gemachet haben, dorumb wollen wir daz alle die Stete, Slosse, guler, Czinse, gulte vnd anders, die vnd das der vorgenante Fridrich dem vorgenanten Bischoff, vnd dem Stifte esu Trient, Agnesen, Barbaren vnd Elsbothen, vnd des vorgenanten Heinrichs erben, vnd auch andern Rittern, knechten, armen und richen, oder wer die sin, genomen vnd entwert hat, Alspald man daryn kumpt, als vor begriffen ist, widergegeben, ingeantwort vnd widerwerden sollen on alles verziehen, vnd on der vorgenanten von Beyern, von Gürcz, vnserer vnd iher houplute, Amptlute, vnd aller der vusern vnd der Iren, vnd eins iglichen Irrung vnd widersprechen. Vnd in allen diesen Vercynung, stucken vnd puncten sollen genezlich vssgescheiden sin alle generde vnd argeliste. Mit vrchund etc. Geben zu Dyosgiur anno Domini etc. XII. VI. die May, anno Vngarie etc. XXV. Romanorum anno secundo.

Ad mandatum domini Regis
Johannes Kirchen

(U. o. E köt. 24. és 25. II.)

110. 1412. Datum in Zenthpeter feria sexta proxima ante festum Beatorum Symonis et Jude Apostolorum. Amicis stb. Capitulo Ecclesie Agrieus Nicolaus de Gara Regni Hungarie Palatinus stb. Noneritis, quod nobiles domino Elena consors Ladislai de Korh, filia Nicolai filij Stephani filie condam domine Anych sororis carnalis condam Laurencij de Chaba; nec non Martha filia eiusdem domine Elena coniux Nicolai litterati; preterea Andreas filius ipsius Nicolai filij Stephani de ipsa Chaba, nepotes et superstitios prefate domine Anych, personaliter pro se, ipsa eciam domina Elena domino Elizabeth alterius filie sue, coniugis Nicolai dicti Zekel de Langia; dicta vero domina Martha Sandrini, Pauli et Georgij filiorum, nec non Katherino filie auorum, ex ipso Nicolao litterato progenitorum; ipse quoque Andreas domine Dorothee consortis Stephani de Zwgh, ac puellarum Anko et Elena filiarum suarum onera et grauamina in se ipsos et eorum hereditates recipiendo ab una; pars vero ex altera Andreas filius Luce filij Michaelis filij dicti Laurencii, nec non Albertus filius ipsius Andree, consimilior personaliter, ipse eciam Andreas onus et grauamen Fabiani alterius filij sui modo simili super se et suas hereditates recipiendo coram nobis constituti sunt confessi in hunc modum: quod licet ipsa domina Elena memoratum Andream filium Luce in eo, quod ipsa domina Anych ana sua condam Symoni filio Barlius homini ignobili et impossessionato matrimonialiter tradita fuisset in consortem, ipsa eciam possessio Chaba jus sequeretur femineum, et ideo ex ipsa possessione Chaba porcio competens dicto domine Anych sibi deberet prouenire, nostram in presenciam in causam attraxerat: tamen stb. barátságos egyezkedés, hol határjárás elrendetik, melyre nézve az mondatik: »prima meta inciperetur a parte occidentis a metis possessionis Dyosgewr Regalis« stb. (Az egri káplalannak 1453-ki átirata, a budai kir. kamara levéltárban.)

111. 1416. Datum in Sajó Szent Péter quinta die octauarum festi Epiphaniarum Domini, Mathaeus de Palech Castellanus Castris de Dyosgywr Comes Borsodiensis stb. egyik választott birája az Olnodi Zudariak közti pernek. (Az itéletnek eredetie bőrhártyán a budai kir. kamara levéltárban.)

112. 1421. September 14-én. Garai Miklós nádornak az egri káptalanhoz intézett 1420. »in octauis Epiphaniarum Domini« kelt parancsára, hogy »Musticum de Stauso« bizonyos pères ügyben a hármas proclamatióval »ad octauas Beati Michaelis Archangeli« a nádori törvényszék elő idézze „insinuando ibidem dicto Musticio, ut si voniret, bene quidem; alioquin in premissis finem faceremus, ut dictaret ordo juris«; — az egri káptalannak jelentése »super ipsa tria forensi proclamatione«; melyből a nádor azt tudja meg: »per Anthonium de Watha nostrum, et Johannem clericum prefati Capituli Agriensis homines memoratum Musticum de Stauso primo feria quinta proxima post festum Exaltacionis Sancte Crucis proxime preteritum in Mohy; secundo vero sabbato sequenti in Dyosgewr; tertio siquidem feria secunda succedenti in Kwezd possessionibus contra Georgicum Grof (filium Nicolai de Bozyn) ad dictas octauas festi Beati Michaelis Archangeli in tribus foris comprovincialibus, locis et terminis in prescriptis celebrari solitis nostram (azaz a nádornak) in presenciam publice proclamatum extitisse comperieramus seriose.« (Garai Miklós nádornak »Bude quinquagesimo die octavarum festi Epiphaniarum Domini 1425.« kiadott itélelevelből, a budai kir. kamara levéltárban.)

113. 1424. Datum Bude in festo Beati Urbani Pape Nos »Albertus D. gr. Dux Austriae« stb. — Mathaeus et Emericus de Palowez Capitanei Castris Diogewr vocati, Heves wyuarensis et Borsodiensis Comites stb. (a királynéi birtokra vonatkozó okmány; Történelmi Tár XII. köt. 281. I.)

114. 1427. Gegeben zu der Neutra am Suntag — — Barbara stb. des Strengen Damokussya Bonedic vnsers Purkgrafen zu Dyosgewr Sigil^s stb. (Fejér Cod. Dipl. X. köt. 8. r. 698. 1.)

115. 1430. Datum in Dyosgewr ferie tercia proxima post festum Beate Lucie Virginis. Barbara D. gr. Romanorum se Hungarie etc. Regina fidei nostro Magnifice Petro filio condam Palatini de Pelsewezi alias Comiti Siculorum« stb. parancs, hogy bizonyos Muchonban elfoglalt földeket szolgáltasson vissza, (Eredetie papíron a budai kir. kamara levéltárban).

116. 1431. Datum in Dyosgewr octano die festi Sanctissimi Corporis Christi. »Barbara stb. totalem illam pecuniarum quantitatē, videlicet sexaginta millium florenorum puri auri Hungaricalium, pro qua castra Diesgewr, Cherep et Dedus cum omnibus ipsarum utilitatibus et pertinencijs per dominum nostrum Regem Sigismundum sub titulo pignoris Nostre Serenitati obligata sunt, Stephano

de Rozgen Comiti Temesensis, et per eum Johanni et Stephano filiis eiusdem titulo donatino dedimus stb. (Fejér Cod. Dipl. X. köt. 7. r. 348. l.)

117. 1434. Goben zu Dyoschgi or Freitag vor Philipp et Jacob. »Barbara stb. Körmőczbánya városhoz, levél a hussita háború tárgyában. (Eredetie papiron, Körmőczbánya város levéltárában.)

118. 1435. Datum Tirnaue in Vigilia festi Beatorum Petri et Pauli Apostolorum. »Barbara D. gr. Romanorum ac Hungarie etc. Regina fidelibus nostris Martino de Czeke Castellano Castrinostris Dyosgeur vocati, ceterisque officiilibus in porcione nostra possessionaria in possessione Kaza vocata habita constitutis s. et gr. Quia Serenissimus Princeps et Dominus, dominus Sigismundus eadem gratia Romanorum Imperator Semper Augustus, ac Hungarie, Bohemia, Dalmacie, Croacie etc. Rex, dominus et conthorialis noster carissimus, certis ex causis ipsam nostram possessionariam porcionem in dicta Kaza habitam Egregio Georgio filio Lorandi de Serke pignori duxit obligandam stb.; parancs, hogy az elzálogított birtokrész ennek átadattassék. (Eredetie papiron, a budai kir. kamara levéltárban.)

119. 1439. Datum sabbato proximo ante festum Epiphaniarum Domini. Nos Capitulum Ecclesie Agriensis stb quod religiosus vir frater Thomas Eremita Ordinis Eremitarum Beati Pauli primi Eremitae Claustris Beate Marie Magdalene supra possessione Felnemphi fundati nostram personaliter veniens in presenciam, in personis religiosorum virorum fratrum Eremitarum Claustris Sacratissimi Corporis Christi supra villam Gewr fundati, exhibuit nobis quasdam litteras nostras patentes stb. átirja a fontebb 26. sz. a. 1373-ki okmányát. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

120. 1439. Datum Bude in festo Beati Barnabe Apostoli. »Nos Albertus stb. az országosan összegyűlt karok és rendek megegyezésével »quia domina Barbara Regina socrus nostra, Sigismundi condam Romanorum Imperatoris stb. relicta, que multiplicitum bonorum et rerum temporalium copiosa affluencia in hoc Regno nostro magnifice habundabat, malo freta consilio stb. de ipso Regno nostro ad Polonie Regnum stb. se transferens stb. ibique constituta plurima Regno nostro detrimenta procurare non verens, se ipsam ad quoniamunque bonorum in Regno nostro inantea fiendam conserucionem omnium iudicio inhabilem reddidit et indignam stb. Castrum nostrum Dyosgewr vocatum, ac oppida similiter Dyosgewr et Myskolez, nouum scilicet (et antiquum), nec non possessiones seu villas Kysgowr, Aranyas, Warbo, Paraznya, Hradystyan, Kapolna, Lazlosfalwa, Babon, Mochy, Soleza, Petry, Zysma, Nyek, Kereztes et Kwuesd nominatas, ad predictum castrum (Dyosgewr), pertinentes stb. domine Elizabeth Regine, conthorali nostre carissime stb. dedimus, donauimus et contulimus stb. (Gr. Teleki József, Hunyadiak kora Magyatországon X. köt. 47. l.)

121. 1453. Datum Prage in festo Beati Martini Episcopi et confessoris. Ladislaus stb. fidelibus nostris Egregio Stephano Poharnok de Berzewieze in castro Chewrep commoranti, item Castellano Castrinostris Dyosgeur appellatis. et gr. Querelam fidelis nostri Egregij Thibold de Darowitz Nostre Maiestati porrectam accepimus continentem, quomodo temporibus tam vestris quam predecessorum vestrorum castellanorum iam preteritis, magne et notabiles particule terrarum arabilium, nec non pratorum et siluarum, intra veras metas possessionum ipsius Darowitz predice, nec non Gezth, Warallya et Kanach vocatarum in Comitatu Borsodiensi existentium, habite et adiacentes ad dicta Castra Dyosgyer et Chewrep et eorundem pertinencias contra jus prefati exponentis indebita et minus iuste essent occupate, quibus populi et jobagiones in prescriptis pertinencijs ipsorum Castrorum residentes potencialiter vterentur etiam de presenti; super quibus quidem possessionibus suis prefatus Johannes Thybold tales haberet litteras metales, quibus mediantibus ipso dictas particulas terrarum, pratorum et siluarum suas, ac intra metas suprascriptarum possessionum suarum, ac sub inclusionibus metarum earundem existere legittime posset demonstrare; parancs »quatenus visis presentibus, congregatis in uno certo et breui termino vicinis et commetaneis dictisrum possessionum, ac ceteris predicti Comitatus nobilibus ad locum Sedis Judicarie eiusdem Comitatus, vizsgálát tartassék, és ha a panasz valónak találtatik, az elfoglalt földket adják vissza. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

122. 1456. Datum Bude feria tercia proxima post festum Sacratissimi Corporis Christi. »Nos Ladislaus stb. Exauditis supplicationibus pro parte fidelium nostrorum Walachorum, ciuium et hospitum in opide nostro Kereztes vocato residencium, per fidèles nostros Nicolaum Fekete, Johannem Litteratum, et alterum Nicolaum Bory Vaynudas eorundem Nostre Maiestati propriea porrectis stb., sigillum, manum videlicet dextram armatam, humerotenuis veluti precisam, deinde paulisper versus cubitum vergentem, mox cubitu — — — lacerto iungitur, telum erumpit volatile, cuius acies ferri ad dextram partem versus crucem prominet; deinde manus ipsa a cubitu eminent, articulis digitorum in se reflexis cirotheca obducitur ferrea stb. prefatis Woyuodis, Walachis, ciuibus et hospitibus nostris de Kereztes, tam presentibus quam futuris stb. dedimus, donauimus et contulimus stb. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

123. 1461. Datum in Dyosgewr die dominico proximo ante festum Beati Laurencij martiris. Nos Mathias stb. Kis-Szében várost néhány kedvezményben részesít. (Wagner Károly Diplomatarium Comitatus Sárosiensis, Pozsony stb. 1780. 184. l.)

124. 1461. Datum in Dyosgewr in vigilia festi Beati Laurencij martiris. Nos Mathias stb. quod fideles nostri circumspici Andreas Kun dictus Judex, ac Demetrius Molnar et Valentinus Fazekas Jurati Clues antiqui oppidi nostri Myskolez; item Emericus

Kazay similiter Julex, ac Paulus Nemethi et Thomas Zabo Jurati Clues noui oppidi nostri My sc o lez nostrum venientes in conspectum, in ipsorum ac vniuersorum aliorum ciuium et inhabitatorum dicti vtriusque oppidi nostri nominibus Maiestati Nostre exposuerunt hoc modo: quomodo ipsos Castellani ac Vicecastellani huius castri nostri Dyosgwr, tam scilicet illi qui a Castellanatu et Vicecastellanatu eiusdem castri interdum amouentur, quam eciam illi qui pro dictis amotis in eodem Castro nostro pro tempore constituerentur, ad abducendum et deferendum de ipso Castro nostro usque ad loca illa, ad que vellent; nec non eciam ad conducendum et afferendum in ipsum castrum nostrum res eorum tempore amocionis et constitutionis ipsorum ultra seruicia illa, quo ex antiquo ad ipsum castrum nostrum facere tenentur, cogere et compellere consueuerint; quare ipsi Judices, Jurati ceterique ciues et inhabitatores dicti vtriusque oppidi nostri non solum expensas, fatigia et labores granes, verum eciam dampna notabilia in abduccione et conductione huiusmodi rerum patrarentur. stb. Kérésükre »vt eisdem superinde oportuno modo prouideremus dignatremur; a király azt határozza, hogy a miskolciak ilyen teljesítésekkel végezni nem tartoznak, a elhez képest a diósgyőri várnagyokat és azoknak helyetteseit efféle követelésekkel tiltja. (Hiteles másolat a budai kir. kamara levéltárban.)

125. 1461. Datum in Dyosgiwr feria quarta proxima post festum Assumptionis Beate Marie Virginis. Mátyás magyar királynak levele Podiebrad György cseh királyhoz, a III. Frigyes császárral tervezett alkudozások tárgyában. (Gr. Teleki József, Hunyadiák kora Magyarországon XI. kör. 18. I.)

126. 1462. Datum Bude feria tercia proxima post festum Beati Valentini martiris. Mathias stb. fideli nostro Egregio Gregorio de Gay Castellano Castri nostri Diogwy stb. (Ereditatio papíron, Debreczen sz. k. város levéltárában.)

127. 1464. Datum Bude feria quinta proxima ante festum Beate Margarethe Virginis. Nos Mathias D. gr. Rex Hung. Dalm. Croaci etc. memorie commendamus tenore presencium significantes quibus expedit vniuersis: quod nos volentes oppidum nostrum Mezwkowesd vocatum in Comitatu Borsodiensi existens, de desolacione illa, in quam preteritis guerrarum temporibus deuenerat, releuare, et ciues ac populos eiusdem sicut idelitate, ita et numero augeri; idem de plenitudine nostre Regie potestatis et gracia speciali in Ciuitatem Liberam prefecimus; volentes et decernentes, vt a modo deinceps eadem, consequenterque ciues, hospites et communitas eiusdem, quo pro tempore fuerit, omnibus illis libertatibus, consuetudinibus, gracijs et priuilegijs, quibus alie ciuitates nostre libere in hoc Regno nostro vso fuisset et gauise, vt possint et gaudere. Specialiter autem ex ampliori gracia eisdem ciuibus pretaete ciuitatis nostre has infrascriptas Libertatum prerogativas annuimus et concedimus: vt ipsi ciues nostri in dieta ciuitate nostra Mezwkowesd commorantes, presentes et futuri, ab omni soluione tributaria in tributis Regalibus in perpetuum exempti sint et liber-

tati, nec unquam ad huiusmodi solutionem tributariam de quibusunque rebus et bonis eorum faciendam sint obligati. Preterea, quod ipsi ciues de frugibus et viuis, nec non et alijs quibusunque rebus ipsorum nonas nullo unquam tempore soluere teneantur. Et quod nullus Comes aut officialis noster in medio ipsorum morari, vel de medio eorum aliqua victuallia exigere et extorquere possit. Concedimus eciam, vt ijdem ciues nostri in preiacta ciuitate nostra Mezwkowesd residentes, tam, vt preferuntur, presentes quam futuri, nullam taxam ordinariam vel extraordinariam soluere teneantur, preterquam ducentos florenos auri, quos singulis annis circa festum Pentecostes Comiti Castri nostri Dyosgwr pro tempore constituto perpetuis successiis temporibus soluere debeant. Teneantur eciam ijdem Comites prefati Castri nostri Dyosgwr eosdem ciues nostros pretactos in omnibus premissis ipsorum libertatibus ac alijs iuribus, terris scilicet arabilibus, pratis et omnibus utilitatibus ad eandem ciuitatem pertinentibus, signanter vero in silvis, quibus ipsi ciues nostri hactenus usi fuerunt, tenere, protegere et defensare. Et vt huiusmodi nostra institucio libertatum perpetuum obtineat robur, presentes litteras nostras pendentis et authenticis duplicitis sigilli nostri munimine roboratas eisdem ciuibus nostris duximus concedendas. Datum Bude feria quinta proxima ante festum Beato Margaretha Virginis anno Domini millesimo quadragesimo sexagesimo quarto, Regni autem nostri septimo, coronacionis vero primo (II. Lajos király 1520-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

128. 1464. Datum Bude feria quinta proxima ante festum Beate Margaretha Virginis. »Nos Mathias stb. quod nos volentes oppidum nostrum Mezwkowesd in Comitatu Borsodiensi existens, ultra illas libertates, quas eidem creando ipsum in Ciuitatem Liberam vigore allarum litterarum nostrarum donauimus, amplioris et specialis gracie nostre relenare, eidem et per consequens ciuibus et communitati stb. sigillum honestum, cuius scilicet forma in capite siue fronte presencium litterarum nostrarum arte pictoria figurata est et distinccio expressata, damus conferimus stb., melyet sin argento vel alio quo maluerint metallo sculpi facere stb. et haszulni splenam et liberam habeant facultatem.« (Mária királyné 1525-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

129. 1466. Datum Bude feria quarta proxima ante festum Pentecostes. Nos Mathias stb. quod cum nos ciuitates, oppida, possessiones et villas, ac omnes pertinencias Castri nostri Gwr populosas efficere et populorum multitudine intendamus decorare; volumus igitur, vt quicunque libere et jobagionalis condicionis homines ad easdem ciuitates, oppida, possessiones et villas ac pertinencias ipsius Castri nostri Diogwy venire voluerint moraturi, libere veniant et securi commorenur sub nostra proteccione ac tutela speciali. Quibus omnibus talibus, qui ad pertinencias Castri nostri predicti venerint moraturi, et in eiusdem pertinencijs vblibet in locis campestribus ac desertis domus et edificia exerint et fecerint, a die aduentus eorum duodecim

annorum libertates; illis siquidem, qui sessiones ac domus desertas reponuerint et restaurauerint, consimiliter a die aduentus eorum libertates sex annorum damus et concedimus, ac eosdem omnes et singulos ab omni solucione censuum, daciorum et collectarum in eisdem auniis gracie exeminus, ymo concedimus et eximimus per presentes. Quocirca vobis fidibus nostris vniuersis et singulis Prelatis, Baronibus stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamaraí levéltárban.)

130. 1467. Datum Bude feria quarta proxima post festum Pentecostes. Nos Mathias stb. quod nos cum ad humillime supplicationis instantiam fidelium nostrorum circumspectorum Blasij filij Philippi Judicis, et Emerici filij Nicolai Jurati, ciuium et inhabitatorum oppidi nostri Myscoltz, suis et vniuersorum ciuium, hospitum ac locis communitatibus nominibus et in personis Nostre propterea porroctum Maiestati, tum vero eo respectu, vt idem oppidum nostrum populis magis ampliari possit, eosdem vniuersos ciues, hospites et inhabitatores, ac totam communitatatem dicti oppidi nostri Myscoltz a solucione quorumlibet tributorum tam nostrorum, quam aliorum quorumcunque regnocolarum, in terris et super aquis habitoram, de quibuscunque mercibus venalibus duximus eximendos, imo eximimus presencium per vigorem stb. (II. Lajos király megerősítő okmányából, mint alább.)

131. 1469. Datum Bruno feria secunda proxima ante dominicam Oculi. Nos Mathias stb. quod ut populi nostri in pertineucijs Castri nostri Dyosgyewr commorantes magis augeantur; annuimus eis, vt omnes illi, qui in locis desertis domos et edificia fecerint, infra quatuor annorum a data presencium inclusio computandorum spacia, ab omni solucione taxe et contribucionis exempti atque liberi habeantur. (Hiteles másolata a budai kir. kamaraí levéltárban.)

132. 1469. Datum Strigonii sabbato proximo post festum Beati Michaelis Archangeli. Mathias stb. emilitetik »Egregius Georgius de Parlag Capitanus Castri Dyosgyewr« (Gr. Teleky József, Hunyadiak kora Magyarországon XL. köt. 398. l.)

133. 1470. Datum Bude die dominico proximo post festum Beati Pauli primi eremite. Nos Mathias stb. quod pro parte et in personis fidelium nostrorum vniuersorum ciuium, populorum et jobagionum nostrorum in possessione nostra Mohy commoracioni stb., I. Lajos 1366-ki szabadalmának (l. f. 11. sz. a.) megerősítése kéröttet; mely megadatik. (Hiteles másolata a budai kir. kamaraí levéltárban.)

134. 1470. Datum Bude secundo die Nativitatis Domini. »Mathias stb. Egregius Johanni Newzyger et Martino Turzo Castellanis Castri nostri Dyosgyewr stb. Magnificorum Emerici et Stephani de Palócz« részéről panasz történvén »quomodo populi et jobagiones nostri in possessione Kapolua vocata ad dictum castrum nostrum pertinentem commorantes, tempore quo occupareatis idem castrum nostrum a manibus fidelis nostri Egregii Georgij de-

Parlag, ex huiusmodi permutacione forte ducti certas terras stb. ad oppidum prefatorum exponentium Sayo Zenth Peter vocatum in Comitatu Borsodiensi habitum pertinentes occupassent.« Parancs, hogy a földek visszaadattassanak, és az okozott kár megtérítessék.» (Eredetie papiron a budai kir. kamaraí levéltárban.)

135. 1471. Datum in Castro Dyosgyewr in festo Conuersionis Beati Pauli Apostoli. »Mathias ttb. vniuersis et singulis Prelatis, Baronibus stb. Cum justi stb. quatenus dum et quando ac quociescumque fideles nostri circumspecti ciues et inhabitatores oppidi nostri Kereztes, ac homines seu familiares ipsorum, presencium videlicet ostensorum, pro victuum suorum necessaria acquisitione diuersas partes Regni nostri perlustrantes stb. hy id in presencia Judicis et Juratorum Ciuium predicti oppidi nostri Kereztes legittime prosequantur stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamaramai levéltárban.)

136. 1471. Datum in Dyosgyewr sabbate proximo post festum Conuersionis Beati Pauli Apostoli. »Nos Mathias stb. quod Maiestatis Nostre venientes in presenciam fideles nostri vniuersi ciues, populi et incole in oppido nostro Mohy vocato commorantes, nobis exponere curauerunt in hunc modum: quod licet ipsi ex antiqua consuetudine et libertate diuorum Regum Hungarie nostrorum predecessorum, ac eciam nostra, plebanum in medio eorum eligendi facultatem habuerint, vigoreque huiusmodi libertatis et annuencie annotati ciues pridem quendam Paulum, idoneum et bone vite sacerdotem, vt dicitur, ad ipsam plebaniam assumpserint; tamen expost quidam Gallus Litteratus nuper a nobis huiusmodi plebaniam contra libertates eorum impetrasset, et candem vigore huiusmodi litterarum nostrarum possidere conaretur stb. Vobis fidelibus Castellanis Castri nostri Dyosgyewr presentibus et futuris stb. mandamus stb. quatinus a modo deinceps prefatos ciues, populps et incolas dicti oppidi nostri Mohy contra huiusmodi libertates eorum impadire, molestare seu turbare nullatenus presumatis« stb. (II. Ulászló királynak 1501-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

137. 1471. Datum in Dyosgyewr feria secunda proxima post festum Conuersionis Beati Pauli Apostoli. »Mathias stb. fidelibus nostris Prelatis, Prepositis, Abbatibus, Archidiaconis et Vicariis quarumvis Ecclesiarum Regni nostri vilibet stb. Referentibus nobis fidelibus nostris circumspectis Judice, Juratisque Ciubibus, populis et incolis oppidi nostri Myskoltz intelleximus, quomodo plerique essent male et inordinate vite sacerdotes, clerici et eciam laici, qui eosdem ciues et hospites nostros, et corum alterum, pro qualicunque causa, non producta ea prius coram Comitibus ipsorum Parochianis, in presenciam vestri, seu alterius vestrum accusarent« stb. parancs »quatenus a modo deinceps nullus omnino vestrum ad quorumcunque sacerdotum, clericorum et laicorum prefatorum instantiam, prefatos ciues, populos et hospites vestri in presenciam citare, vel eos grauaminibus et censuris ecclesiasticis punire debeatis. Quemadmodum nos volumus, vt

tales prius coram Comitibus ipsorum Parochialibus et Judicibus causas eorum producere et prosequi debeant et teneantur; quibus non decribit judicium evidens, et condigna satisfactio, prout dictabit ordo juris. stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

138. 1471. Datum in Dyosgywr feria secunda proxima post festum Connexionis Beati Pauli Apostoli. Nos Mathias stb. vniuersis stb. quod nos volentes, ut oppidum nostrum Myscoltz eo amplius populis decorari possit et incolis, vniuersos inquilinos in eodem oppido pro tempore commemorantes ab omni solucione taxarum et contribucionum, ac aliarum collectarum duximus eximendos et supportandos stb. Quocirca vobis fidelibus nostris Castellaniis et Vicecastellaniis Castri nostri Dyosgywr, nec non Judici et Juratis Ciuiis dicti oppidi nostri Myscoltz, se diestoribus et exactoribus contribucionum, taxarum ac quarumlibet aliarum collectarum stb., quatenus a modo deinceps prefatos inquilinos, vel alterum eorum, ad solucionem praetectarum taxarum vel aliarum collectarum quarumcunq; arctare et compellere ne quisquam presumatis stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

139. 1471. Datum Bude feria secunda proxima ante festum Beati Gregorii Pape. »Mathias stb. fidelibus nostris Egregiis Johanni Nehezyger et Martino Turzo Castellaniis Castri nostri Dyosgewr s. et gr. Cum pridem in castro nostro predicto fuissemus constituti, oblati fuit nobis querela per fideles nostros Magnificum Emericum Magistrum Agazonum nostrorum, ac Egregium Stephanum de Palocz: quomodo in anno Domini millesimo quadringentesimo septuagesimo populi nostri in possessione Kapolna commemorantes certam particulam terrarum arabilium ac vinearum promotorum Zephagh vocatorum, et senilia ad oppidum eorum Sayo Zenth Pether, ut dicebatur, ab antiquo pertinencium, a parte scilicet possessonis nostre Kapolna adiacencium, minus iuste et indebite occupassent stb. parancs, hogy az elfoglalt földek visszaadattassanak. (Eredetie papiron, a budai kir. kamara levéltárban.)

140. 1472. Datum in Mezehkewesd in festo Beati Ladislai Regis. »Nos Mathias stb. megerősítő Mezőkővesd számára saját 1464-ki ezimerlevelét, mint fentebb 128. sz. a. (Mária királyné 1525-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

141. 1472. Datum in Mezékowesd in festo Beati Ladislai Regis. »Nos Mathias stb. quod nos tam ad humilem supplicationem fidelium nostrorum vniuersorum ciuium, populorum et hospitium oppidi nostri Mezékowesd per eos nobis propterea porrectam, tum eciam compaciendo inopie et paupertati eorundem, ad quas ipsi pridem per vastaciones et combustiones Polonorum, emulorum nostrorum, deuenierunt adeo, ut nisi eisdem de auxilio et sublenamine Regio prouidentur, in proximo in extremam calamitatem deuenturi essent stb. vniuersos census et prouentus ordinarios de ipsis ciuib; populis et hospitibus dicti oppidi nostri Mezékowesd singulis annis nobis prouenire debentes, in

ducentos duntaxat florenos auri in perpetuum duximus reducendos et limitandos stb. Preterea id eisdem duximus aunuendum et concedendum, vt a modo in antea nullas omnino hominum cuiuscunque dignitatis et preeminencie existat, aliquem ex ipsis ciuib; et hospitibus nostris in presenciam cuiuscunque judicis seu justiciarij huius Regni nostri pro quoquaque facto, sine seculari sine spirituali, in causam attrahere seu conuenire possit et nec valeat, nisi prius huiusmodi causam in presencia Judicis et Juratorum Ciuium oppidi nostri talis prosequi et inchoare debeat. Vbi autem quispiam de judicio ipsorum Judicis et Juratorum contentari noluerit, extunc talis non alias nisi in presenciam Capitaniei Castri nostri in Dyosgyor pro tempore constituti, et tandem ab eodem in Curiam nostram Regiam huiusmodi causam per viam appellationis ab eisdem recipers possit stb. (II. Lajos kiraly 1520-diki megerősítő okmányából.)

142. 1472. Datum Bude in festo Ad Vincola Beati Petri Apostoli. »Mathias stb. fidei nostro Egregio Stephano Zbwgyai Capitaneo Castri nostri Dyosgywr s. et gr. Fuerunt apud Maiestatem Nostram ciues Ciuitatis nostre Myskolcz, et nobis exponere curauerunt in hunc modum: quomodo ipsi inter ceteras eorum libertates dudum a predecessoribus nostris Regibus Hungarie, et eciam a nobis ipsis concessas, hanc precipuam haberent libertatem, vt nullus omsino hominum extraneorum, sed neque frstres Eremitae de dicta Dyosgewr vina ipsorum ad dictum oppidum nostrum inducere, et ea ibidem vendicioni exponere possint et valerent. Et licet nos pridem prescriptis fratribus Eremitis id annueramus, vt ipsi singulis annis decem vasca vini ipsorum in dicto opido nostro vendicioni exponere possint: tamen ex quo nunc aliter de iuribus ipsorum ciuium nostrorum edocti sumus, ob hoc prefatos ciues nostros in prescriptis eorum iuribus ac libertatibus illibate tenere volumus et conseruare stb. eltiltaknak a diósgyöri pálosok. (Anna királynének 1503-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

143. 1473. Datum Bude die dominica proxima ante festum Beati Michaelis Archangeli. »Mathias stb. Egregio Stephano de Zbwgya Capitaneo Castri nostri Dyosgewr s. et gr. Venerunt in conspectum Nostre Maiestatis fideles nostri prouidi viri Blasius Phillipi et Antonius Lakatos inhabitatores oppidi nostri Miskolcz in ipsorum ac vniuersorum incolarum eiusdem oppidi nostri personis, nobisque exponere curauerunt grauis querele ad modum, quod licet ipsi alibi de plenitudine nostre Regie potastatis certis libertatibus essent privilegiati; tamen nouissimis his diebus tu et collectores vinorum nostrorum nonalium stb. certas et non consuetas exacciones singillatim ab eisdem exponentibus extorsisse stb. parancs, hogy ez jövöben ne történjék. (Hiteles másolata a budai kir. kamarsi levéltárban.)

144. 1473. Datum in castro nostro Dyosgyewr feria tercia proxima post festum Beati Emerici Dueis

et Confessoris. »Nos Mathias stb. Szeged városnak adatnak hizonyos jogosítványok. (Palugyay Imre, Magyarország történeti stb. leírása II. köt. Pest 1853. 183. l.)

145. 1473. Datum in Diogewr in profesto Beato Elizabeth vidue. »Mathias stb. fidelibus nostris Comiti et Castellani Castris nostri Dyosgyewr stb. Exponitur nobis in personis vniuersorum ciuium, hospitum et inhabitatorum oppidi nostri Kereztes, ad Castrum nostrum Dyosgyewr predictum pertinentis; quod licet ipsis et eorum cuilibet per diuos Reges Hungarie, nostros videlicet predecessores, gracie id concessum, et per nos eisdem confirmatum fuerit, vt ipsi vniuersas pecudes et pecora ex viaque parte Ticie in terris quorunq[ue] nobilium liberam pascendi haberent potestatis facultatem; tamen nunc, vt dicunt, nonnulli essent ex nobilibus, qui pecora eorundem mactarent, pastores vero similiter eorundem verberarent, aliterque diuersimode impedirent, contra libertatem eorundem.« Parancs »quatenus eosdem ciues nostros iuxta contenta litterarum predictarum tam diuorum Regum quam nostrarum contra quoslibet illibate conseruare debeatis« stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

146. 1473. Datum in Diogewr die dominico proximo post festum Beate Elizabeth vidue. »Nos Mathias stb. quod nos utilitati et reformacioni possessionis nostre Mohy vocate ad castrum nostrum de Dyosgyewr pertinentis consulere volentes; maxime vero, ut populi et incole eiusdem possessionis nostre ab officialium turbacionibus et infestationibus crepti, numero et rebus augeantur stb. tales eis libertatem concessimus stb., vt preter theloniorum exactorem, qui in medio ipsorum commoratur, qui vices officialium supplere poterit, nullus officialium, quos hucusque Comites et Castellani ipsius Castris nostri Dyosgyewr in medio eorum pro tempore constituerunt, constituent in futurum; parancs »quatenus habita presencium noticia officiales vestros a prefata possessione nostra Mohy remoueat, nec unquam de cetero aliquos ad eandem officiales, preter theloniaterem, qui in medio eorum sine infestatione ipsorum viuere poterit, conseruare presumatis stb. (II. Ulászló királynak 1501-ki megerősítő okmányából, mint alább.)

147. 1473. Datum Cassouis in festo Sancti Silvestri Pape. »Nos Mathias stb. quod venientes in presenciam Maiestatis Nostre fideles jobagiones nostri Judex et Jurati Ciues oppidi nostri Gewnece, azt panaszolván: »quomodo ipsis propter continuam officialium in ipso oppido residenciam, non modicam oppressionem patarentur; et familiares Castellani nostri de Dyosgeor iugiter in medio ipsorum residentes, eos ad multa compellerent, que ab antiquis insolita semper et inconsueta ipsis extitissent; ad omnia eciam et singula judicia publica et priuata preter eorum consuetudinem semet intromittere, iura quoque et libertates eorum pro iporum arbitrio dirigere et infringere conarentur stb. Ennek folytán »ipsis hanc specialis gracie nostro prero-

gatiuam concessimus, vt a modo in posterum nullus officialium vel familiarium Castellani nostri de Dyosgyewr in medio ipsorum residenciam facere, vel se ad aliqua ipsorum judicia ingerere presumat; hoc excepto, cum ipsis pro necessitatibus et presidijs eorum de voluntate communi aliquem ex familiaribus ipsius Castellani nostri in medium ipsorum euocarent« stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

148. 1475. Datum in Dyosgyewr feria quinta proxima post festum decollacionis Beati Johannis Baptiste. Nos Mathias stb. quod nos volentes possessionem nostram Kereztes populorum multitudine decorare, omnibus libere conditionis hominibus, qui ad ipsum oppidum morandi causa se contulerint, et in locis planis seu campestribus descendenterint, ipsaque loca nouis edificijs decorarint, per duodecim; qui vero in edificijs seu domibus ruinosis et aliquiter rupitis, per quinque integrlos annos, a die descensus ipsorum tales libertates gracie dandas duximus et concedendas: vi infra dictos annos Nostre Maiestati et Castellani nostris pro tempore in Castro nostro Dyosgyewr constitutis, nullam taxam, collectam seu contribucionem, aut alias quamcumque solutionem, tam ordinariam, quam extraordinariam dare et solvere tenentur. Quocirca vobis stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

149. 1478. Datum Bule in festo Beati Georgij martiris. Mathias stb. fideli nostro Egregio Andrei Soldos Comiti Castri nostri Dyosgewr s. et gr. Venientes Nostre Maiestatis in presenciam fideles nostri circumspecti Georgius Polyankai Judex et Lucas Zachmary Juratus Ciuis oppidi nostri Zykzo, nobis in suis ac ceterorum vniuersorum ciuium eiusdem oppidi nostri personis exposuerunt, quomodo tu super ipsis ciuibus nostris virtutia exigeres, ac eos ad labores ipsius Castris nostri Dyosgewr, et alia seruicia facienda, que contra antiquam ipsorum libertatem et consuetudinem essent, compelleres; vnde supplicarunt stb. vt ipsos in antiquis eorum libertatibus et consuetudinibus conseruare dignaremur. Nos igitur stb. parancs, hogy ezt ne tegye. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

150. 1478. Datum in Dyosgewr feria sexta proxima post festum Concepcionis Beate Marie Virginis. Mathias stb. Capitulo Ecclesie Budensis stb. Cum nos stb. iktatasi parancs, azon királyi jóváhagyásra nézve, melylyel a »Blasius filius condam Philippi de Bodobari« és »Ladizlaus de Kilti« közti testvérrő fogadást megerősítette. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

151. 1480. Datum in Myskolez feria sexta proxima ante festum Trinitatis. Nos Georgius Sarlay Judex veteris ciuitatis Myskolez, Michael Kombus et Thomas Boncha Jurati, ceterique ciues memorie commendamus tenore presencium significantes quibus expedit vniuersis, quod Petrus Myskolezy pro se personaliter, onus vero fratum filiorumque suorum, ac aliorum quorumlibet consanguineorum, quos presens factum concerneret, super se assumens,

coram nobis constitutus dixit et proposuit in hunc modum: quomodo ipse mediætatem cuiusdam sessionis vigo thelek, patrimonialiter in eum deuolutam, videlicet de Stephano Zabo, cui a parte occidentis honeste domine Lurie reliete condam Thome Fazekas, et a parte orientis domus Stephani Kowacz vicinatur, cum singulis suis utilitatibus et pertinencijs, dedisset, vendidisset et appropriasset eidem Stephano belliductori stipendiariorum Regie Maiestatis, heredibusque eius et posteritatibus vniuersis pro uno florido auri ac octo vlnis pannerum; quem scilicet florenum ac pannum antedictus Petrus Myskolezi pleno ab eodem subleuauit, jure perpetuo et irrevocabiliter possidendam, tenendam pariter et habendam; ymo dedit, vendidit et appropriauit nostri in presencia nullo penitus contradictore apparente. Assumendo nichilominus prefatus Petrus Myskolezy prefatum Stephanum Kowacz, ipsiusque heredes et posteritates contra quolibet impeditores (igy) in pacifice medietatis dictæ sessionis vigo thelek tenere, protegere atque conseruare suis proprijs laboribus et expensis. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam presentes litteras nostras privilegiales sigilli nostre Cœnitatis munimine rōborates eidem Stephano Kowacz eiusque heredibus vniuersis duximus concedendas. Datum in Myskolez feria sexta proxima ante festum Trinitatis anno Domini millesimo quadragesimo octuagesimo. (Eredetis papiron, a m. báró Vécsey családnak Sárköz-Ujlaki levéltárban.)

152. 1480. Datum sabbato proximo post festum Beati Mathie Apostoli. Nos Conuentus Ecclesie Beati Johannis Baptiste de Jazow memoriae commendamus, quod Nicolaus de Monok personaliter, onera vero et quelibet grauamina Michaelis filij, et puelle Barbaræ vocate filie suorum super se et cuncta bona sua assumpmendo, coram nobis constitutus dixit et sponte confessus est in hunc modum: quomodo ipse pro quibusdam suis ac dictorum filij et filio suorum necessitatibus ipsos ad presens summe urgentibus, totales porciones suam ac dictorum filij et filie suorum possessionarias in possessione Zada vocata in Comitatu Zempliniensi existente habitas stb. religiosis fratribus heremitis Ordinis Sancti Pauli Primi Heromite in claustro Soeratissimi Corporis Christi prope castrum Dyosgyewr fundato degentibus pro triginta duobus florenis auri puri Hungaricalibus, veri iusti et boni ponderis, plene, vt dixit, ab eisdem fratribus heremitis receptis et leuatis, pignori obligasset, ymo obligauit et impignorauit coram nobis tali modo stb. Datum sabbatho proximo post festum Beati Mathie Apostoli anno Domini millesimo quadragesimo octuagesimo. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

153. 1482. Datum Posonii feria quarta proxima post festum Diuisionis Apostolorum. Mathias stb. fidelis nostro Egregio Bernardino de Monellis Commissario Castri Reginalis Dyosgyewr stb. parancs Kassa város részére a Semsei nemesek ellen. (Gr. Teleki József, A Hunyadiák kora Magyarországon XII. köt. I21. l.)

154. 1485. Datum Posonii octua [Marci]. Magnifice viro Johanni de Callo fidi Regio et nostro sincere dilecto. (Beatrix D. gr.) Regina Hungarie Bohemicæ etc. Magnifice vir fidelis Regie ac noster dilecte. Quum debest fieri quoddam judicium inter Egregium virum dominum Albertum de Papia Comitem Castrum nostri Diusgiur ex parte nostra, et cives de Seghedino ex altera, virum earum regionum una comportari possint, nec ne, in Comitatu nostro Diusgiur et vendi, et dicti judicij iam tempus constitutum aduentet et proposit; hortamur nos, nihilominusque ubi precipimus et mandamus, vt ad dictum judicium accedere velitis, ac eidem interesse participe nostre justicia mediante fauere, ne alieni plus in nostro possint, quam nos et proprij nostri Comitatus incole et jobagiones. Sporamus enim nos, qui mores et uetus tam consuetudinem Regni nostri huius calletis, non defuturos testimonio ueritatis ac rerum nostrarum, quas illi de Seghedino hortatu quorundam hominum minus bonorum infringere ac debilitare conati sunt. Ques etsi repellere nostris opibus et ui potuerimus: attameu non, quid contra nos actum sit, ulcisi volentes, publice justicie jura nostra subiecimus. Quod nullo modo pretermittatis, si graciā nostram caram habetis, et nostris mandatis morem gerere cupitis. Datum Posonij VIII, Marci M^o CCC^o LXXXV°.

Regina Beatrix a. k.

(Eredetis papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

155. 1485. Datum in Myskolez in festo Ascensionis Domini. Borsodmegye batóságának bizonyisélevelo a Monoki nemesek számára, hogy »Egregius quondam Gregorius de Banachatunc (pár évvvel előbb) Comes Castrum Djosgyeur porcionem possessionariam (Felsew Lwezban Zemplónmegyében) ad dictum castrum Dyosgyewr occupasset minus juste et indebithe stb. (Eredetis, mely hiányos, papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

156. 1489. Datum Bude in vigilia festi Beati Johannis Baptiste. Nos Georgius de Prioli Juris Doctor, Rector Capelle et Canonicus Strigoniensis, nec non super certis causis inter honorablem Johannem Plebanum de Myskolez ab una, et prouides viros videlicet ciues de eadem Myskolez ex altera partibus, motis et ortis, a Sacra Reginali Maiestate Judex Commissarius delegatus et specialiter deputatus, memorie commendamus, quod nos ipsarum parcium mutuis preposicionibus, signanter de rebus et bonis, cultum videlicet Ecclesie et plebani tangentibus et concernontibus, super quibus ipse cause specialiter inter ipsas partes mote et orto fuerant, anditis et intellectis; tandem pro ipsarum parcium pace vnoneque et concordia fienda, de earundem pari et vnanimi voluntate istam ordinacionem siue transaccionem ipsarum approbamus et confirmamus, quo talis est: Imprimis de molendino in fluvio Zynwa ad tres rotas constructo, vt vna rota ad fabricam Ecclesie pertineat; haec tamen lege adiecta, quod predictus plebanus ad fabricam Ecclesie deputet dictam vnam rotam pro tempore suo tantum; ita quod in futurum post mortem suam, vel renunciacionem ipsius Ecclesie ista sua

transacjo sine composicio non profudicet plebanis, suis videlicet successoribus de dicta Myskolcz, quin plebani pro tempore constituti possint et valeant vnde dicte dictam rotham molendini, si forsan viderint ad se sive terram suam pertinere; et alia rotha pro vsu et victu ipsius Plebani predicti; et tercia molendinatori pro tempore constituto. Et aliud molendinum in Chaba habitum, simul cum prato et silua, pertineat Ecclesie hospitalis Omnim Sanctorum in eadem Myskolcz constructe, ad usum eiusdem videlicet et pauperum ibidem degencium; ita tamen, quod plebanus et ciues predicti deputent et eligant duos probos viros, qui vide-licet prouentus ipsius molendini, ac prati et siluo ac vinearum et aliarum rerum ad eandem ecclesiam hospitalis de jure et ab antiquo pertinentes disponant et exponant ad necessaria ciudem ecclesie et ad curam pauperum. Dominus vero lapidea in teatro prediecte Myskolez, simul cum ad se pertinentibus, deueluator et pertinet ad capellam Sancti Michaelis ar-changeli ad latus ecclesie parochialis Sancti Regis Stephani fundate, vñacum vñcis, terris arabilibus, fœnitis, et aliis rebus ad eandem de jure pertinentibus et pertinere debentibus; et ad eandem capellam ipsi habeant presentacionem tanquam patroni legittimi; ita quod illum, quem ad eam presentauerint, si idoneus sit, semper ad examinandum presentent ipsi plebano et suis successoribus. Item ijdem ciues sub eadem presentacione ad rectoratus altarium, quam successu temporis fecerint, fundauerint et dotauerint, vel alter eorum fecerit, fundauerit et dotauerit, quemcunque voluerint vel voluerit, presentandi plenariam habeant vel habent facultatem et potestatem. In quorum omnium et singulorum premissorum fidem et testimonium presentes exarari et nostro sigillo roborari et signari iussimus ad vñborem cautelam predictis ciuiis et plebano dedimus et concessimus. Datum Bude in vigilia festi Beati Johannis Baptiste anno Domini millesimo quadringentesimo octuagesimo nono. (Beatrix királyné-nak 1489-ki megerősítő okmányából, mint 157. sz. a.)

157. 1489. Datum Bude feria quinta proxima post festum Beati Johannis Baptiste. Nos Beatrix stb. vniuersis stb., quod exortis nonnullis differencijs inter discretum Johannem Pleba-num de oppido nostro Myskolcz ab una, et vniuersitatem ac homines eiusdem ex altera partibus, illisque coram nobis propositis; vo-lentes, vt juridice in adjudicandis differencijs ipsis procederetur, easdem adjudicandas commisimus Eximio Decretorum Doctori domino Georgio de Priolis Canonico et Rectori Capello Ecclesie Strigoniensis stb. (a királyné ennek itéletét megerősít, mint 156. sz. a.)

Regina Beatrix s. k.

(Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

158. 1490. Datum in castro nostro Wissograd fe-ria tercia proxima post festum Sancti Pauli primi Eremitae. Beatrix stb. honorabili Johanni Plebano Ecclesie nostre de Myskolcz, Capellano et fidelis nostro stb. Noueritis, quod diebus istis inhabitatores et coloni nostri de Myskolcz rursum contra te Nostre sunt conquesti Maiestati in iunc modum; quomodo videlicet tu non curans de

libertatibus illis, quas in collacione rectoratum, capellarum et altariorum in ecclesijs corundem constructarum vel construendarum ex judicione et ordinatione te presente Judicum et Justiciariorum Curie nostre nuper secundum tenorem aliarum nostrarum litterarum privilegialium superinde exaratarum, et eisdem datarum, et Ecclesie corundem fundate, in presen-ciam et Sedem Judicariam Reuerendissimi domini Legati Apostolici citari et in causam et item conuanciri et attrahi facere procurasses et sugges-sisses; unde ijdem utique non parvas expensas et fatigas perpresso fuissent et stb. parancs, hogy a tárgyban a helység szabadságait tiszteletben tartsa, s hüllönösen »pretextu capelle Sancti Michaelis« velük egyetértsen. »Alioquin certus sis, quod e medio corundem inhabitatorum in breui remo-ueber, signanter si ijdem contra te rursum Nostre propterea compellun-tur conqueri Maiestati. Vos autem Egrecie Johannes Chapi Comes Bor-sodiensis, et Castellani Castrum nostri Dyosgyer predicti, aut vobis absentibus homines eorum cum illis super ipsis expensis et fatigis componere, et si plebanus pacifice noluerit, ad persoluendum eundem eundem compellatis auctoritate nostra vobis in hac parte presentibus attributa stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

159. 1494. Datum Cassouie in festo Pasche. Wla-dislaus stb. megerősít a mezőkövesdiék számára Mátyás királynak 1464. és 1474-ki czímeres levelét és adószabadságát. (II. Lajos királynak 1520. megerősítő okmányából, mint alább 181. sz. a.)

160. 1495. Datum per manus Reuerendi in Christo patris domini Thome postulati Ecclesie Agriensis, Aule nostro Summi et Secretarij Cancellarij Bude feria quarta proxima post festum Beati Laurencij martiris. Wladislaus stb. megerősít a miskolciak számára Mátyás királynak 1471-ki szabadalmát, mint fentebb 138. sz. a. vita tam, quod ipsi inquilini ad castrum Dyosgyer singulis diebus duodecim homines seu laboratores dare teneantur; alioquin exempcio nostra eis minime in hac parte videatur suffragari stb. (I. Ferdinandnak 1550-ki megerősítő okmányából mint 196. sz. a. a budai kir. kamara levéltárban.)

161. 1501. Datum (Bude) sedecima die mensis Ju-nij. Wladislaus stb. megerősít Mohy lakosal számára I. Lajos király 1366-ki és Mátyás király 1471. és 1473-ki szabadalmait, mint fentebb 11. 136. és 146. sz. a.)

162. 1503. Datum Bude vnde cima die mensis Fe-bruarij. Nos Anna D. gr. Hungarie Bohemie etc. Regina stb., quod venientes Nostre Maiestatis in presenciam fideles nostri circumspecti Demetrius Zabo Judex Veteris, et Laurencius Thot similiter Judex Noui nostri oppidi Myskolcz in Comitatu Borsodiensi siti, ac Themas Philep et Gregorius Olayos Jurati Ciues eiusdem oppidi nostri Miskolcz, ipsorum nec non concinium suorum ac tecum communitatis u-minibus et personis nobis exposuerunt: qualiter, licet ipsi et predecessores ipsorum ab antiquo consuetudinaria vni fuissent libertate, juxta morem

aliorum liberorum oppidorum Regalium Reginaliumque, testamenta de bonis suis mobilibus et immobilibus, dum opus fuerit, condendi; attamen officiales predecessorum nostrorum nonnunquam eosdem in huiusmodi eorum libertate impedire turbareque tentassent et fuisse conati; super quali eorum, libertate nec non priuilegio, cum sese litteras nullas priuilegiales habere cognoscerent, quia per incuriam et negligenciam suorum predecessorum dictum oppidum incolencium vel non fuisse impetratus vel amissus. Propterea nobis in suis et vniuersorum populerum et jobagionum nostrorum dictum oppidum inhabitancium nominibus et personis humiliiter supplicarunt, quatenus huiusmodi eorum libertatem et consuetudinem, libere de bonis suis testandi, litterario munimento ex Reginali elemencia concedere, approbare, ratificare et confirmare de novo dignaremur, perpetuis temporibus valitaram. Nos igitur animaduerentes iniustum et impium esse, vt que bona quis labore sudoreque suo in vita acquireret, non posset de illis pro anime sue refrigerio disponere; supradictis Judicibus ac cini bus, vniuersisque populis et jobagionibus nostris memoratum oppidum Myskolcz inhabitancium, premissa eorum supplicatione sic vt prefertur se habenta, annuimus et concedimus, vt a modo deinceps iuxta Regni, liberorumque oppidorum Regalium Reginaliumque consuetudinem libere de omnibus bonis suis in articulo mortis testari valeant ac possint; nullis prorsus officialibus nostris, presentibus et futuris, eosdem in eiusmodi eorum consuetudine et libertate contra Regni, liberorumque oppidorum Reginalium jus et consuetudinem impedire audentibus et presumebutibus, gracie nostre sub obtenta. In quorum premissorum robur et euidens testimonium has litteras dandas et sigillo nostro pendentem communendas duximus perpetuis temporibus valituras; quas post earum lecturam semper restitui volumus exhibenti. Datum Bude vndeclima die mensis Februarij anno Domini millesimo quingentesimo tertio, coronacionis vero nostre anno primo. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

163. 1503. Datum Bude vndeclima die Februarij. Anna stb. a miskolciak számára megerősítő Zsigmond királynak 1411-ki, a lelkész szabad választására vonatkozó szabadalmát (Jásd f. 100. sz. a.; hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

164. 1503. Datum Bude vndeclima die mensis Februarij. Anna stb. megerősítő a miskolciak számára Mátyás királynak 1472-ki idegen boronak bevitelét tiltó szabadalmát (l. f. 142. sz. a.; I. Lipót király 1698. ápril 27-ki privilegiumából.)

165. 1503. Datum Bude duodecima die mensis Februarij. Anna stb. quod venientes stb. Demetrius Zabo stb. (mint sentebb 162. sz. a.) curauerunt exponere, qualiter in prescripto oppido nostro (Myskolcz) essent nonnullae domus, seu curie, fundine domorum, quas et quos inhabitatores, hospites aut domini illorum et illarum libertate et priuilegio per diuos Reges et Reginas predecessores nostros hoc donatas esse iure asseruerunt, quod cum aliquis malefactor, cuiuscunque maleficij seu delicti reus, in huiusmodi domum refugere posset, ibidem tutus ab omni pena suppicioque merito foret; eundem preterea ab omni

impeticione Judicis Justiciarjue dicti oppidi nostri immunem et liberum esse (velut in ecclesia seu loco alio liberato et asylo) procedendo, sed nequé per justicie secularis brachium ad reddendum seu penam luendam facinoris, delicti uel sceleris perpetrati repetitum extradari debere; qua causa fiduciaque multis malefaciendi, delinquendique preberetur occasio. Propterea « stb. Kérik »quatemus de remedio prouideremus oportuno.« Ennek folytán parancs, hogy ha valamely gonosztévő ilyen házba menekül »debeant Judex Juratus Ciues possessorem et dominum huiusce domus, fundi vel curie requirere, et malefactorem culpabilemque ab eodem ad justiciam repete; vel saltem caucionem sufficientem (qua se pro tali malefactore responsurum, ac eundem ad justiciam, dum requisitus fuerit, sisturum caveat) optare; quorum alterum facere talis teneatur et sit obligatus. Qui si malefactorem reddere sit contentus, extune Judex Juratiqne Ciues per se vel suos homines huiusmodi malefactorem ex domo, non vincutum interim neque lesum (nisi recalcitrante malefactore secus fieri non posset) educere educique facere debeant ac teneantur, libertate domus, curie vel fundi saluus sie permanentibus» stb.; ha pedig azt ki nem alná, erővel fogattassék el »ex domo, quam eo casu solita libertate perpetuis temporibus priuari priuatamque esse volumus stb.« (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

166. 1503. Datum Bude duodecima die mensis Februarij. Nos Anna stb. quod venientes stb. Demetrius Zabo stb. (mint sentebb 162. sz. a.) exposuerunt, quemadmodum (Miskolczon) annis superioribus, quo tempore nonas vini predecessoribus nostris soluere debuissent, post singulos cubulos vini singulos denarios, qui vsuales appellabantur, soluere fuissent coacti; a cuius denarij soluacione licet a Serenissimo quandam Principe Mathia Rege Hungarie, suisque, vt asserebant, predecessoribus, ac denum a Serenissima domina Beatrice, eiusdem Regis consorte generose fuerunt absoluti stb. Preterea querulose nobis id significarunt, qualiter notarius aut scriba siue registrator oblitorum vini et nonarum, soluacionem in dicto oppido prouenientem» stb. jogtalan módon követelne és öket kellettlenül háborgatná. Ennek folytán parancs »vobis Egregio Alexio More Comiti et officiali Castri nostri Dyosgewr, nec non futuris post eum Comitibus et officialibus nostris» stb., hogy ilyenmi kellettenségektől tartózkodjanak. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

167. 1503. Datum Bude feria secunda ante festum Beati Urbani Pape. Nos Anna stb. vniuersis stb. quod prouidi Georgius Nemeth et Anthonius Pankotha in suis ac vniuersorum in quinque inorum in oppido nostro Myskolcz comorancium stb. Nostre Reginalis Maiestatis venientes in presenciam» stb. Kérik Mátyás király 1471-ki és Ulászló király 1495-ki engedményeinek megerősítését (Jásd f. 138. és 160. sz. a.); melyeket a királyné megerősít »ita tamen, vt ipsi inquilini ad castrum nostrum Dyosgyor singulis diebus duodecim homines seu laboratores dare debeant et teneantur; alioquin presens nostra exempcio eis minime in hac parte videatur suffragari» stb.

(I. Ferdinand királynak 1550-ki megerősítő okmányából 196. sz. a.; a budai kir. kamarai levéltárban.)

168. 1505. Datum Bude in festo Beati Gerardi martiris et episcopi. Anna stb. fidelibus nostris prudentibus et circumspectis Judici et Juratis ceterisque ciuibus, totique Communitati incolarum et inhabitatorum oppidorum nostrorum Miskolcz, Mohy, Gewr et Kereztes, aliarumque vniuersarum possessionum in pertinencijs Castri nostri Dyosgewr s. et gr. Intelleximus nomine tocius communitatis vestre, exponentibus nobis Judice et Juratis Ciubus dicti oppidi nostri Miskolcz; quemadmodum tempore messis proxime preterite decimatores nobilis Thadei de Lardis, Gubernatoris Episcopatus Agriensis, insolito quodam more et citra veterem consuetudinem, vestras decimas frugum et bladorum a vobis exigissent; ita videlicet, quod eciam de nonis nostris Reginalibus, ac partibus messorum, decimas extorsissent in preiudicium et notabile dampnum vestrum. Quamvis itaque nos nolumus Ecclesias Dei per subditos nostros justis decimis quoquis modo defraudari; rem tamen nouam vobisque damnosam inter vos suscitari et moueri permittere nullo modo possumus. Et quia eciam in generali decreto Regie Maiestatis ita sancitum reperimus, vt quicunque in hoc Regno ad reddendas decimas obligantur, hy nonas imprimis consuetas dominis terrestribus, et de residuis hinc frugum et bladorum, vino- rumque suorum partibus decimas Prelatis reddere debeant; idcirco fidelitati vestre et vestrum enilibet harum serie firmissime precipiendo mandamus, quateuns a modo deinceps decimas tam frugum et bladorum, quam vinorum vestrorum, iuxta continentiam prescripti generalis decreti Regie Maiestatis, et consuetudines vestras ab antiquo in hac parte obseruatas, quotannis reddere et administrare, illas tamen nulla ex parte denuo unquam angere debeatis, nec sitis ausi gracie nostre sub obtentu. Presentibus pro vestra superinde cautela et defensione reservatis. Datum Bude in festo Beati Gerardi episcopi et martiris anno Domini millesimo quingentesimo quinto. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

169. 1508. Datum Bude die dominico proximo ante festum Beati Jacobi Apostoli, Wladislaus stb. quod fideles nostri prudentes et circumspecti vniuersi magistri earnifices in oppido nostro Miskolcz commorantes, medio certorum concilium suorum Maiestati nostre declarare curarunt, qualiter ipsi super exercicio et vsu artis et magisterij eorum certam quandam ordinacionem, que eba vel confraternitas nominari posset, sub perpetua limitacione et articulis infrascriptis inter se ad honorem imprimis Dei Optimi Maximi, et eius Sanctissimo intemorate genitricis semper Virginis Marie, et deinde pro ipsorum priuata utilitate et commodo fecissent et constituiscent; supplantes Maiestati Nostre humiliter, vt huiusmodi articulos eisdem dare et concedere, eodemque et omnia in eis contenta, ratos, gratos et accepta habere stb. dignaremur stb. Következnek a czehezikkek, melyeket a király megerősít. (Hiteles másolat a budai kir. kamarai levéltárban.)

170. 1511. Datum Bude in festo Beati Thome Apostoli. Nos Wladislaus stb. quod quamvis nos superioribus annis, viente adhuc Serenissima condam domina Anna Regina consorte nostra carissima pie recordacionis, ad intercessionem eiusdem condam domine Regine nobis pro parte fidelis nostri honorabilis Magistri Thome Zalay, tune Secretarij eiusdem condam domine Regine factam, plebaniam oppidi Miskolcz contra jura et priuilegia ciuium uestrorum in eodem oppido commorancium stb. prefato Thome Zalay contulerimus stb.; biztosítja a miskolci polgárokat, hogy telkészválasztási jogukat többé háborítani nem fogja. (Hiteles másolat a budai kir. kamarai levéltárban.)

171. 1512. Datum Bude feria quarta proxima post festum Omnium Sanctorum. Nos Wladislaus stb. quod nos ad nonnullorum fidelium nostrorum supplicationem pro parte et in personis fidelium nostrorum prudentium et circumspectorum Judicis, Juratorumque Ciuium, az tocius Communitatis oppidi nostri Miskolcz vocati Nostre propterea factam Maiestati, tum vero vt ijdem oppidanii nostri ultra veteres eorum libertates, unde numero creuisse dicuntur, prerogativis nonis prouisi atque ornati eciam honoribus crescerent stb.; id eiusdem stb. duximus concedendum stb.; vt a modo deinceps perpetuis successiuis temporibus in sigillandis quibuscumque litteris eorum, et in quacunque causa nomine tocius oppidi emanandis cera viridi vt valeant atque possint stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

172. 1514. Datum Bude in festo Beate Elizabeth viduae. Nos Wladislaus stb. Ne super bonis et prouentibus ac juribus possessionariis Regalibus dubium suboriri possit, ea hic annotare placuit. Sunt igitur octo in primis Civitates liberè stb. Nec non castra Munkacs et Diósgyőr stb. (A koronai javak jegyzékéből az 1514-ki végzcmény 3. t.-cikkkében.)

173. 1516. Datum Bude in festo Sancte Trinitatis. Ludouicus stb. fidelibus nostris Magnifice domino Johanni Kosaszci officialibusque eiusdem in Castro nostro Dyosgewr constitutis s. et gr. Ex querimonie fidelium nostrorum prudentum et circumspectorum Judicium et Juratorum ceterorumque ciuium nostrorum de Miskolcz et de Dyosgewr intelleximus, qualiter vos eosdem in ipsorum libertatibus antiquis plurimum turbaretis, presertim vero in hoc, quod quandocunque aliique cause per eos iuxta antiquam ipsorum consuetudinem judicialiter discuterentur, et finaliter eciam terminarentur; vos in huiusmodi causis nouum judicium concedere consueuistis, et illud nouum judicium non per ipsos judices ordinarios atque oppidanos nostros, sed per nobiles contra eorumdem exponentium consuetudinem fieri et judicari faceretis; per quod ipsi nimium grauerentur; nam, vt ipsi dicunt, alias graciam noui judicij a Regibus, nostris scilicet predecessoribus impetrare consueuerunt stb. paranes, hogy régi jogukban megtartassanak. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

174. 1516. Datum Bude in festo Beati Nicolai Episcopi et confessoris. Nos Ludouicus stb. megerösiti et miszkolciak számára Mátyás királynak 1471., Ulászló királynak 1495., és Anna királynénak 1503-ki szabadalmait (mint f. 138., 160. és 167. sz. a.; I. Ferdinánd királynak 1550-ki megerősítő okmányából, mint 196. sz. a.; a budai kir. kamara levéltárban.)

175. 1518. Datum Bude in profesto Sacratissimi Corporis Christi. Ludouicus stb. fidelibus nostris vniuersis et singulis Prelatis, Baronibus stb. Ex querolis fidelium nostrorum circum-spectorum ciuium et hospitum oppidi nostri Kerezthes intelleximus, quod licet ipsi antiqua libertatis ipsorum prerogativa per diuos Reges Hungarie, nostros scilicet predecessores, eisdem concessa requirente, a solucione cuiuslibet tributi ac telonij exempti ac libertati sint et habeantur; essent tamen nonnulli ex vobis, qui non curatis huiusmodi antiquis libertatibus ipsorum, exponentes ad solutionem huiusmodi tributorum et teloniorum cogerent et compellerent, allegantes id precipue, quod ipsi exponentes non nostri, sed generose domine Anne, alias relecte condam Andree Both de Bayna, nunc vero consortis Magnifici Johannis Kossaczky, in cuius manibus castrum nostrum Dyosgyewr simulcum cunctis suis pertinen- cijs in presenceiarum haberetur, essent jobagiones. Quamvis autem castrum ipsum nostrum Dyosgyewr cum omnibus suis pertinencijs, certis et racio-nabilibus ex causis ad aliquod tempus apud manus eiusdem domine reliquerimus: proprietatem tamen ipsius castri nobis reseruauimus, prefatosque oppidanos non ut alienos, sed ut proprios jobagiones nostros censemus esse volumus; et propterea nolumus, ut ijdem huiusmodi libertatibus et prerogatiis ipsorum nostro tempore fraudentur et destituantur stb. parancs, hogy ne terheltessemek. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

176. 1518. Datum Bude feria quarta proxima post festum Sancti Mathei Apostoli et Evangeliste. Ludouicus stb. fideli nostro Magnifico Johanni Kossaczky Comiti Comitatus Borsodiensis s. et gr. Tam antea sepius, quam potissimum nuper fideles nostri circumspecti vniuersi ciues et incole oppidi nostri Kerezthes ad Castrum nostrum Dyosgyeur perti-nentis medio certorum concinium suorum lamentabiliter Malestati Nostre conquesti sunt, qualiter tu quoddam pratum ipsorum felsowreth nuncupatum, ad ipsum oppidum pertinens, ab eisdem occupasses, et ad ipsum castrum tenere velles; causam autem occupationis eam dices, quod eciam Reverendus dominus Ladizlaus Episcopus Waciensis, qui te in officio istius castri precessit, ad idem castrum predictum pratum tenuisset. Ceterum qualiter ipsos proter census annuales et consuetos tibi de ipsorum medio prouenire solitos, ad plurima intollerabilia et insolita onera et seruicia subcunda contra libertates ipsis a nobis concessas, et antiquas consuetudines ipsorum, contraque mandata nostra, que crebro iam penes eosdem exponentes ad te dedimus, compel-

tero, proque libito taxare, plerosque ipsum preter villa demorita et excessus etiam captiware, et alia plurima, que et ab officio tuo, et a justicia aliena essent, et ipsum libertatibus derogarent, facere solitus essemus; et quod te ipsum inter eos nimis rigide et insolenter gereres; et ab officialibus tuis non minus continue pactarentur, mille oppressionibus dampnisque afficerentur; et quod indignus es, nobisque audisse vehementer displicuit, super plerosque ex eisdem exponentibus seniores, penes litteras et mandata nostra, que proxime ad te pro promissa ipsum exponencium communi libertate restituenda dederamus, preter omnem ipsorum culpam captiasses, et modo quoquo incarcerated teneres, grauioraque dampna et onera, nisi tibi in omnibus pro voto obediuorint, eisdem te illaturum impositurumque minareri. Quibus cruciatibus, pactacionibus et continuis communiciationibus tuis plurimi ex ipsis exasperati et territi, extra domus suas vagarentur, et in colligendis annonis siue fructibus suis anni presentis, curandisque rebus ipsorum domesticis tuti non essent. Vnde nobis nihil aliud, quam dictorum ciuium nostrorum extremam inopiam, et deinde mox desolacionem dicti oppidi nostri futuram sperare licet stb. A menyi-ben pedig -prefatus dominus Episcopus Waciensis a nobis super illo prato requisitus nobis declarauit, qualiter pratum illud ipse tempore officii sui ad castrum minime tenuisset, sed petuiusset ipsos oppidanos nostros, vt dictum pratum eidem ad domum suam nobilitarem, quam in ipso nostro oppido Kerezthes habuit et habet, vtendum concessent, et hoc saltem ad tempus. Quamobrem nolumus, vt pratum illud ab ipsis oppidanis nostris per te violenter occupetur et alienetur stb.; a azonkivül parancs, hogy a kereztesiek jogaikban ne háborgassák. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

177. 1519. Datum Bude feria quinta proxima post festum Pentecostes. Nos Ludouicus stb. quod consideratis fide et fidelitate ac sericijs fidelium nostrorum circum-spectorum vniuersorum ciuium et inhabitatorum vtriusque oppidi nostri Myscolitz stb. eisdem ciuibus et vniuersitatibz eorum stb. id duximus annuendum stb. vt in territorio et intra veras metas ipsorum vbius patibulum, rotas, palos et aliorum tormentorum genera erigere, vniuersosque fures, latrones, vespilliones, demorum incensores, et homicidas, aliosque quoscunque malefactores vbiunque in territorio ipsorum publice, locisque sectaram et maleficiorum deprehenses, in personis detinere, detentosque, prout juri videbitur, expedire, laqueis suspenderet, rotare, decollare, incinerare, et iuxta eorum excessus et demerita aliis condignis penitie ferire, omniaque et singula, que in premissis iuxta Regni Hungarie legem et consuetudinem fieri consueuerunt, facienda facere et expedire valeant atque possint stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

178. 1519. Datum Bude feria secunda proxima post festum Sancte et Individus Trinitatis. Ludouicus stb. fidelibus nostris Johanni Kozachki Comiti Castri nostri Dyosgyewr moderno, futurisque Comitibus et eorum officialibus

presentibus et futuris stb. Expositum est Maiestati Nostre in personis fidelium nostrorum prudentum et circumspectorum Judicis et Juratorum, ceterorumque ciuium et inhabitatorum oppidi nostri Myskolez, quod quamvis ipsi de more et consuetudine antiqua vina sua de vineis eorum recta via ad domus suas perferre debeant, neque teneantur cum illis in locum, vbi non ad rationem nostram Regiam colliguntur, ire; sed vinis suis in via publica, loco scilicet ad hoc deputato relictis, exactores nonarum de libero progressu atque transitu, debito cum honore requirant solum et cerciores faciant, quantum suis perferunt: illi tamen querentes modum vexacionis, vina eorundem ciuium nostrorum plerumque ad foliatum siue tabernaculum stacionum suarum perferre, et de vasis effusa per cubulos mensurari, siue aliquid forte ex cirro eiuspiciam predictorum exponentium superfuum inueniatur, non illud duntaxat, quod superfusum inuenit, sed totum eciam, de quo iam non aliquando persolute fuissent, occupari et auferri facerent, in manifestam oppidi nostri desolacionem, ac incolarum in eodem commorancium oppressionem stb. Ennek folytán paranes »quatinus a modo deinceps a predictis ciuibus nostris plus vini occupare et auferre, occuparique et auferri permittere nullo modo audeatis et presumatis, nisi quod vel errore, vel alio quouis modo superflue inuenietur; de reliquis autem eisdem et eorum quilibet liberum semper, et expeditum et indemnem habere et tenere, haberique et teneri facere modis omnibus debeat stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

179. 1519. Bajnai Both Endre birta Diósgyört, s 1519 táján Both Endrétől II. Lajos király visszaváltá (Nagy Iván a Történelmi Tár XI. kötetében 233, l. Ezen adat a 175. és 178. sz. a. okmányok szerint helyreigazítandó.)

180. 1520. Datum Bude feria tercia proxima post festum Beatorum Viti et Modesti martirum. Nos Ludouicus stb. quod nos ad humillimam supplicacionem fidelium prudentum et circumspectorum Judicis et Juratorum, ceterorumque ciuium et incolarum oppidi nostri Mohy stb. engedélyez »ad idem oppidum Mohy nudinas seu fora sunualia singulis festis Pentecostes, et Sancti Luce ewangeliste, alijsque diebus ipsa eadem festa immediate precedentibus et sequentibus, ad id scilicet necessarijs, aptis et sufficientibus omni anno; item formam hebdomadale similiiter liberum singulis ferijs quinatis in qualibet septimana stb. (Hiteles másolata a budai királyi kamarai levéltárban.)

181. 1520. Datum Bude in festo Omnia Sanctorum. Nos Ludouicus stb. pro parte et in personis fidelium nostrorum prudentum et circumspectorum Judicis et Juratorum Ciuium, tociusque communitatis nostre Mezokowesd stb. megerösi Mátyás királynak 1464-ki és 1472-ki, s II. Ulászló királynak 1494-ki privilegiális concessióját. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

182. 1521. Datum Bude feria secunda proxima ante festum Purificacionis Beatissime Virginis

Marie. Nos Ludouicus stb. quod pro parte et in personis fidelium nostrorum prudentum et circumspectorum Judicis et Juratorum ceterorumque hospitum, ciuium et incolarum oppidi nostri Miskolcz stb. megerösi Mátyás királynak 1467-ki privilegium által adott vámszabadságot. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

183. 1521. Datum Bude feria secunda proxima post festum Purificacionis Beatissime et Gloriosissime Marie Virginis. »Nos Ludouicus stb. quod nos intelligentes, fideles nostros prudentes et circumspectos Judicem et Juratos, ceterosque hospites, ciues et incolas oppidi nostri Mezokowesd ex predecessorum nostrorum Regum Hungarie felicium recordacionum annuencia et concessione hac libertate et privilegio vsos ab antiquo esse stb. megijítja azon szabadalmat »vt ipsi ratione rerum et mercium ac bonorum suorum proprietum ab omni solucione quorumcunque tributorum et theloniorum vbius in hoc Regno nostro existencium, exempti et supportati sint et habentur stb. Prterea volumus, vt sicut eciam antea et usque ad hoc presens tempus nullus viceofficialis in medio prefatorum ciuium nostrorum ex ordinacione et concessione predecessorum nostrorum Regum Hungarie stetisse, mansisse et moratus fuisse dicitur; ita nec in posterum aliquis inter eos stet, maneat et moretur: sed locum, vicemque et officium huiusmodi viceofficialatus Judex ipsius oppidi nostri pro tempore constitutus, cum Juratis Ciubus annuatim pariter constituendis, exercere, peragereque, et prouentus birsagiorum pro sese et tota communitate tollere, et inter sece diuidere valeat et possit, debeatque et teneatur stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamarai levéltárban.)

184. 1522. Bude in festo Purificacionis Beatissime Marie Virginis. »Nos Ludouicus stb. quod posteaquam Serenissima domina Maria, neptis clarissimi et excellentissimi Principis quondam domini Maximiliani Romanorum Imperatoris Semper Augusti grata et felicis memorie, filia quondam Serenissimi Principis domini Philippi Hispaniarum Regis, Dei Optimi prouidencia et bonitate sancto matrimonij federe, mutuoque et indissolubili amoris vinculo nobis iuncta est stb, dc consilio et assensu omnium dominorum Prelatorum, Baronum, Procerum, et Nobilium Incliti Regci nostri Hungarie ad vniuersalem conuentum iussu et imperio nostro ad Dine Elisabeth Budam congregatorum stb. ciuitates nostras montanas Creminciensem stb. — — — Castrum Dyosgyewr, oppida Myskolez, Dyosgyewr, Mohy, Mezokowesd, Kerezthes stb. stb. dicto Seremissime domine Marie Regine consorti nostre dilectissime dedimus, donauimus, ac dotis nomine et Reginali iure possidenda ascripsimus stb. (Kollár Ádám Ferencz, Casparis Ursini Velii, De bello Pannonicō libri decem, Bécs 1762. 317. l.; Hatvani Mihály, Magyar Történelmi Okmánytár a brüsseli országos levéltárból és a burgundi könyvtárból 1. köt. 22. l.)

185. 1523. Datum in Wyssegrad feria quinta post festum Beati Egidij Abbatis. Nos Maria D. gr. Regina Hungarie et Bohemie etc. quod pro parte et in personis vniuersorum ciuium

et inhabitatorum vtriusque Oppidi nostri Myskolez, veteris scilicet et noui, in Comitatu Borsodiensi habiti, per circumspectum Valentinius Zalettes Judicem veteris oppidi nostri Myskolez et Matheum Juratum Cineum eiusdem oppidi, ac Gregorium Zaaki Judicem noui oppidi nostri Myskolez, exhibete nobis fuerint^s stb. megerösítő Zsigmond királynak 1411-ki és Anna királynénak 1503-ki szabadalmait. (l. f. 100. és 163. sz. a. Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

186. 1523. Datum in curia nostra Wysses gradiens in festo Exaltacionis Sancte Crucis. Maria stb. fidelibus nostris Leonardo Pemflinger moderno Comiti et Castellano, futurisque Comitibus et Castellanis de Dyosgyewr, eorumque viceserentibus s. et gr. Quamquam nos pratum felsewrethi nuncupatum in territorio oppidi nostri Kerezthes adiacens, quod oppidanis nostris eiusdem oppidi vigore aliarum litterarum nostrarum priuilegialium in perpetuum concessimus, ob certas causas ab eisdem nuper anferendum, et ad predictum Castrum nostrum Dyosgyewr annexendum per alias nostras litteras tibi prefato Comiti nostro commiserimus: postea tamen mōte instanti supplicione eorundem oppidanorum nostrorum, considerantes eciam ipsos multum aggrauari, si hoc prato priuarentur, et id vergere ad desolacionem ipsius oppidi; idem pratum eisdem remisimus, iuxta contenta predictarum nostrarum litterarum priuilegialium vtendum relinquentes; dempto solummodo feno, quod in eodem prato pro hoc anno presenti prouenit; quod quidem fenum ad dictum Castrum nostrum conuertendum duximus^s stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

187. 1524. Bude feria quarta proxima post dominicas Quasimode. »Nos Maria stb. megerösítő a miskoleziak számára Mátyás királynak 1471., II. Ulászló királynak 1495., Anna királynének 1503., és II. Lajos királynak 1516-ki szabadalmait (l. f. 138., 160., 167. és 174. sz. a.; I. Ferdinánd királynak 1550-ki megerösítő okmányából, mint 196. sz. a., a budai kir. kamara levéltárban).

188. 1525. Datum Bude feria secunda proxima ante festum Beatorum Fabiani et Sebastiani martyrum. Nos Maria stb. quod pro parte et in personis fidelium nostrorum prudentum et circumspectorum Judicis et Juratorum, ceterorumque Ciuium et inhabitatorum oppidi nostri Mezew Kewesd stb. megerösítő Mátyás királynak 1464. és 1472., II. Ulászló királynak 1494. és II. Lajos királynak 1520. szabadalmait. (l. f. 127., 140, 159. és 181. sz. a.; hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

189. 1527. Datum sexta die Decembris. Ferdinandus stb. considerantes seruicia fidelia ac gratissima fidelis nostri Egregij Leonhardi Kallintzer Castellani Castrum Dyosgyewr stb.; consideratis eciam officijs generose domine Vrsule (Pemflinger) coningis sue, que Serenissime domine Anne Regine, consorti nostre charissime multo labore, multis vigilijs ac sedulitate, a primo Maiestatis Eius Reginalis ortu et infancia ad hunc usque diem exhibuit^s, adomáylevél.

(Jászay Pál → A magyar nemzet napjai a mohácsi vész után, Pest 1836. 525. l.)

190. 1533. Pemflinger Sebestyén diósgyöri vár nagy. (Nagy Iván, Történelmi Tár XL köt. 233. l.)

191. 1537. Datum Vicenne in festo Beate Dorothee Virginis et martiris. Nos Ferdinandus stb. damus pro memoria, quod nos causam illam, que inter Serenissimam dominam Mariam Reginam, sororem nostram charissimam ab una, parte vero ex altera fideles nostros Magnificos Marcum et Stephanum de Pemflyng ratione Castrum Dyosgewr ipsius Reginalis Maiestatis, nunc vero in manibus eorumdem Marci et Stephani Pemflinger habiti, coram Nostra Malestate vertitu: ad vigesimum quintum diem ex presenti die numerandum duximus differendam et prorogandam eo modo, vt Commissarij dicte domine Marie Regine, nec non profati Marcus et Stephanus Pemflynger termino in eodem eorum fideli nostro Spectabili et Magifico Comite Alexio Thwro de Bethlenfalwa Judice Curie, et in Regno nostro Hungarie Locumentente nostro, ubique fuerit constitutus, comparere, ibique ijdem Marcus et Stephanus Pemflynger scripturas omnes et regesta, si que tam pro se, quam pro orphanis quandam Sebastiani Pemflynger fratris ipsorum, olim dicti Castrum Prefecti, habent confecta, citra ultiorum prorogacionem in omnem euentum producere et exhibere debeant; quibus visis et intellectis recta racione et computo desuper habito, si prefatam dominam Reginam dictis Marco aut Stephano, vel autem orphanis memorati condam Sebastiani Pemflinger, secundum quamecumque scripturarum huinsmodi Prefecture eius, dictus Locumtenens noster ratione dicti castrum aliquam pecunie summam debere juste compererit, summa huiusmodi eisdem Marco et Stephano Pemflinger deposita, ijdem Marcus et Stephanus castrum ipsum Dyosgewr in termino, quem dictus Locumtenens noster ad id constituerit, iam fatis Commissariis dicte domine Marie Regine in omnem euentum similem omnibus munitionibus sine omni mora restituere teneantur. Si vero eandem dominam Reginam eisdem Marco et Stephano Pemflynger, ac dicto condam Sebastiani nihil prorsus debere fuerit compertum; in ipso termino ad id prefigendo ijdem Marcus et Stephanus Pemflynger castrum prescriptum Dyosgewr citra omnem difficultatem et moram eisdem Commissarij domine Regine reddere teneantur. Ad quod ipsi Marcus et Stephanus Pemflinger stb. se obligatos redidierunt stb. (Várdai Pál királyi helytartó 1543-ki oktavás átfiratából, a budai kir. kamara levéltárban.)

192. 1537. Datum in ciuitate Tirnauie decima quinta die mensis Marcij. »Nos Comes Alexius Thwro de Bethlenfalwa Judex Curie et Locumtenens Serenissimi Principis et domini stb. Ferdinandi stb. damus pro memoria, quod nobis secundo die mensis Marcij Nitrie constitutis, et cum nonnullis dominis Consiliarijs dicti domini nostri Regis, Juratisque Sedis Judicarie Maiestatis Sue Assessoribus, et alijs Jurisperitis Regni huius Nobilibus pro tribunali considentibus, Valentinus de Fokthew nomine et in persona dominorum Commissariorum.

et Consiliariorum Serenissime domino Marie Regine Hungarie et Bohemiae vidue, domine nostre gracie, stb. in presenti causa Castri ipsius Reginalis Maiestatis Dyosgewr coram nobis comparendo contra Magnificos dominos Marcus et Stephanum de Pemflynge stb. juris equitatem postulauit elargiri. A per esak martius 13-kán Nagyszombaton döntotik el, s a biróság azt találván, »regesta, ac litteras, aliasque scripturas, pariter et allegaciones ac excepciones omnes, quibus memorati Marcus et Stephanus Pemflynge dictam arcem Dyosgewr simul cum omnibus suis pertinentijs contra voluntatem prefate Maiestatis Reginalis, veluti iusto quopiam inscriptionis titulo ad ipsos pertinentes pro se conservare preten-debant, tanquam inutiles, friuolasque stb. prorsus reincidentes, decreuimus eo modo; vt ijdem Marcus et Stephanus Pemflynge arcem ipam Dyosgewr simul cum omnibus illis munitionibus, que in eo inuentario, quo olim Egregius quondam Leonardus Gallynczer arcis ipsius prefecturam ex generosa dictae Reginalis Maiestatis collacione per manus Andree Sasrou assecutus fuisset, conscripte sunt, vigesimo quinto die datarum litterarum presencium, hoc est die octauo proximi mensis Apryllis memoratae Reginali Maiestati similiiter restituere, et manibus prefatorum dominorum Commissariorum Maiestatis Eius dare et assignare debeant et teneantur. Denique si munitiones aliquas vel alias quascunque res ad arcis conservationem necessarias ultra eas, que in prescripto inuentario continentur, memorati quondam Sebastiaqus, aut Marcus et Stephanus Pemflynge proprijs eorum impensis in eandem arcem comparasse homo noster cognoverit, iuxta eiusdem hominis nostri estimationem precium huiusmodi munitionum et aliarum rerum necessarium, si domini Commissarij Reginalis Maiestatis citra aliquam moram tempore restitutionis arcis persoluere voluerint, dicti Marcus et Stephanus Pemflynge ex ipsa arce nequamducere et exportare audeant; alioquin huiusmodi munitiones et alias necessarias res stb. quo voluerint liberam educendi habeant potestatis facultatem stb. (Várdai Pál királyi helytartónak 1543-ki oktávás átiratából, mint alább 194. sz. a. a budai kir. kamara levéltárban.)

193. 1540. Datum in Ciuitate Noua Austriae, Ferdinandus stb. quod cum Magnificus Sigismundus Balassa de Gyarmath Comes Comitatus Borsodiensis obtulerit et promiserit, se ad obedienciam et seruicia nostra redire et conferre, nosque verum et indubitatum Hungariae Regem agnoscore ac recognoscere, ac deuine debitate fidelitatis juramentum praestare velle; ideo nos stb. Castrum nostrum Dyosgewr cum vniuersis pertinentijs suis stb. illi Sigismundo praefato, simul et consorti suae generosae Barbarae Fanczy, eorumque heredibus inscriptionis jure pro viginti millibus florenis Hungaricalibus auri stb. dandum, assignandum atque inscribendum du-ximus stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

194. 1543. Datum Posonii secundo die termini prae-notati (feriae quartae proximae post dominicam Oculi) Nos Paulus de Warda stb. (királyi helytartó) damus pro memoria, quod cum in causa inter Serenissimam dominam Mariam Reginam vt

actricem ab vna, ac Magnificum dominum Sigismundum Balassa de Gyarmat velut in causam attractum stb. coram nobis vertente per Egregium Magistrum Valentimum Sarkewzy Directorem Causarum prefatae Reginalis Maiestatis quaedam litterae Spectabilis et Magnifici domini Comitis Alexii Thwro de Bethlenfalwa stb. (lásd fentebb 192. sz. a. coram nobis in Ju-dicio fuissent exhibitae et praesentatae; mox Egregius Magister Johannes Zomor de Pokatheleke Director Causarum Regalium pro praefato domino Rege (Ferdinando I.) stb. ezen itéletnek átiratát kéri, mely neki kiadatik. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

195. 1548. Actum in ciuitate nostra Imperiali Augusta Vindelicorum die septima mensis Martij. Carolus Quintus Diuina fauente clementia Imperator Romanorum stb. I. Ferdinandus római és magyar király és Mária Szvégy magyar királyné közti szerződés; mely által többi kzt »Serenissimus Rex ex nunc pro se et suis haeredibus et successoribus habent et recipiat a praedicta Serenissima Regina titulo locationis et in arendam omnes terras, prouentus, loca et bona stb. videlicet ciuitates montanas Cremnicensem stb. Castra Diochgiur et Munkasch cum suis pertinentiis stb. (Hatvani Mihály, Magyar Történelmi Okmánytár II. köt. 153. sk. II.)

196. 1550. Datum per manus Reuerendissimi domini Nicolai Olahi Episcopi Agriensis, compatrii et Consiliarij nostri, et in dicto Regno nostro Hungariae Cancellarij Viennae die quarta mensis Januarij. Nos Ferdinandus stb. quod pro parte et in personis fidelium nostrorum vniuersorum inquilineorum in oppido nostro My skolez commo-rantium stb. megerősítí Mátyás királynak 1471., II. Ulászló 1495., Anna királyné 1503., Lajos király 1516., és Mária királyné 1524-ki szabadal-matt (I. f. 138., 160., 167., 174. és 187. sz. a.) Ita tamen, vt ipsi inquili ad castrum nostrum Dyosgywr singulis diebus duodecim homines operarios sine laboratores dare debeant et teneantur stb. (Hiteles másolata a budai kir. kamara levéltárban.)

* * *

P O T L E K.

12. b. 1369. Datum in Gyosgeur in vigilia festi Corporis Christi. Nos Lodowicus Dei gratia Rex Vngarie memorio commendamus per presentes, quod nos de fidelitatis constancia Magistri Johannis filij Sebus de Bozen aule nostre militis nobis nota confisi, vburas in territorio ville eiusdem Sumberg vocate habitas, Nostram videlicet Celsitudinem tangentes, saluo domiqü ipsius terre et ville, quod ad ipsum Magistrum Johannem vigore litterarum nostrarum privilegialium dinoscitur pertinere, a die emanacionis presenciam infra reuolucionem ipsius annualem eiusdem humanitati, procuracioni et dispositioni duximus comittendas; ita vt iuxta suam fidelitatem idem Magister Johannes de prouentibus ipsius vrbure teneatur nobis respondere. Ipse eciam possessionem

Sumberg predictam populum multitudine augmentare, et alijs vtilitatibus decorare, prout magis valet et potest, studeat et laboret cura vigilanti. Datum in Gyosgeur in vigilia festi Corporis Christi anno eiusdem M^o CCC^o LX° nono. (Eredetie bőrhártyán; az alól vörös viaszba nyomott pecsét alatt »relatio Georgij de Hedruhuar«; a budai kir. kamara levéltárban.)

41. b. 1377. Datum in Giosgeur in crastino festi Sancti Johannis Ewangeliste. Erzsébet királyné Gömör-megye hatóságának »fidelitati vestre firmiter edicimus, quatenus causam inter Georgium, Petrum, Michaelem et Ladizlaum de Chitnek ab una parte, item Nicolaum filium Mako de Mellete coram vobis habitam nequaquam adiudicetis; sed ipsam ad Personale Judicium Magistri Georgij Bubek differatis.« Erro a Jelentés: »Excellentissime domine eorum Elizabet Dei gracia illustri Regine Hungarie Magister Johannes filius Alexandri de Scarus Magistri Georgij Bubek Vicecomes et Judices Nobilium Comitatus Gumuriensis stb., hogy »eandem causam non adiudicatam, quam annotatus Nicolaus filius Mako de Mellete vt actor contra predictos Georgium, (Petrum), Michaelem et Ladizlaum de Chitnuk feria secunda proxima post festum Epiphaniarum Domini coram nobis habitam, ad Judicium Vestre (Excellencie) Personale et Magistri Georgij Bubek Magistri Tauarnicorum presenciam duximus transmittendam eo modo; quod quandocunque eadem partes in presencia ipsius Magistri Bubek simul invicem comparere valerent, idem Magister Georgius justicium et judicij exhibebit complementum. Datum in Gumur termino prenotato anno Domini M^o CCC^o LXX° octauo. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)

54. b. 1381. Datum in Dyosgeur feria secunda proxima ante festum Beati Galli confessoris. »Nos Lodouicus stb. quod fideliis noster dilectus discretus vir Magister Michael Canonicus Ecclesie Veteris Bude dispensator Curie nostre stb. possessiones et iura possessionaria condam Petri filij Benedicti de Zenthmarton de iuxta fluminum Zeyk Comitatus Castri Forrei« stb. annak magszakadás folytáu »a nobis sibi, item Petro, Martino, Paulo, Bartholomeo et Georgio filijs Stephani fratribus suis vterius perpetuo dari et conferri postulavit.« Az adomány »vniuersas possessiones et queque iuri possessionaria dicti condam Petri filij Benedicti vbilbet et in quibusvis Comitatibus habita ac quous nominis vocabulo vocitata cum omnibus suis vtilitatibus et pertinencijas vniuersis stb. foglalja magában. (Eredetie bőrhártyán, a belül vörös viaszba nyomott pecsét alatt: »Relacio Andree filij Jakch de Kusal«; a budai kir. kamara levéltárban.)

57. b. 1381. Datum in Gyosgeur secundo die festi Beate Katherine virginis. Nos Lodouicus stb.; quod nos sicut ad supplicationis instanciam Petri filij Georgij de Vereb, nunc in lecto egritudinis decumbentis, nobis porrecte; sic non mihius intercessibili petitione venerabilis in Christo patris domini Pauli Episcopi Zagabiensis pro eodem interueniente, nobilom puellam filiam eiusdem Petri vnicam Anna

vocatam, potissimum ex eo, quia idem Petrus Litteratus ex voluntate Dei heredum orbatus esset solacio, et eandem duntaxat haberet filiam superstitem, in cunctis possessionibus paternis verum heredem et legittimum successorem duximus preficiendum, creandum et restituendum stb. (Az egri káptalannak 1381. »in festo Beate Lucie virginis et martiris« kelt átitrából, a budai kir. kamara levéltárban.)

69. b. 1383. Datum in Dyosgeur tercio die festi Beati Jacobi Apostoli. Elisabeth D. gr. Regina Hungarie, Polonia etc. Cum nos quandam possessionem Balasfalua vocatam in Comitatu Gwmuriensi existentem, que olym Petri dicti Baan nostri notorij infidelis fuisse manibusque nostris Reginalibus stb. deuolutam, Magistro Desew et Magnifico viro Johanni Vayudo Regni nostri Russcie fratri suo stb. duxeramus conferendam stb. iktatasi paranes. (Eredetie papiron a budai kir. kamara levéltárban.)